105E JAARGANG NUMMER 2 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • FEBRUARI 2005

Liahona

105E JAARGANG NUMMER 2 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • FEBRUARI 2005

Liahona

OP DE OMSLAG
Foto Craig Dimond, geënsceneerd.

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND
Foto Robert Casey, geënsceneerd.

VOOR DE VOLWASSENEN

VOOR JONGEREN

ZIE 'TOETSEN EN LEVENSLESSEN', p. 8

DE KINDERVRIEND: VOOR DE KINDEREN

ZIE 'VERHEUG U IN UW KENNIS VAN DE GODHEID', p. 25

Februari 2005 105e jaargang Nummer 2
LIAHONA 25982-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar

Verantwoordelijk redacteur: Jay E. Jensen
Adviseurs: Monte J. Brough, W. Rolfe Kerr

Hoofddirecteur: David Frischknecht
Directeur redactie en planning: Victor D. Cave
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg
Directeur tijdschriftenredactie: Richard M. Romney
Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Redactiemedewerkers: Collette Nebeker Aune, Susan Barrett, Shanna Butler, Ryan Carr, Linda Stahle Cooper, LaRene Porter Gaunt, Jenifer L. Greenwood, R. Val Johnson, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Sally J. Odekirk, Adam C. Olson, Judith M. Paller, Vivian Paulsen, Don L. Searle, Rebecca M. Taylor, Roger Terry, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb, Monica Weeks
Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Productiemanager: Jane Ann Peters
Medewerkers ontwerp en productie: Kelli Allen-Pratt, Howard G. Brown, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kathleen Howard, Denise Kirby, Todd R. Peterson, Randall J. Pixton, Kari A. Todd, Claudia E. Warner
Marketing manager: Larry Hiller
Oplagedirecteur: Craig K. Sedgwick
Distributiedirecteur: Kris T Christensen

Vertaling:
CPB Vertaalbureau
Heschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar nieuws@liahona.nl.

Abonnementenadministratie:
Klantenservice distributiecentrum Frankfurt
Tel. 00800 32324357
Fax 0049 6172 492860

Abonnementsprijs:
EUR 16,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:
Stuur manuscripten en vragen aan:
Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar: **cur-liahona-imag@ldschurch.org.**

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albanees, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Grieks, Haïtiaans, Hindi, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalleilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

U kunt de *Liahona* in vele talen terugvinden op het internet onder **www.lds.org.** Engelstalige lectuur staat onder 'Gospel Library'. Voor andere talen, klik op de wereldkaart.

For Readers in the United States and Canada:
February 2005 Vol. 105 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $16.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Ideeën voor de gezinsavond

'Toetsen en levenslessen', p. 8: maak een paar stapstenen van papier. Schrijf 'Matteüs 5:16; 6:24, 33' op de een en 'LV 82:10' op de andere. Bespreek hoe de ideeën in deze teksten 'stapstenen' kunnen zijn naar geluk. Lees en bespreek de ervaringen van ouderling Christoffel Golden. Vraag de gezinsleden wat ze er van vinden.

'Wat is er met Christus' kerk gebeurd?', p. 12: teken een kerk en knip de tekening in twaalf stukken. Schrijf de titels van de kopjes in dit artikel op de stukken en verstop die. Vraag de gezinsleden de stukken te zoeken en de kerk 'te herstellen'. Lees en bespreek elke paragraaf. Geef uw getuigenis van de herstelling.

'Zeven lessen uit ons zendingswerk', p. 16: vraag de gezinsleden naar hun ervaringen met de lessen in dit artikel. Kies een van de lessen uit die u als gezin in de komende maand in praktijk wil brengen. Nodig de zendelingen uit en bespreek met hen hoe uw gezin betrokken kan raken bij het zendingswerk in uw buurt.

'Op weg naar volmaking', p. 34: vraag de gezinsleden de ideeën over het doel van het leven uit dit artikel op te schrijven. Gebruik hun lijstjes om het doel van het leven te bespreken. Overweeg een deel van de proclamatie over het gezin uit het hoofd te leren.

'Wees niet bevreesd', p. K2: lees waarom president Gordon B. Hinckley zo optimistisch is. Praat over de moed van de vrouw in Zuid-Amerika. Overweeg om voor te doen wat iemand kan zeggen als hij een vriend voor de kerk uitnodigt of een vraag over het evangelie beantwoordt. Schrijf 'Wees niet bevreesd, geloof alleen' (Marcus 5:36) op een blaadje en hang het ergens in huis op.

'Het voorbeeld van een zuster', p. K11: laat de gezinsleden een lege glazen pot zien. Vraag wat ze er zoal in kunnen bewaren. Lees dit verhaal samen. Praat over de waarde van de inhoud van de pot. Geef uw getuigenis van tiende.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

Met nieuwe ogen

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Toen Jezus onder de mensen was en zijn woord verkondigde, sprak Hij veelvuldig over harten die weten en voelen, over oren die horen, en over ogen die meer zien.

We kennen allemaal wel iemand die slechtziend is. Ook kennen we veel mensen die goede ogen hebben, maar die op klaarlichte dag in duisternis lopen. Wie tot die laatste groep behoren, zullen misschien nooit de witte stok ter hand hoeven nemen om zich met het bekende 'tik, tik, tik' een weg te banen. Ze hebben ook geen blindengeleidehond aan hun zij of een bordje om hun nek waarop 'Ik ben blind' staat. Maar blind zijn ze niettemin. Sommigen zijn verblind door boosheid; anderen door onverschilligheid, door wrok, haat, vooroordeel, onwetendheid. Ze zijn blind voor geboden kansen. Over hen heeft de Heer gezegd: 'Hun oren zijn hardhorend geworden, en hun ogen hebben zij toegesloten, opdat zij niet zien met hun ogen, en met hun oren niet horen, en met hun hart niet verstaan en zich bekeren, en Ik hen zou genezen.'[1]

Hun jammerklacht zou heel goed kunnen zijn: 'Het evangelie van Jezus Christus is hersteld, en toch ben ik blind.' Anderen roepen uit, zoals Filippus van weleer: 'Hoe zou ik [de weg] kunnen [vinden], als niet iemand mij de weg wijst?'[2]

Heel lang geleden zag ik bij een bezoek aan een ringconferentie dat een van de raadgevers in het ringpresidium blind was. Hij functioneerde prima, verrichtte zijn taken alsof hij gewoon kon zien. Op de avond dat we bijeenkwamen in het ringkantoor op de eerste verdieping van het gebouw stormde het. Plotseling klonk er een harde donderslag. Het licht in het gebouw ging bijna onmiddellijk uit. Instinctief strekte ik mijn hand uit naar onze blinde leider en zei: 'Pak mijn arm maar vast, dan breng ik u naar beneden.'

Ik ben er zeker van dat hij glimlachte toen hij zei: 'Nee, broeder Monson, pak *mijn* arm maar vast, zodat ik *u* kan helpen. Nu bent u op *mijn* terrein.' De storm ging liggen, het licht ging weer aan, maar ik zal nooit vergeten wie mij toen de trap afleidde, iemand die niet kon zien, maar toch vol licht was.

Sommigen zijn verblind door boosheid; anderen door onverschilligheid, door wrok, blind voor geboden kansen. Anderen roepen uit, zoals Filippus van weleer: 'Hoe zou ik [de weg] kunnen [vinden], als niet iemand mij de weg wijst?'

Licht van de wereld

Lang geleden, ver hier vandaan, zag Jezus in het voorbijgaan een man, die sedert zijn

ILLUSTRATIE SAM LAWLOR

Walter Stover charterde een trein om de heiligen uit heel Duitsland bij elkaar te brengen, zodat ze konden deelnemen aan het avondmaal en konden getuigen van Gods goedheid jegens hen.

geboorte blind was. Zijn discipelen vroegen de Meester waarom deze persoon blind was. Had hij gezondigd, of hadden zijn ouders gezondigd en daarmee zijn aandoening veroorzaakt?

'Jezus antwoordde: Noch deze heeft gezondigd noch zijn ouders, maar de werken Gods moesten in hem openbaar worden.

'Zolang Ik in de wereld ben, ben Ik het licht der wereld.

'Na dit gezegd te hebben, spuwde Hij op de grond en maakte slijk van dit speeksel en Hij legde hem het slijk op de ogen, en zeide tot hem: Ga heen, was u in het badwater Siloam (...). Hij dan ging heen, wies zich en kwam ziende terug.'[3]

Als gevolg van dit wonder ontstond er een grote woordenstrijd onder de Farizeeën:

'Zij riepen dan ten tweeden male de man, die blind geweest was, en zeiden tot hem: Geef Gode de eer; wij weten, dat deze mens [Jezus] een zondaar is.

'Hij dan antwoordde: Of Hij een zondaar is, weet ik niet; een ding weet ik, dat ik, die blind was, nu zien kan.'[4]

We denken ook aan de visser die Simon werd genoemd, u en mij beter bekend als Petrus, de voornaamste apostel. Die twijfelende, ongelovige, impulsieve Petrus verloochende Jezus, in vervulling van de profetie van zijn Meester, maar liefst drie maal. En terwijl Hij geduwd, bespot en geslagen werd, 'in de kwelling van zijn vernedering, in de majesteit van zijn zwijgen (...) "*keerde [Jezus] zich om en zag Petrus aan.*"'[5] Een chroniqueur beschreef de verandering als volgt: 'Het was genoeg. (...) "[Petrus] zag geen gevaar meer, vreesde de dood niet meer." (...) [Hij] rende de nacht in (...) "het ochtendgloren tegemoet." (...) Deze gebroken, doch berouwvolle man [stond] voor het tribunaal van zijn eigen geweten, en daar was zijn oude leven, zijn oude schaamte, zijn oude ik gedoemd te sterven in goddelijk

verdriet en voort te komen in een nieuwe en [edeler] geboorte.'[6]

De apostel Paulus had een soortgelijke ervaring als Petrus. Vanaf de dag dat hij tot bekering kwam tot op de dag dat hij stierf, was Paulus' aansporing: '[Leg] de oude mens af en [doe] de nieuwe mens aan' en '[doe] de nieuwe mens aan, die naar de (wil van God) geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid.'[7]

De visser Simon was de apostel Petrus geworden. De vervolger Saulus werd de bekeerder Paulus.

Licht van Christus

Hoeveel tijd er sindsdien ook is voorbijgegaan, de Verlosser is nog steeds bij machte om iemands leven te veranderen. Wat Hij tot de dode Lazarus sprak, zegt Hij ook tot u en mij: 'Kom naar buiten.'[8]

President Harold B. Lee (1899–1973) heeft dit gezegd: 'Iedere ziel op aarde, waar hij ook woont, in welk land hij ook is geboren, ongeacht of hij rijk is of arm, is bij zijn geboorte begiftigd met dat eerste licht, het licht van Christus genoemd, de Geest der waarheid, of de Geest Gods — dat universele licht van intelligentie waarmee elke ziel gezegend is. [Mormon] had het over die Geest toen hij zei:

'"Want ziet, de Geest van Christus is aan ieder mens gegeven, opdat hij het goede van het kwade moge onderscheiden; daarom toon ik u de wijze van oordelen; want alles, wat uitnodigt om het goede te doen, en overreedt in Christus te geloven, wordt door de macht en gave van Christus uitgezonden; daarom zult gij met volmaakte kennis kunnen weten, dat het van God is." (Moroni 7:16.)'[9]

U en ik weten wie er volgens deze definitie in aanmerking komen voor de zegen van de Heiland.

Walter Stover uit Salt Lake City bijvoorbeeld. Walter, geboren in Duitsland, omarmde het evangelie en ging naar Amerika. Hij begon een eigen zaak. Hij stelde zijn tijd en middelen royaal aan anderen beschikbaar.

Na de Tweede Wereldoorlog werd Walter Stover geroepen om naar zijn vaderland terug te keren. Hij gaf leiding aan de kerk in dat land en was allen met wie hij in contact kwam en met wie hij samenwerkte tot zegen. Met eigen geld bouwde hij twee kerkgebouwen in Berlijn — een prachtige stad die door de oorlog in puin lag. Hij plande een bijeenkomst in Dresden voor alle Duitse kerkleden en charterde vervolgens een trein om ze uit het hele land bij elkaar te brengen, zodat ze konden deelnemen aan het avondmaal en konden getuigen van Gods goedheid jegens hen.

Tijdens de uitvaartdienst voor Walter Stover zei zijn schoonzoon, Thomas C. LeDuc, over hem: 'Het lukte hem om Christus in ieders gelaat te zien, en hij handelde dienovereenkomstig.'

De dichter heeft geschreven:

Ik kwam 's nachts een vreemde tegen
met een lamp die niet meer scheen;
ik bleef staan en hield mijn vlam bij,
zijn lamp brandde al gauw als voorheen.

Later die nacht stak er een storm op,
de wereld schudde heen en weer.
En toen de wind was gaan liggen,
deed mijn lamp het niet meer.

Maar de vreemde kwam weerom —
zijn lamp brandde in volle gloed;
Hij hield de kostbare vlam bij
al gauw brandde mijn lamp evengoed.[10]

Misschien is de moraal van dit gedicht simpelweg dat u anderen pas licht kunt geven als u zelf schijnt.

Licht van het evangelie

Toen de profeet Joseph Smith het bos inging, dat geheiligd werd door wat daar plaatsvond, beschreef hij die gebeurtenis als volgt:

'Het was op de morgen van een mooie, heldere dag, vroeg in het voorjaar van achttienhonderdtwintig. Het was de eerste maal van mijn leven dat ik een dergelijke poging deed, want ondanks mijn bezorgdheid had ik nog nooit eerder een poging gedaan om hardop te bidden.'[11]

Na een schokkende ervaring met een onzichtbare macht, vervolgde Joseph:

'Precies op dat moment van grote ontsteltenis zag ik recht boven mijn hoofd een lichtkolom, de helderheid van de zon overtreffend, die geleidelijk neerdaalde tot zij op mij viel. (...)

'Toen het licht op mij rustte, zag ik twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten, boven mij in

Hij ontving een zegen, waarna broeder Mulipola bad: 'Of ik nu in uw wijsheid licht zie of alle dagen van mijn leven in duisternis leef, ik zal eeuwig dankbaar zijn voor de waarheid van uw evangelie die ik nu voor ogen heb en die mij het licht van het leven ontvouwt.'

de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*'[12]

Joseph luisterde. Joseph leerde.

Soms wordt mij gevraagd: 'Broeder Monson, als de Heiland aan u verscheen, wat zou u Hem dan vragen?'

Mijn antwoord is altijd hetzelfde: 'Ik zou Hem niets vragen. Ik zou luisteren!'

Laat in de avond gleed een bootje zachtjes naar zijn ligplaats aan de ruwe pier van een eiland in de Stille Oceaan. Twee Polynesische vrouwen hielpen Meli Mulipola uit de boot en brachten hem naar het uitgesleten pad dat naar de dorpsstraat voerde. De vrouwen vergaapten zich aan de heldere sterren die aan de nachtelijke hemel fonkelden. Het vriendelijke maanlicht verlichtte het pad dat zij volgden. Maar Meli Mulipola kon deze schoonheden van de natuur — de maan, de sterren, de hemelboog — niet bewonderen, want hij was blind.

Tot de dag dat het noodlot toesloeg, was er niets met zijn ogen aan de hand. Aan het werk op de ananasplantage, werd het plotsklaps donker om hem heen. Oneindig was de nacht die opdoemde. Later in zijn leven hoorde hij van de herstelling van het evangelie en de leringen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Hij had zijn leven ingericht naar die leringen.

Zijn dierbaren en hij hadden deze lange reis ondernomen, omdat ze hadden gehoord dat een drager van het priesterschap Gods de eilanden bezocht. Broeder Mulipola vroeg om een zegen aan hen die het heilig priesterschap droegen. Zijn verzoek werd ingewilligd. Er stroomden tranen uit zijn lichtloze ogen over zijn bruine wangen, die uiteindelijk op zijn inheemse hemd vielen. Hij viel op zijn knieën en bad: 'O God, U weet dat ik blind ben. Uw dienstknechten hebben mij een zegen gegeven; en als het uw wil is, zal ik weer zien. Maar of ik nu in uw wijsheid licht zie of alle dagen van mijn leven in duisternis

leef, ik zal eeuwig dankbaar zijn voor de waarheid van uw evangelie die ik nu voor ogen heb en die mij het licht van het leven ontvouwt.'

Hij stond op, dankte ons voor de zegen en verdween in het duister van de avond. Hij kwam stilletjes en vertrok stilletjes. Maar ik zal hem nooit vergeten. Ik moest denken aan de boodschap van de Meester: 'Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben.'[13]

We leven in een tijd van tempelbouw. Nog nooit zijn er zoveel tempels gebouwd en ingewijd. President Gordon B. Hinckley, Gods profeet op aarde, heeft een visie over de essentiële verordeningen die in het huis des Heren worden verricht. De tempels dragen zegen in zich voor ieder die er binnengaat en voor ieder die offers brengt voor de tempelbouw. Het licht van Christus zal op iedereen schijnen — zelfs op wie al door de sluier zijn gegaan. President Joseph F. Smith (1838–1918) heeft het volgende over het werk voor de doden gezegd: 'Door het werk dat wij voor hen doen, zullen de ketens van slavernij van hen afvallen, zal de duisternis die hen omringt optrekken, zal er licht op hen schijnen en zullen zij in de geestenwereld horen van het werk dat door hun kinderen hier voor hen gedaan is, en zullen zij zich met u verheugen dat u die taken hebt uitgevoerd.'[14]

De apostel Paulus heeft ons de aansporing gegeven: 'Wees een voorbeeld voor de gelovigen.'[15] En Jakobus heeft gezegd: 'Weest daders des woords en niet alleen hoorders: dan zoudt gij uzelf misleiden.'[16]

Tot slot de woorden van de dichteres Minnie Louise Haskins, die heeft geschreven:

En ik zei tegen de man die aan de poort van het jaar stond:
'Geef mij een lamp, opdat ik veilig het onbekende kan betreden!'
En hij antwoordde:
'Loop het duister in en leg uw hand in de hand van God.
Dat is beter dan een lamp en veiliger dan de bekende weg.'
Dus ging ik verder, vond de hand van God en liep blijmoedig de nacht in.
En Hij leidde mij naar de heuvels en het ochtendgloren in het eenzame oosten.[17]

Moge ons licht zo schijnen dat wij onze hemelse Vader verheerlijken, en zijn Zoon, Jezus Christus, wiens naam de enige is onder de hemelen waardoor wij gered kunnen worden. ■

NOTEN

1. Matteüs 13:15.
2. Handelingen 8:31.
3. Johannes 9:3, 5–7.
4. Johannes 9:24–25.
5. Frederic W. Farrar, *The Life of Christ* (1874), p. 580; zie Lucas 22:61.
6. *The Life of Christ*, p. 581.
7. Efeziërs 4:22, 24.
8. Johannes 11:43.
9. *Stand Ye in Holy Places* (1974), p. 115.
10. Lon Woodrum, 'Lamps'.
11. Geschiedenis van Joseph Smith 1:14.
12. Geschiedenis van Joseph Smith 1:16–17.
13. Johannes 8:12.
14. Zie *Leringen van kerkpresidenten — Joseph F. Smith* (1998), p. 247.
15. 1 Timoteüs 4:12.
16. Jakobus 1:22.
17. In: 'The Gate of the Year', *Masterpieces of Religious Verse*, onder redactie van James Dalton Morrison (1948), p. 92.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Neem dit artikel eerst gebedvol door. Breng het vervolgens zo dat iedereen mee wil doen met de bespreking. Hieronder staan enkele voorbeelden:

1. Laat een gloeilamp of een kaars zien. Vraag het gezin een lijstje te maken met manieren waarop we het woord *licht* gebruiken (zie de onderkopjes in dit artikel voor ideeën). Gebruik een of twee anekdotes uit dit artikel om aan te geven dat het een grote zegen is om te kunnen zien. Geef uw getuigenis van het licht dat Jezus Christus in uw leven heeft gebracht.

2. Lees de anekdotes over Walter Stover en Meli Mulipola voor en vraag het gezin daarna hoe zij licht in andermans bestaan brachten. Bespreek dan met het gezin hoe zij het licht van het evangelie aan anderen kunnen brengen.

3. In het verlengde van een van de voorbeelden of anekdotes die u uit deze boodschap gebruikt, kunt u het gezin vragen hoe Jezus Christus licht in iemands leven brengt. Geef met een eigen voorbeeld aan dat er licht in uw leven is gekomen dankzij de leringen van Jezus Christus.

Toetsen en levenslessen

De Heer is gebonden als wij doen wat Hij zegt. Ons deel van die belofte is de Heer noch onszelf teleur te stellen.

OUDERLING CHRISTOFFEL GOLDEN JR.
van de Zeventig

Dit leven is een proeftijd waarin we onze toetsen en onze levenslessen hebben. Helaas zijn die belangrijke levenslessen niet altijd aan ons besteed. Als we die lessen evenwel tot ons laten doordringen, kunnen ze stapstenen zijn naar een gelukkig leven hier en eeuwige glorie in de wereld hierna.

De volgende ervaringen hebben mij twee belangrijke lessen geleerd.

Durf je uit te spreken

Het was een koude, schrale zondagmiddag. Ik diende in het Zuid-Afrikaanse leger. De tien mannen van onze compagnie zaten bij elkaar in onze tent. We hadden net corvee gehad en zaten wat uit te rusten en met elkaar te praten. Helaas kunnen niet alle gespreksonderwerpen van jonge soldaten op oefening door de beugel.

Ik voelde me niet op mijn gemak en dacht eraan de tent te verlaten. Ik keek onwillekeurig naar de tentdeur, die onstuimig in de wind klapperde en de winterkou niet echt buitenhield. Naar buiten gaan leek me niet bepaald een wereldidee. Ik kon maar beter binnen blijven en in mijn Schriften gaan lezen. Hoewel ik wel eens vaker in het bijzijn van deze kameraden in de Schriften had gelezen, kon dat vandaag wel eens op problemen stuiten. Het gesprek nam een ongunstige wending toen mijn vriend, die min of meer onze aanvoerder was, gore praatjes begon te hebben.

Er lag een luid protest op mijn lippen. Ik slikte het echter snel weer in uit angst dat ze mij intolerant en een spelbreker zouden vinden. Na een korte innerlijke worsteling, besloot ik het enige te doen wat ik nog kon doen: mijn oren sluiten en stug doorlezen. Het werkte min of meer. Toch bleef ik me er ongemakkelijk onder voelen.

Herinneringen raken vaak in vergetelheid, en een paar weken later was ik het hele voorval vergeten. Tot mijn vriend twee jaar later iets deed dat het incident weer op de voorgrond bracht. We waren in gezelschap van een paar soldaten die een biertje dronken. Een van hen kende ik niet. Hij begon mij te jennen, omdat ik geen bier met hen wilde drinken. Mijn vriend sprong voor mij in de bres en ik keek ervan op dat

ILLUSTRATIE ROGER MOTZKUS

hij zo ver ging om te zeggen dat 'Chris Golden de enige ware christen in onze groep was.' Anderen die mij kenden, vielen mijn vriend bij. Dat legde mijn criticaster het zwijgen op.

Toen mijn vriend en ik later onder een grijze, halfverlichte maan terugliepen naar ons schuttersputje, bleef hij opeens staan. Hij keek me aan met een ernst in zijn blik die ik niet van hem gewend was. Hij begon over de confrontatie eerder op de avond: 'Ik meende wat ik zei. Ik ben nog nooit iemand tegengekomen die zijn geloof in God ernstiger opvat dan jij, Chris!'

Dat was een verrassing. Hoewel ik het evangelie altijd naar beste weten had nageleefd, had ik echt niet meer gedaan dan de meeste heiligen der laatste dagen in soortgelijke omstandigheden zouden doen, en ik had het altijd zo onopvallend mogelijk gedaan.

Maar hij had nog meer te zeggen: 'Je hebt me maar één keer teleurgesteld.' De schok die zijn achteloos uitgesproken aanklacht bij mij teweegbracht, weerhield mij er niet van om razendsnel in mijn geheugen na te gaan waar ik in de fout was gegaan. Uiteindelijk herinnerde ik mij die schrale zondag twee jaar eerder. Zijn woorden brachten pijnlijke herinneringen naar boven, waar ik liever niet meer aan had willen denken.

Hij ging door: 'Herinner je je die koude zondagmiddag toen we in onze tent zaten en ik schunnige taal uitsloeg? Nou, daar schaam ik mij eerlijk gezegd nog steeds voor.'

Ik knikte bevestigend, opgelaten. Ik hoopte dat de nacht mijn onbehagen onzichtbaar maakte.

Hij zei: 'Terwijl ik aan het woord was, hoopte ik stilletjes dat jij mij het zwijgen zou opleggen — *maar je deed niets.*'

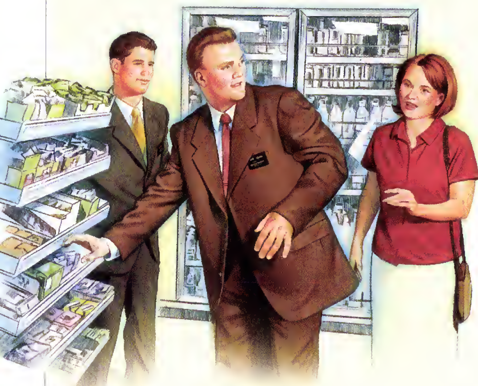
Op zijn scherpe verwijt volgde een lange stilte, ik voelde een diepe teleurstelling opwellen. Ik had niet alleen hem teleurgesteld, maar ook de Heer — en mijzelf.

Sindsdien let ik erop dat ik die fout niet nog eens maak. Dat was een belangrijke les over de ware betekenis van Jezus' gebod: 'Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken' (Matteüs 5:16). Na opgemerkt te hebben dat niemand twee heren kan dienen (zie Matteüs 6:24), raadde de Heiland ons aan: 'Zoekt eerst zijn koninkrijk en zijn gerechtigheid' (Matteüs 6:33).

Vertrouwen op de beloften van de Heer

Een andere les leerde ik uit een ervaring die ik jaren geleden als zendeling in het zendingsgebied Zuid-Afrika had.

Eén dag in het bijzonder verliep teleurstellend. Hoewel we hard en lang werkten, ervoor vastten en baden, hadden mijn collega en ik geen succes. Toen we later dan gewoonlijk op huis aangingen, kwamen we langs een supermarkt. We hadden gehoopt daar wat inkopen te doen. Helaas was het al na sluitingstijd. We overlegden. Ik herinnerde me dat er aan de andere kant van de stad nog een winkel was die misschien wel open was. We hadden beiden het gevoel dat we daar naar toe moesten gaan. En de winkel bleek open te zijn.

Ik stond een reep chocola uit te kiezen toen iemand mij op de schouder tikte. Toen ik mij omdraaide, keek in het gezicht van een vrouw die ik jaren niet gezien had.

Zij vertelde ons dat zij een paar jaar geleden minderactief was geworden en buiten de kerk was getrouwd. Onlangs waren zij en haar man naar een buurt verhuisd die vijftien kilometer buiten ons werkgebied lag. Ze voelde zich eenzaam en miste de kerk, maar ze was verlegen en legde niet snel contact met vreemden. Daarom had ze de Heer gevraagd om haar in contact te brengen met een bekende, die haar man en kinderen kon introduceren in de wijk waaronder zij vielen. Dat ze ons tegenkwam in deze winkel was volgens haar een antwoord op haar gebed, omdat ze juist in deze winkel voor het eerst winkelde en daar eigenlijk onverwachts toe besloten had.

De volgende zondag verwelkomde mijn collega en ik haar en haar man dankbaar in de wijk.

Lang daarna stuurde ze me uitgebreide informatie over alle leden van haar familie die min of meer waren beïnvloed door deze gebeurtenis. Voordat ze terugkeerde naar de kerk, was haar hele familie minderactief geworden. Doordat zij weer actief werd, liet haar man zich dopen en brachten zij samen hun kinderen in het evangelie groot. Sinds haar heractivering zijn ruim twintig familieleden geheractiveerd of gedoopt. Velen van hen zijn in de tempel getrouwd. Sommigen hebben een voltijdzending vervuld. Drie zijn als bisschop werkzaam geweest.

Ik blijf mij verwonderen over de getrouwheid van deze zuster en de genade van de Heer, die haar nederige gebed beantwoordde. De winkel waar we elkaar laat in de avond tegenkwamen, was een eind van zowel ons als haar huis vandaan — en toch liet de Heer ons daar samenkomen om een groot werk te verrichten.

Als ik aan die ervaring denk, zie ik twee vermoeide, ontmoedigde zendelingen voor me, en een vervulling van de belofte van de Heer: 'Ik, de Heer, ben gebonden wanneer gij doet wat Ik zeg' (LV 82:10).

Ik vind het opmerkelijk dat de Heer wil dat wij Hem houden aan de beloften die Hij heeft gedaan. We plaatsen ons in die positie door te doen wat Hij van ons vraagt en erop te vertrouwen dat Hij zal doen wat Hij beloofd heeft. Misschien is dat wel een van de belangrijkste lessen die we kunnen leren.

Wat ik uit deze en andere ervaringen heb geleerd, is dat God op heel persoonlijke wijze over ons waakt. Het is begrijpelijk dat Hij dat doet, omdat wij zijn zoons en dochters zijn. Onze hemelse Vader bemint ons met oneindige liefde, en vaak staat Hij toe dat wij moeilijkheden hebben, zodat we meer op Hem kunnen gaan lijken. ■

Mijn gebeden werden mij *tot zegen*

BERENGERE CAVIALE

Een paar jaar geleden werd ik na een half jaar inactiviteit weer actief in de kerk. Mijn geestelijke dorst was onlesbaar, want ik bevond mij weer op het juiste pad. Na een paar maanden kreeg ik het verlangen om de Heer als zendelinge te dienen. Ik sprak erover met mijn bisschop, die mij behulpzaam was bij mijn voorbereiding. Ik moest wachten tot ik er echt klaar voor was, en de bisschop adviseerde mij om ondertussen mijn ouders over mijn plannen in te lichten.

Mijn ouders zijn lid van de kerk, maar ze waren al ruim negen jaar minderactief. Vanaf de dag dat ik met hen over mijn wens sprak, kreeg ik veel tegenstand. We spraken af dat ik na een jaar op zending mocht op voorwaarde dat ik eerst de opleiding afmaakte waaraan ik begonnen was.

Dat jaar werd het moeilijkste jaar van mijn hele leven. Mijn moeder dacht dat ik in die tijd wel op andere gedachten zou komen. Toen ik echter een paar maanden school achter de rug had, besefte ze dat ik mij nog steeds op mijn zending voorbereidde. Daarom steunde ze me niet langer financieel. Het was toen dat mijn gebeden mij tot zegen werden.

Mijn hemelse Vader inspireerde mij om een baan te gaan zoeken. Ik schreef drie sollicitatiebrieven en smeekte de Heer vervolgens of ik ten minste één positieve reactie zou terugkrijgen, omdat ik alles had gedaan wat Hij mij geboden had.

Drie dagen later lag er al een respons op de mat. Ik werd uitgenodigd voor een sollicitatiegesprek. Na dat gesprek werd ik per direct aangenomen. Het enige probleem was dat ik niet genoeg verdiende om al mijn rekeningen te betalen. Na te hebben gebeden, voelde ik mij geïnspireerd om Hem te vertrouwen en geen angst te hebben. Daarom betaalde ik mijn tiende zonder angst.

Een paar weken later wilde mijn huisbaas mij spreken. Dat zal wel over de huur gaan, dacht ik. Maar hij zei dit: 'Je hoeft pas weer huur te betalen als je geslaagd bent!'

Ik kon mijn oren niet geloven. Door deze zegen kon ik mijn onkosten betalen en, ook belangrijk, sparen voor mijn zending. Deze wonderen kwamen precies op de juiste tijd in mijn leven.

Ik heb mijn zending achter de rug. Ik ben zo dankbaar dat we tot onze Vader in de hemel kunnen bidden. Ik ben zo blij dat ik met zekerheid kan zeggen dat Hij leeft en dat Hij zijn kinderen liefheeft. Als we naar Hem luisteren, zullen er vele wonderen in ons leven gebeuren. ■

Berengere Caviale is lid van de gemeente St. Quentin En Yvelines in de ring Parijs.

FOTO CHRISTINA SMITH

Wat is er met Christus' kerk gebeurd?

SHANNA BUTLER
Kerkelijke tijdschriften

Gearresteerd worden omdat je de wekelijkse activiteitenavond bijwoont? Of ter dood worden veroordeeld omdat je je getuigenis geeft? Stel je eens voor dat het tegen de wet zou zijn om de Schriften in huis te hebben, of hoe het zou zijn als er geen levende profeet was om je raad te geven.

De vroegchristelijke kerk kreeg hiermee te maken na de dood van Jezus Christus. Minder dan 400 jaar na de dood van de Heiland was de kerk zoals Hij die had gesticht, niet meer op aarde te vinden. De periode die bekendstaat als de grote afval deed zijn intrede. De nieuwtestamentische apostelen en de discipelen in het Boek van Mormon waren er niet meer. En met hen verdween het gezag om de kerk te besturen en het priesterschap te dragen.

In die tijd werden de christenen vervolgd, gemarteld en gedood, en de kerk zelf raakte ook in verval zonder geïnspireerde leiders. De wereld was in geestelijke duisternis.

JOHANNES DE GELIEFDE

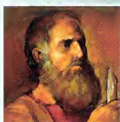
De apostel Johannes is in 93 of 94 n.C. naar het eiland Patmos verbannen. De Heiland had Johannes beloofd dat hij zou blijven leven en de wederkomst zou meemaken. (Zie Johannes 21:21–23; LV 7.) De profeet Joseph Smith heeft gezegd dat Johannes werkzaam is onder de tien verloren stammen. (Zie* History of the Church*, deel 1, p. 176.)

Wat houdt de afval in?

De term *afval* houdt onder meer in dat men zich afkeert van de waarheid. Er zijn mensen die de kerk verlaten. Maar de grote afval, zoals wij dat nu noemen, hield veel meer in. Met de dood van de apostelen verdwenen ook de priesterschapssleutels, of de presiderende priesterschapsbevoegdheid, van de aarde. Zonder deze wachters — de apostelen, die de leerstellingen van het evangelie zuiver hielden en waakten over de orde in de kerk en kerkelijke normen — kregen de leden met ernstige problemen te maken. Na verloop van tijd werd de leer

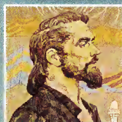
ONDER: HARRY ANDERSON, *GAAT DAN HENEN, MAAKT AL DE VOLKEN TOT MIJN DISCIPELEN*; BOVEN: MARILEE B. CAMPBELL, *PETRUS*; SCHILDERIJ VAN JOHANNES DE GELIEFDE, PAUL MANN

De traditie wil dat Petrus in Rome is gekruisigd.

64 OF 65 N.C.

De apostel Paulus sterft ten tijde van zijn gevangschap in Rome.

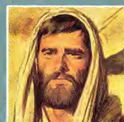

65 N.C.

DE APOSTEL PAULUS

De apostel Paulus was niet een van de oorspronkelijke twaalf apostelen. Eerst heette hij Saulus, een Jood die heel lang de christenen vervolgde, totdat de Heiland aan hem verscheen op de weg naar Damascus, en hij zich bekeerde. (Zie Handelingen 8–9.) Saulus, die later Paulus ging heten, werd een groot apostel en zendeling. In de tijd dat de Romeinen de kerk vervolgden, heeft hij zijn leven voor zijn geloof in de Heiland opgeofferd.

Johannes, de geliefde discipel, is naar het eiland Patmos verbannen.

93 OF 94 N.C.

verdraaid en deden ongeoorloofde veranderingen hun intrede in de kerkelijke organisatie en de priesterschapsverordeningen.

Wat is er met de apostelen gebeurd?

Na de dood van de Heiland verbreidden de apostelen het evangelie en maakte de kerk een snelle groei door in het hele Romeinse Rijk. Maar vrijwel meteen na de hemelvaart van de Heiland kregen de apostelen vervolging te verduren. Jakobus, de broer van Johannes en een van de oorspronkelijke twaalf apostelen, is door Herodus om het leven gebracht. (Zie Handelingen 12:1–2.) Ook Petrus en Paulus vonden de dood in de nieuwtestamentische tijd.

De dood van de apostelen is niet in alle gevallen gedocumenteerd, maar we weten wel dat ze allemaal, uitgezonderd Johannes de geliefde, de dood vonden, en dat ze na verloop van tijd niet meer aan vervanging zijn toegekomen. De sleutels en het gezag van het heilige priesterschap zijn met de dood van de kerkleiders verloren gegaan. Zonder dit gezag kon er geen nieuwe

DE APOSTEL PETRUS

Petrus was het hoofd van de kerk na de dood en opstanding van de Heiland. Hoewel Petrus' dood niet op schrift is gesteld, wil de traditie dat Petrus evenals Christus aan het kruis is gestorven. Petrus verzocht evenwel om ondersteboven te worden gekruisigd, omdat hij zichzelf niet waardig achtte om op dezelfde manier als Christus te sterven. (Zie Joseph Fielding Smith, **Doctrines of Salvation,** ***samengesteld door Bruce R. McConkie, 3 delen [1954–1956], deel 3, pp. 151–152.)***

Petrus was een getrouw mens. In deze laatste dagen is hij aan Joseph Smith en Oliver Cowdery verschenen. President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft over Petrus gezegd: 'Met zijn getrouwe deelgenoten, Jakobus en Johannes, is Simon Petrus over een kloof van duistere eeuwen naar de aarde teruggekeerd. Samen verschenen zij op de oever van de Susquehanna River in Pennsylvania, waar Petrus de jonge profeten de sleutels van het koninkrijk verleende, die de apostelen van de Heer Jezus Christus hadden gekregen' **(Peter, My Brother,** ***Brigham Young University Speeches of the Year [13 juli 1971], p. 8).***

Constantijn maakt van het christendom een erkende godsdienst.

324 N.C.

HET CONCILIE VAN NICEA

Daar de kerk een profeet en openbaring ontbeerde, kwam zij frequent bijeen in een concilie, een vergadering van geestelijke leiders, om bepaalde kwesties te bespreken. In 325 n.C. riep keizer Constantijn een concilie in Nicea (in het huidige Turkije) bijeen om tot een besluit over het wezen van de Godheid te komen. Er was veel onenigheid ontstaan over de vraag of God uit één of drie wezens bestond. Het besluit van het concilie leidde tot meer verwarring over de Godheid. De waarheid dat de Vader, de Zoon en de Heilige Geest drie afzonderlijke personen zijn met ieder een aparte taak, was verloren gegaan.

Moroni is getuige van de afval onder de Nephieten.

400–421 N.C.

KEIZER CONSTANTIJN

Het is nog steeds een raadsel waarom Constantijn een eind maakte aan de jaren van vervolging en het christendom verhief tot de staatsgodsdienst van het Romeinse Rijk. Een visioen op het slagveld zou daar volgens sommige bronnen de reden van zijn. Wat zijn redenen ook waren, feit blijft dat Constantijn het liefst zag dat de Romeinen zich tot het christendom bekeerden.

openbaring, leer of schriftuur zijn.

Wat is er met de kerk gebeurd?

De apostelen zijn gedood in een tijd dat de hele kerk vervolgd werd. De Romeinse keizer Nero was de eerste die in 65 n.C. per decreet de uitroeiing van de christenen gebood. Onder zijn bewind zijn duizenden op wrede wijze gedood. Een tweede golf vervolgingen begon rond 93 n.C. onder keizer Domitianus. Zijn opvolgers bleven christenen martelen en doden. Als gevolg van deze vervolgingen vonden duizenden christenen een gewelddadige dood. Vele anderen werden afvallig.

In 324 n.C. werd Constantijn de alleenheerser van het Romeinse Rijk. Hij maakte van het christendom een erkende godsdienst, waarmee er een eind kwam aan eeuwen van vervolging. Door zijn toedoen werd de kerk aan de overheid gelieerd, en onbetrouwbare kerkleiders begonnen de eer en macht van de wereld te zoeken.

De kerkleraren begonnen verkeerde godsdienstige ideeën uit de Griekse filosofie en heidense religies over te nemen. Later volgde de introductie van onjuiste verordeningen en ceremonies. Hoewel de kerk nog wel enige waarheid in zich droeg, waren de ware Kerk van Jezus Christus en het priesterschap van de aarde verdwenen. En toen het christendom zich over de aarde verspreidde — in Afrika, Azië, Europa en de beide Amerika's — kwamen daar nieuwe kerken uit voort. Geen van deze kerken was echter de ware kerk, omdat de Heer het priesterschapsgezag en de priesterschapssleutels al van de aarde had weggenomen.

ONJUISTE GEBRUIKEN

Ergens in de afval begon men, zonder dat men daarvoor het gezag bezat, verordeningen te veranderen of zelfs toe te voegen. De kerk stond de babydoop toe. Ook verving men de doop door onderdompeling met de doop door besprenkeling of begieting. Heidense invloeden en heersende filosofieën slopen de kerk binnen — zoals wierook branden, het celibaat (geestelijken bleven ongehuwd), en het idee dat het lichaam slecht was en God geen lichaam had. Eerbetoon aan geloofsmartelaren veranderde in bijgeloof en heiligenverering.

Vanwege de verdorvenheid binnen de kerk, verdwenen de gaven van de Geest en begon men de ware geestelijke gaven te ontkennen. Het gebrek aan openbaring leidde ertoe dat de kerkelijke organisatie van bestuurswege veranderingen onderging, niet van Godswege. Kerkambten werden gekocht, verkocht of bij stemming toegewezen.

Dankzij de boekdrukkunst kan de Schrift worden verspreid.

1450 N.C.

Hervormers scheppen een gunstig klimaat voor de herstelling.

1500–1600 N.C.

God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, verschijnen aan Joseph Smith.

1820 N.C.

Het priesterschapsgezag wordt hersteld, de kerk gesticht.

1829–1830 N.C.

Wat is er met de Schriften gebeurd?

Dankzij het Boek van Mormon weten we dat de Schriften die van de Joden kwamen, ontdaan waren van vele duidelijke en waardevolle leringen. (Zie 1 Nephi 13:23–29.) Het achtste geloofsartikel luidt: 'Wij geloven dat de Bijbel het woord van God is, voor zover die juist is vertaald.'

Ten tijde van de grote afval gingen er waardevolle leringen uit de Bijbel verloren, doordat men onzorgvuldige ongeïnspireerde vertalingen fabriceerde, of moedwillig de waarheid verminkte. De herstelling van die verdwenen leer en waarheid was noodzakelijk. Het Boek van Mormon en de andere Schriften die aan de profeet Joseph Smith zijn geopenbaard, hebben veel van die duidelijke en waardevolle delen van het evangelie teruggebracht.

Een licht in de duisternis

De Heer wist dat de grote afval zou plaatshebben. (Zie 2 Tessalonicenzen 2:3.) Daarom zorgde Hij ervoor dat zijn evangelie kon worden hersteld. In de eeuwen die voorafgingen aan het eerste visioen in 1820 kwamen er verschillende vertalingen van de Bijbel beschikbaar, dankzij de uitvinding van de boekdrukkunst. De kerk wilde echter niet dat het woord van God door de gewone man gelezen werd en ging ertoe over mensen gevangen te zetten of ter dood te veroordelen. Maar in deze tijd inspireerde de Heer mensen ertoe om zich te verzetten tegen de misstanden die zij in de kerk zagen. Deze periode wordt de Reformatie genoemd. De Reformatie schiep ten slotte een milieu, waarin de Heer zijn gezag en waarheid op aarde kon herstellen.

Heden ten dage kunnen we lid zijn van 'de enige ware en levende kerk op het oppervlak der gehele aarde' (LV 1:30), omdat de Heer zijn evangelie heeft hersteld en zijn priesterschapsgezag heeft verleend aan de profeet Joseph Smith om zijn kerk te stichten. (Zie LV 27; 65; 128:18–21.)

In deze tijd te leven, nu het evangelie in zijn volheid is hersteld — een tijd dat jij naar de kerk kunt gaan, je getuigenis kunt geven en in de Schriften kunt lezen — is een zegen. ■

DE AFVAL OP HET WESTELIJK HALFROND

In het Boek van Mormon lezen we dat Christus' kerk in Amerika rond 400 n.C. verdween. Wie Christus niet wilden verloochenen, vonden de dood. De drie Nephieten konden niet langer onder het Nephitische volk blijven. Moroni bleef alleen achter om getuige te zijn van de ondergang van zijn volk. (Zie Mormon 8:3, 10–11; Moroni 1:2.)

Zeven lessen *uit ons zendingswerk*

Het hoeft voor niemand moeilijk of beangstigend te zijn om mensen in contact te brengen met de zendelingen — althans, als we het op de wijze van de Heer doen.

OUDERLING CLAYTON M. CHRISTENSEN
Gebiedszeventiger
Gebied Noord-Amerika-Noordoost
EN CHRISTINE QUINN CHRISTENSEN

Voorafgaand aan zijn hemelvaart droeg de Heiland zijn groepje discipelen op: 'Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen' (Matteüs 28:19). Hoewel deze taak onuitvoerbaar lijkt, heeft president Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, ons gevraagd om in geloof aan het werk te gaan: 'Sommigen laten die taak tot zich doordringen en zeggen vervolgens: "Kom nou, dat is onmogelijk! Dat lukt nooit!" Ons antwoord daarop is eenvoudig: "Misschien, maar we doen het toch."'[1]

Zendingswerk doen is geen 'kunde' die alleen voor een handjevol heiligen der laatste dagen is weggelegd. Wij zijn door eigen ondervinding en door rond te kijken tot de conclusie gekomen dat het voor *niemand* moeilijk of beangstigend hoeft te zijn om mensen in contact brengen met de zendelingen — althans, als we het op de wijze van de Heer doen. Hieronder volgen zeven belangrijke lessen die we hebben geleerd uit het op zijn wijze zendingswerk doen.

'Ideale mormonen' en 'goede vrienden'

De eerste twee lessen, die we al snel leerden toen we zendingswerk gingen doen, hebben ons zendingswerk er een stuk eenvoudiger op gemaakt: *we kunnen gewoonweg niet voorspellen wie wel of niet belangstelling heeft in het evangelie,* en: *we hoeven echt niet eerst goede vrienden met iemand te worden voordat we hem of haar met de zendelingen in contact kunnen brengen.* Die twee lessen leerden we toen we pasgetrouwd waren en de zendelingen in onze wijk ons vroegen een lijstje op te stellen met gegadigden voor de zendelingenlessen. We moesten beginnen bij de namen

bovenaan de lijst en die met behulp van een twaalfstappenplan 'voorbereiden'. Eerst moesten ze een keertje bij ons thuis komen eten, daarna gingen we een avondje met ze uit, zeg maar om het ijs te breken. Bij de zesde, zevende en achtste stap moesten we ze meenemen naar de kerk, een boek-van-mormon geven, en ze vragen of ze de zendelingenlessen wilden volgen. En het ging natuurlijk om de twaalfde stap — de doop.

Plichtsgetrouw stelden we zo'n lijstje op, met de mensen die we de meeste kans gaven om lid te worden van de kerk, bovenaan. Ze zagen eruit als 'ideale mormonen' — mensen die qua waarden en normen veel op ons leken. We begonnen onze vriendschap met hen aan te halen, wat inhield dat ons toch al drukke leven nog drukker werd. En wie wij dachten dat ze wel eens interesse in het evangelie konden hebben, weigerden een voor een beleefd bij stap zes, zeven of acht. Niet dat onze uitnodiging ze voor het hoofd stootte, maar bij ieder kwam het er op neer dat ze content waren met hun eigen geloofssituatie. Na maanden van voorbereiding hadden we niemand gevonden die meer had willen weten over het evangelie.

Er kwamen nieuwe zendelingen in de wijk. Uiteraard wisten die niets van onze ervaringen. Toen ze bij ons langs kwamen, vouwden ze een identiek schema op onze tafel uit met de vraag of we een lijstje konden maken van mensen met wie we de vriendschap konden aanhalen, als inleiding op de zendelingenlessen. We protesteerden. 'Dat hebben we al eens geprobeerd. We hebben er veel tijd in gestoken en het heeft niets opgeleverd.' We legden uit dat we echt ons uiterste best hadden gedaan met iedereen in wie wij een geschikte kandidaat voor de lessen zagen.

Wanhopig uit op een verwijzing smeekten de zendelingen: 'Weet u dan helemaal *niemand* bij wie we langs kunnen gaan?' We gaven hun de namen van vier echtparen die niet op ons eerste lijstje hadden gestaan. Onder wie de Taylors (fictieve namen). We zeiden ze dat ze uiteraard bij de Taylors langs konden gaan, maar dat dat eigenlijk verspilde tijd was. Ken had helemaal niets met welke godsdienst dan ook. Bovendien was hij verknocht aan rugby en een geoefend innemer van het goudgele gerstenat.

De zendelingen kwamen opgetogen terug. De Taylors hadden hen binnengelaten, naar de eerste les geluisterd en een afspraak gemaakt voor de tweede. We volgden de zendelingenlessen met de Taylors en werden goede vrienden met ze. We hadden nooit gedacht dat juist zij interesse voor het evangelie zouden tonen.

We leerden van deze ervaring dat we vooraf gewoon niet kunnen inschatten wie wel en wie niet openstaat voor de kerk. We dachten dat wel te kunnen en dus hadden veel mensen ons lijstje niet gehaald, omdat ze op grond van hun manier van leven, slechte gewoonten of verschijning niet in aanmerking kwamen. We moeten toegeven dat van de mensen die in onze wijk lid van de kerk zijn geworden, maar weinigen ons lijstje met 'topkandidaten' zouden hebben gehaald.

Velen die het evangelie aannemen, hebben zorgen of noden. (Zie Alma 32:2–3.) Dankzij het evangelie ondergaan ze een verandering. De enige manier waarop *alle* mensen de kans krijgen om het evangelie van Jezus Christus te accepteren of te verwerpen, is als wij hen,

De eerste twee lessen hebben het zendingswerk er een stuk eenvoudiger op gemaakt:

1 ***We kunnen gewoon niet voorspellen wie wel of niet belangstelling heeft.***

2 ***We hoeven niet eerst goede vrienden te worden, voordat we iemand met de zendelingen in contact kunnen brengen.***

FOTOGRAAF: TADD R. PETERSON, BEHALVE WAAR ANDERS AANGEGEVEN; RECHTS: FOTOGRAAF AFBEELDING HAMER © PHOTODISC

zonder te oordelen, uitnodigen om de Heiland te volgen.

Deze ervaring leerde ons ook dat we in de meeste gevallen niet eerst vriendschap hoefden te sluiten, voordat we hen in contact met de zendelingen konden brengen. Dat was niet nodig voor bijna al onze buren, klasgenoten, collega's, winkelbedienden en medereizigers.

Voltijdzendelingen, bijvoorbeeld, sluiten niet eerst vriendschap met de mensen met wie zij in contact komen. Ze praten met iedereen. Die vriendschap komt pas tot stand als ze de kans krijgen om de lessen te geven. We houden ons er al twintig jaar mee bezig, maar nog nooit hebben we verband kunnen leggen tussen een zorgvuldig opgebouwde vriendschap en iemands interesse voor het evangelie. Maar het omgekeerde is bijna altijd waar: met iedereen die een uitnodiging aanvaardt, ontstaat een hechtere relatie, ongeacht of hij of zij zich op den duur laat dopen. We hebben ook geleerd dat mensen niet beledigd zijn als we ze uitnodigen voor de zendelingenlessen, zelfs als ze daar niet op ingaan, zolang ze onze liefde en Gods liefde voor hen voelen. Ze gaven zelfs te kennen dat ze dankbaar waren dat we genoeg om ze gaven om zoiets persoonlijks en belangrijks ter sprake te brengen.

De derde les leerden we toen de zendelingen bij ons thuis de lessen gaven:

3 Ondanks hun gebrek aan ervaring kunnen we erop vertrouwen dat de zendelingen goed lesgeven in het evangelie.

Vertrouw de zendelingen

De derde les leerden we toen de zendelingen Jack, een collega van mijn man, bij ons thuis de lessen gaven. Een van de zendelingen was net op zending, en zijn senior collega uit Argentinië had het Engels nog niet voldoende onder de knie. Als Jack dus een vraag had, keek hij instinctief naar Clayton, die vervolgens antwoord gaf — omdat hij wist dat hij de vraag duidelijker en overtuigender kon beantwoorden dan die twee zendelingen. En dat werd stilzwijgend de manier van lesgeven. De zendelingen onderwezen in een beginsel, Jack had een vraag, die door Clayton werd beantwoord, waarna de zendelingen het volgende beginsel behandelden. Toen stelde Jack een lastige vraag waar Clayton geen pasklaar antwoord op had. En terwijl Clayton zweeg, gaf de Argentijnse zendeling een diepzinnig antwoord, hem ingegeven door de Geest. Toen Jack weer een vraag stelde, wachtte Clayton af of de zendeling weer antwoord kon geven — en dat kon hij. We leerden een belangrijke les over evangelieonderwijs. Ondanks hun gebrek aan ervaring *kunnen we erop vertrouwen dat de zendelingen goed lesgeven in het evangelie*, want wie de Heer roept, maakt de Heer ook geschikt.

Mensen willen zich gewaardeerd voelen

De vierde les leerden we toen er een oude, zware koelkast uit de kelder van een oudere zuster, van wie Clayton de huisonderwijzer was, weg moest. Op dat moment was er niemand uit de wijk die ons kon helpen. Ten einde raad vroegen we onze buurman Jim, die maar wat graag wilde helpen. Het was een hete, vochtige zomerdag en al gauw waren we kletsnat van de transpiratie. Toen we de eerste bocht in de trap hadden bereikt en de koelkast even hadden neergezet, zei Jim plotseling: 'Kun je me wat meer vertellen over de mormoonse kerk?'

Terwijl hij het zweet van zijn voorhoofd veegde, antwoordde Clayton: 'Eerlijk gezegd is dit het.' Toen legde hij uit hoe het huisonderwijs werkte en hoe zeer deze zuster ons nodig had. Ook zeiden we hem dat ons gezin op geregelde basis huurtrucks in- en uitlaadde, omdat er in onze wijk, waar veel studerenden naar de kerk gingen, veel verloop was.

Daar stond Jim van te kijken. 'In onze kerk luisteren we alleen naar de preek en gaan daarna weer naar huis. Ik heb

FOTO VAN NAAMPLAATJES ZENDELINGEN, STEVE BUNDERSON, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN; DEL PARSON, *DE HEER JEZUS CHRISTUS*, FOTO VAN HANDSCHOENEN © PHOTODISC

geen idee wie er hulp nodig heeft. Ze vragen nooit iets, en aanbieden kan ik het ook niet. Je kunt me altijd vragen als je een paar extra handen nodig hebt. Dit spreekt me erg aan.' Clayton had in het verleden nul op het rekest gekregen toen hij het met Jim over godsdienst had willen hebben. Maar Jim was wel bereid om anderen te helpen.

Wat we van dat voorval geleerd hebben, is dat veel mensen die hun leven op orde hebben, graag anderen willen helpen. Dat verlangen tot naastenzorg wordt ingegeven door het licht van Christus. Wanneer we bij onze presentatie van de kerk nadruk leggen op de leer, vinden we vaak geen aansluiting bij de mensen, omdat dat niet is wat ze zoeken. Als we ze weten te betrekken bij de hulp die wij aan anderen bieden, komen ze er vaak achter dat de kerk een belangrijke behoefte vervult.

Als we anderen betrekken bij ons kerkwerk, voelen ze zich gewaardeerd en stellen ze zich eerder open voor de Geest. En als de Geest hen aanraakt, beseffen veel mensen opeens dat er iets aan hun leven *heeft* ontbroken. Doordat wij dankzij hem Gods wil konden doen, kwam Jim veel meer over de kerk te weten dan hij ooit zou hebben geleerd uit een gesprek of op een wijkactiviteit. Jim zei vervolgens ja toen we hem vroegen of hij de zendelingenlessen wilde volgen.

Wat is succes?

Hoewel hij vond dat de kerk veel waarheid en goedheid in zich droeg, besloot Jim desondanks om er na de derde les een punt achter te zetten. Ofschoon we wisten dat velen die de lessen afbreken, later in hun leven wel luisteren en het evangelie aannemen, waren we teleurgesteld. Toch was dit onze vijfde waardevolle les over het zendingswerk dat wij als lid doen — we beseften dat we *goede* zendelingen waren geweest. Jim was een goede vriend geworden. En we hadden hem de kans gegeven een dieper begrip te krijgen van het evangelie van Jezus Christus. Hij heeft in elk geval, of hij nu wel of niet in een later stadium afdaalt in de wateren des doops, een stap voorwaarts gezet op het pad van zijn eeuwige vooruitgang en een paar belangrijke correcte keuzes gemaakt. De meesten van ons falen niet graag. Toen we eenmaal door hadden dat *we een goede zendeling zijn als we mensen vragen of ze meer over de kerk willen weten*, werd het voor ons een stuk makkelijker om over het evangelie te praten.

Einddatum

Onze zesde les leerden we toen we de raad van ouderling M. Russell Ballard gingen opvolgen: *Omdat we het heel druk hebben, dienen we een einddatum te stellen.* Of u nu wil of niet, bezigheden zonder einddatum worden vaak op de lange baan geschoven. Zaken die voor een bepaalde datum klaar moeten zijn, komen wel af. Als er geen einddatum wordt gesteld, kunnen zelfs dankbare taken van eeuwig belang — zoals zendingswerk — gemakkelijk op de achtergrond raken.

Ouderling Ballard is ons te hulp geschoten en heeft ons gevraagd om geregeld 'een *datum* te prikken'. Hij heeft ons uitdrukkelijk gezegd geen naam op te schrijven. De uitdaging is een datum te prikken en op de Heer te vertrouwen. Hij beloofde ons dat de Heer ons tegen die datum zal zegenen met iemand die ingaat op onze uitnodiging om de zendelingenlessen te volgen, als we elke kans aangrijpen om met zoveel mogelijk mensen over het evangelie te praten.[2] Samen hebben we aan ouderling Ballards

Het feit dat veel mensen die hun leven op orde hebben, graag anderen willen helpen, leerde ons onze vierde les:

4 Als we anderen betrekken bij ons kerkwerk, voelen ze zich gewaardeerd en stellen ze zich eerder open voor de Geest.

verzoek voldaan en hebben elk jaar iemand gevonden aan wie de zendelingen de lessen konden geven. Elke keer dat wij onder gebed een datum hadden gekozen, zorgde de Heer dat we iemand vonden die de lessen kon volgen.

Let wel, de mensen die we vonden, zijn ons nooit zomaar in de schoot geworpen. We hebben er dagelijks voor gebeden, vaak voor gevast, en we hebben zoveel mogelijk geprobeerd het evangelie onderwerp van gesprek te maken. Wij gebruikten vaak 'mormoons jargon' als opmaat tot een gesprek — we spraken over activiteiten in de kerk, over een kind dat op zending was, over ervaringen die we in onze kerktaken opdeden enzovoort. Door het gebruik van dit jargon was het alsof we een deur openzetten, alsof we de ander uitnodigden om binnen te lopen en over de kerk te praten. De meeste mensen kozen ervoor om niet binnen te komen, en dat geeft niet. Maar soms stelden ze ons vragen over de kerk. Dan beantwoordden we hun vragen. En als het klikte openden we een tweede deur — dan nodigden we hen uit voor de kerkdienst of vroegen ze langs te komen om verder te praten. De meesten gingen niet op onze uitnodiging in, maar sommigen wel. Hoe ze ook reageerden, als ze voelden dat we om hen gaven, was er van hun kant altijd waardering dat we aan ze gedacht hadden.

Een paar jaar geleden koos mijn man de datum 31 januari. Toen de maand januari aanbrak had hij nog niemand gevonden die genegen was om de zendelingenlessen te volgen, hoewel hij met een groot aantal mensen over het evangelie had gesproken. Op 20 januari zou hij voor een academisch congres naar Honolulu op Hawaï afreizen, en zoals zijn agenda er de overige dagen uitzag, was het duidelijk dat hij op zijn vliegreis naar en van Hawaï iemand moest zien te vinden die hij aan de zendelingen kon doorgeven. Een andere gelegenheid was er niet. Hij bad God elke dag vurig dat hij in het vliegtuig naast iemand kwam te zitten die openstond voor het evangelie.

Na al die inspanning kon hij zijn ogen niet geloven toen hij de figuur in de stoel naast hem zag — iemand, Vinnie was zijn naam, met een kleurig Hawaïhemd aan dat tot bijna aan zijn navel openviel, waardoor er ruim zicht was op zijn behaarde torso met maar liefst drie gouden kettingen. Vinnie legde uit dat hij elf maanden van het jaar hard werkte en zijn zuur verdiende geld opzij legde om in de wintertijd een maand naar Hawaï te ontsnappen, waar hij achter het vrouwelijk schoon aanging. Clayton was diep teleurgesteld. Hij had zo zijn best gedaan om iemand te vinden — en als dank kwam hij naast iemand te zitten voor wie religie een ver van zijn bed show was. Teleurgesteld ging Clayton wat zitten lezen.

Toen de stewardess de lunch bracht, legde Clayton zijn tijdschrift weg en begon een gesprekje met zijn medepassagier. Vinnie vroeg Clayton of hij wel eens op Hawaï geweest was. Clayton antwoordde dat hij daar op de taalschool van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen was geweest, voorafgaand aan zijn zending in Korea. Tot zijn verbazing legde Vinnie zijn vork neer en zei: 'Je bent dus mormoon? Het afgelopen jaar is er toch zoiets geks over mij gekomen. Ik heb nooit belangstelling gehad voor religie, maar de laatste tijd ben ik nieuwsgierig geworden naar de mormonen. En ik weet niet waarom. Kun je me wat meer over je kerk vertellen?'

De lessen vijf en zes leerden ons wat goed zendingswerk is en hoe we dat konden doen:

5 ***We zijn een goede zendeling als we mensen vragen of ze meer over de kerk willen weten.***

6 ***Omdat we het heel druk hebben, dienen we een einddatum te stellen.***

30

Uitnodiging

30

RECHTS: FOTO MATTHEW REIER, GEËNSCENEERD

In de daaropvolgende drie uur hebben zij het evangelie doorgesproken, geloofsartikel na geloofsartikel. De Geest kon zijn werk doen. Vinnie onderbrak het gesprek verschillende keren om zijn dank uit te spreken dat Clayton met hem wilde spreken over de kerk. Toen het vliegtuig was geland, zei Clayton tegen Vinnie dat er in zijn woonplaats zendelingen waren, en of hij die de volgende maand bij hem kon langssturen. Vinnie vroeg daarop of er zendelingen in Honolulu waren. Claytons gebeden werden beantwoord, omdat hij de interesse van Vinnie opwekte door 'mormoons jargon' te gebruiken, en zijn oordeel over wat er in Vinnie hart leefde buiten beschouwing te laten.

Uit de zevende les leerden we dat God zich altijd aan zijn woord houdt:

7 We kunnen ervan uitgaan dat God ons met wonderen zegent als we heengaan en de dingen doen die Hij gebiedt.

Constanten en variabelen

We leerden een zevende les uit deze ervaring: *Als we hard werken in de kerk, kunnen we ervan uitgaan dat God ons met wonderen zegent als we heengaan en de dingen doen die Hij gebiedt.* (Zie 1 Nephi 3:7.) In het proces dat bepaalt of we wel of niet mensen voor de zendelingen vinden, is God een constante, niet een variabele. Hij houdt Zich altijd aan zijn beloften. Er is maar één variabele, en die is of we het geloof hebben om de uitdaging aan te gaan, gehoorzaam te zijn en wonderen te verwachten. En het zijn vooral de mannen en vrouwen die druk zijn met het leiden van onze wijken en ringen (of gemeenten en districten) die dit eenvoudige geloof moeten oefenen, zelfs meer nog dan de andere leden — want als zij niet in de tegenwoordige tijd en in de eerste persoon over hun zendingservaringen kunnen spreken, zal het hun niet lukken om de leden aan het zendingswerk te krijgen.

Zegeningen

We kennen allemaal mensen die zendingswerk doen in de vingers lijken te hebben, alsof het een aangeboren gave is die het makkelijk voor hen maakt. Wij hebben het zeker *niet* in de vingers. We vonden het werk aanvankelijk onaangenaam en angstaanjagend, maar al doende hebben we de lessen geleerd waarmee we het zendingswerk in de vingers hebben gekregen.

De zegeningen die ons gezin dankzij ons zendingswerk deelachtig zijn geworden, zijn ontelbaar. Zendingswerk heeft de Geest Gods in ons gezin en ons hart gebracht. Vier jaar geleden bijvoorbeeld, vroegen we Sunil, een van Claytons voormalige studenten, of hij de zendelingenlessen bij ons thuis wilde volgen. De zendelingen waren op hun best en aan het eind van een les getuigden ze beiden van de waarheid van de behandelde beginselen. Ook wij gaven ons getuigenis, waarna Clayton een van de zendelingen vroeg een gebed uit te spreken. Op dat moment stak onze zoon, Spencer, zijn vinger op. 'Papa, mag ik wat zeggen?' Hij ging staan, keek Sunil indringend aan en zei: 'Sunil, ik ben pas elf. Maar ik wil je zeggen dat wat de zendelingen je vanavond hebben geleerd, waar is. Ik weet dat God leeft. Ik weet dat jij en ik zijn zoons zijn en dat Joseph Smith werkelijk een profeet van God was.' Een aangename en geestelijke stemming vulde de kamer.

De volgende dag kregen we een e-mailtje van Sunil, waarin hij schreef dat hij veel had opgestoken van de heldere uitleg die de zendelingen en wij van het evangelie hadden gegeven. Hij voegde er evenwel dit aan toe: 'Toen uw zoon echter ging staan en zijn zegje deed, voelde ik iets wat ik nog nooit eerder had gevoeld. Dat moet zijn wat u bedoelt met de Geest Gods.'

We hebben veel zegeningen gekregen en veel vrienden gemaakt, doordat wij anderen lieten delen in het evangelie. Maar deze zegen is een van de beste: doordat de zendelingen ons gezin geregeld helpen om, door de kracht van de Heilige Geest, het evangelie aan nieuwe en oude vrienden te brengen, is het geloof van onze vijf kinderen in grote mate beïnvloed en is de Geest Gods in ons gezin gekomen. ■

NOTEN

1. 'The Redemption of the Dead', *Ensign*, november 1975, p. 97.
2. Zie 'Noteer een datum', *De Ster*, verslag oktoberconferentie 1984, pp. 12–14; zie ook 'Wij verkondigen het evangelie', *De Ster*, januari 1987, pp. 28–30.

Vraag & antwoord

Ik hou van het evangelie, maar ik vind het eng om er met anderen over te praten. Hoe kan ik over mijn angst heen komen?

LIAHONA

Je kunt over je angst heenkomen door geloof te oefenen.

Geloof houdt actie in. Oefen hoe je anderen over het evangelie kunt benaderen in situaties die vertrouwd zijn.

Probeer meer evangeliekennis te krijgen, zodat je eventuele vragen kunt beantwoorden. Een goede voorbereiding zal je helpen om zonder angst over het evangelie te praten.

Ga aan de gang met je oprechte verlangen om het evangelie uit te dragen, om zo over je angst heen te komen.

Zelfs de beste zendelingen onder de leden doen hun zendingswerk soms met lood in de schoenen. Maar ze rekenen af met hun angst zoals je dat met elk ander angstgevoel doet — door angst te vervangen door geloof.

De Schriften staan vol met bemoedigende verzen: 'Vrees niet, Ik help u' (Jesaja 41:13). 'Indien gij voorbereid zijt, zult gij niet vrezen' (LV 38:30). 'Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid. Schaam u dus niet voor het getuigenis van onze Here' (2 Timoteüs 1:7–8).

Het soort geloof waarmee je macht en liefde in de plaats kunt stellen van angst, zal veel moeite en oefening van je vergen. Je kunt niet gaan zitten wachten tot geloof naar je toe komt. Je zult het moeten ontwikkelen. Denk eens na over hoe je op eenvoudige wijze je getuigenis kunt geven. Je zou een brief met je getuigenis erin kunnen schrijven. Of je kunt een week lang elke dag je getuigenis in je dagboek opschrijven. Als het je na verloop van tijd makkelijk afgaat om je getuigenis op papier te zetten, kun je proberen het in de vasten-en-getuigenisdienst te geven, of op de gezinsavond, of aan een goede vriend. Doordat je je oefent in je getuigenis geven, zullen je zelfvertrouwen en geloof groeien.

Als je je zorgen maakt dat ze je vragen gaan stellen die je niet kunt beantwoorden, kun je je daar enigszins op voorbereiden. 'Tracht niet mijn woord te verkondigen, maar tracht eerst mijn woord te verkrijgen, en dan zal uw tong worden losgemaakt; dan, indien u dat verlangt, zult u mijn Geest en mijn woord hebben, ja, de macht Gods om mensen te overtuigen' (LV 11:21).

Als je de Schriften en ander materiaal van de kerk leest, zal je evangeliekennis toenemen. Deel die materialen — brochures, tijdschriften enzovoort — uit aan anderen. Ook op de website **www.mormon.org** kun je veel leren. Vertel anderen over die site. Bid om meer moed. Denk erom, als je niet alle antwoorden hebt, kun je altijd de hulp van

FOTO JOHN LUKE, GEËNSCENEERD

anderen inroepen of zelf onderzoek doen.

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'De mate van onze bekering is uitstekend af te lezen aan de intensiteit van ons verlangen om anderen over het evangelie te vertellen.' ('Anderen over het evangelie vertellen', *Liahona*, januari 2002, p. 7.) Je hebt het verlangen. Laat nu dit verlangen inwerken op je daden door je te oefenen in hoe je anderen het beste over het evangelie kunt benaderen. (Zie Alma 32.)

LEZERS

Ik was altijd bang om met anderen over het evangelie te praten. Maar denk eens aan je getuigenis en het fijne gevoel dat je krijgt, omdat je weet dat het evangelie waar is. Vraag je hemelse Vader om een zendingservaring en bid of Hij je wil leiden. Dan ben ik er zeker van dat je graag over de kerk spreekt, niet één keer, maar steeds weer.

Dana Jill Barthel (16), wijk Bonn, ring Düsseldorf (Duitsland)

Je angst is heel normaal. Vraag de zendelingen of je met ze mee kan doen. Laat ze bij jou thuis een les geven, en geef dan je getuigenis. Maar het belangrijkste is wel dat je je hemelse Vader bidt voor kansen om iemand over het evangelie te vertellen. Hij zal je laten spreken wat Hij je te spreken geeft.

Vikki Hamme (17), wijk Mountain Home, ring Springfield-Zuid (Missouri, VS)

In het seminarie heb ik geleerd dat Jezus Christus ons geroepen heeft om deel te

nemen aan zijn werk. Ik heb uit 3 Nephi 12:13–16 geleerd dat ik een licht ben en ook het zout der aarde, en als ik van de Heer houd, moet ik naar zijn woord leven. Zo overwin ik mijn angst.

Jean Garry Gilot (17), wijk Carrefour, ring Port-au-Prince (Haïti)

De liefde die ik voor dit werk voel, maakt dat ik over het evangelie wil spreken. We moeten veel bidden, in de Schriften lezen, naar het seminarie gaan, en de Heilige Geest als leidsman nemen. Dan komen de woorden vanzelf.

A. Flores Barrios (15) wijk Cantaura, ring El Tigre (Venezuela)

Praat eerst eens met een goede vriend(in), dan zal de spanning niet zo hoog zijn. En als je begint met een evangeliebeginsel dat makkelijk is uit te leggen, volgt de rest vanzelf. Als je met één vriend durft te spreken, kun je dat ook met anderen doen!

Gretchen Schillemat (14), wijk Keene, ring Concord (New Hampshire, VS)

Het maakt niet uit wat anderen denken, maar wel wat onze hemelse Vader denkt. Als ik aan een heerlijke dis zit terwijl mijn vriendinnen in de buurt zijn, doe ik toch ook niet of ze er niet zijn. Ook zou ik ze niet alleen de recepten laten lezen. Ik zou ze vragen of ze mee willen eten.

Kristina M. Harrop (16), wijk Palmer 3, ring Wasilla (Alaska, VS)

Ik heb geleerd mijn vertrouwen in de Heer te stellen en me door de Heilige Geest te laten leiden. Je hoeft gewoon niet bang te zijn als de Heer aan je zij is. De Geest zal je helpen.

Amber Wilson (14), wijk Parkersburg, ring Charleston-West (Virginia, VS)

Je hebt een getuigenis nodig om stoutmoedig met anderen over dit evangelie te praten. Neem je getuigenis als leidraad. Ga aan de gang met je angst en bid erover.

Aaron Michaelson (13), wijk Southbury, ring New Haven (Connecticut, VS)

'Laat u niet door angst overmeesteren. (...) Angst komt niet van God, maar van de duivel. De tegenstander van alle waarheid wil in uw hart zoveel twijfel zaaien dat u het niet eens wilt proberen. Werp de angst van u af en wees heldhaftig in de goede zaak van waarheid, rechtschapenheid en geloof. Als u voor uzelf besluit dat dit het patroon van uw leven zal worden, hoeft u die beslissing nooit meer te nemen.'

Gordon B. Hinckley, 'De profeet aan het woord', *Liahona*, juni 1998, p. 26.

De antwoorden van zowel de lezers als de Liahona *gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.*

Ik overwin deze angst door eraan te denken hoe zeer ik had gewild dat dit evangelie eerder in mijn leven was gekomen. Mijn vrienden en familie hebben het ook hard nodig, met spoed. We moeten enthousiast zijn over de activiteiten waaraan we deelnemen, over de vreugde die het evangelie ons brengt. Anderen zullen willen weten wat de reden van onze blijdschap en ons geloof is.

Évila Fernanda de Campos (19), wijk Bragança Paulista, ring Itatiba (Brazilië)

Ons angst zal verdwijnen als we volmaakt worden in de liefde. (Zie 1 Johannes 4:18.) Bid ijverig om die gave van volmaakte liefde en benader je vrienden met liefde. Glimlach, bied hulp aan, en uit je dankbaarheid. Daardoor zul je niet alleen je angst overwinnen, maar ook de zegeningen van het evangelie laten schijnen.

Ouderling Tomohiko Funai (19), zendingsgebied Pocatello (Idaho, VS)

We kunnen deze angst overwinnen door eerst vriendschap te sluiten, en dan zullen we ons meer op ons gemak voelen om ons getuigenis aan anderen te geven, zodat de Geest hen kan aanraken.

Anne Diniz (16), wijk Valentina, ring João Pessoa-Rangel (Brazilië)

WAT VIND JIJ?

Jongeren: stuur je antwoord, met je naam, geboortedatum, adres, wijk en ring (of gemeente en district), en een foto, naar:

Questions & Answers 3/05
50 East North Temple Street, Floor 24
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Of per e-mail naar:
cur-liahona-imag@ldschurch.org
Graag vóór 15 maart 2005 reageren.

VRAAG

'Mijn vriendin heeft niet het gevoel dat ze erbij hoort. Wat kan ik doen om haar kerkbezoek aangenamer te maken?' ■

Kerknieuws

Leden geroerd door historische conferentie

Op 12 september 2004 sprak president Gordon B. Hinckley per satelliet vanuit Salt Lake City meer dan 23 duizend heiligen der laatste dagen toe die in een historische conferentie bijeen waren gekomen in ongeveer 35 kerken door heel Venezuela, en op diverse eilanden, zoals Aruba en de rest van de Nederlandse Antillen. Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling H. Aldridge Gillespie van de Zeventig spraken de conferentiegangers ook toe.

President Hinckley zei de heiligen dat hij als jongen 's avonds naar de hemel keek en de Poolster zocht. 'Door naar die ster te kijken, leerde ik een belangrijke les die mij de rest van mijn leven is bijgebleven. Ik leerde dat er vaste, onveranderlijke punten zijn die wij in ons leven als gids kunnen gebruiken', zei hij. Hij moedigde de leden aan om op diezelfde wijze gebruik te maken van onveranderlijke evangeliewaarheden.

Op elke locatie had men enkele minuten om de eigen conferentie te openen, te bidden, te zingen en wat ringaangelegenheden te behandelen voordat de uitzending uit de hoofdzetel van de kerk begon. Na de uitzending besloot men op locatie de bijeenkomst met een lofzang en een gebed.

President Hinckley spreekt tijdens een satellietuitzending heiligen der laatste dagen in Venezuela toe.

De Venezolaanse heiligen vonden dat de uitzending zowel voor hen individueel als voor de kerk in hun land van groot belang was.

Marcel Farías (13) uit de wijk La Isabelica in de ring Valencia-Candelaria (Venezuela), die nog maar kort lid van de kerk is, zei dat president Hinckley's woorden veel voor hem betekenden. 'Wat mij in zijn boodschap het meeste raakte, was de grote liefde die hij voor ons had, voor de leden van de kerk in Venezuela.'

'De wetenschap dat de Heer om ieder van ons geeft en profeten heeft gekozen om ons geloof te sterken, heeft beslist een fantastische uitwerking op onze leden', aldus bisschop Julio Márquez van de wijk Palo Verde in de ring Caracas-Palo Verde.

'De woorden van president Hinckley over de Poolster en het vinden van vaste punten in ons leven om ons te leiden, blijven in mijn hart gegrift staan', aldus David Muñoz uit de gemeente Los Altos in de ring Puerto La Cruz.

En volgens Freddy Guedez uit de wijk Tocuyito in de ring Valencia-Candelaria 'is de satellietuitzending een uniek, ongeëvenaard evenement in de geschiedenis van de kerk in Venezuela.'

Alexis Uriepero, president van het district Porlamar, vindt bovendien dat de conferentie voor hem een bewijs was dat 'de profeet en andere leiders Venezuela in het oog houden.' ■

Nieuwe tempelpresidenten en -maters

Onlangs zijn er 52 nieuwe tempelpresidenten met hun vrouw begonnen aan een diensttermijn van drie jaar. De meesten van hen zijn op 1 november 2004 begonnen.

Aba, Nigeria
president Jerry V. en
zuster Joanne O. Kirk

Anchorage, Alaska
president Gary E. en
zuster Joyce S. Cox

Atlanta, Georgia
president Jim David en
zuster K. Caroline Echard

Birmingham, Alabama
president John Reid en
zuster DeAnn H. Giles

De Nauvootempel in Illinois is een van de vele tempels die een nieuwe tempelpresident en -mater hebben gekregen.

Caracas, Venezuela
president David Craig en
zuster Diane T. Hoopes
Chicago, Illinois
president Glenn Allan en
zuster Betty J. Hansen
Ciudad Juárez, Mexico
president Ashton Harvey en
zuster Naomi H. Taylor
Cochabamba, Bolivia
president David Evans en
zuster Sylvia L. Heywood
Colonia Juárez (Chihuahua), Mexico
president John Brentnell en
zuster Ellen L. Robinson
Columbia River, Washington
president Earl J en
zuster Rayola Wheelwright
Columbus, Ohio
president Don Lee en
zuster Darlene T. Tobler
Dallas, Texas
president Philip Hichborn en
zuster Peggy J. Besselievre
Denver, Colorado
president Grant Elggren en
zuster Edith R. Marsh
Detroit, Michigan
president David Ray en
zuster Bonnie L. Shurtz
Edmonton, Alberta
president Robert Steven en
zuster Belva E. Patterson
Frankfurt, Duitsland
president Richard Woolley en
zuster Kathleen M. Fetzer
Fresno, Californië
president Charles Allen en
zuster Anne Kropf
Guadalajara, Mexico
president Robert Savage en
zuster Kathleen Gabbitas
Halifax, Nova Scotia
president Byron Ronald en
zuster Zelma Christensen
Hamilton, Nieuw-Zeeland
president James Anthony en
zuster Tepua Morley
Hongkong, China
president Kwok Joeen en
zuster Hoei Hoea (Flora) Tai
Johannesburg, Zuid-Afrika
president Louis en
zuster Rina Groenewald
Kopenhagen, Denemarken
president Dee Valentine en
zuster Kay P. Jacobs
Laie, Hawaï
president Wayne Octave en
zuster Bernice O. Ursenbach
Lima, Peru
president Royden John en
zuster Rebecca B. Glade
Londen, Engeland
president Rowland Edward en
zuster Barbara J. Elvidge
Los Angeles, Californië
president Richard Morris en
zuster Darlene A. Andrus
Louisville, Kentucky
president James Wayne en
zuster Karen L. Hansen
Lubbock, Texas
president Thomas Scott en
zuster Marian Hendricks
Manhattan, New York
president John Roger en
zuster Helen B. Stone
Medford, Oregon
president Gene 'B' en
zuster Carol L. Welling
Melbourne, Australië
president Graeme Edward en
zuster Marie L. Cray
Memphis, Tennessee
president John Richard en
zuster Carol K. Thorderson
Mérida, Mexico
president Carl Lavon en
zuster Jean S. Call
Monterrey, Mexico
president Jesús en
zuster Adelfa A. Santos
Nashville, Tennessee
president Billy Joe en
zuster Marianne Eaves
Nauvoo, Illinois
president David Bitner en
zuster Anne Wirthlin
Orlando, Florida
president Blaine W en
zuster Jeanette Johnson
Perth, Australië
president John Anthony en
zuster Vicki T. Grinceri
Portland, Oregon
president Nicholas Peery en
zuster Susan R. Collins
Provo, Utah
president Carl William en
zuster Carolyn S. Bacon
Raleigh, North Carolina
president Grady Lynn en
zuster Genevieve B. Barnes
Reno, Nevada
president Oris Lorenzo en
zuster Alice A. Corbridge
Santiago, Chili
president Julio Humberto en
zuster Maria Jaramillo
Santo Domingo, Dominicaanse Republiek
president Edward Harry en
zuster JoAnn A. Petersen
Seattle, Washington
president Denzel Nolan en
zuster Beverly M. Wiser
Spokane, Washington
president Farrell Newren en
zuster Joyce L. Binns
St. George, Utah
president Harold Harrison en
zuster Mona E. Hiskey
St. Paul, Minnesota
president Thomas Albert en
zuster Bonnie A. Holt
Tampico, Mexico
president Ricardo en
zuster Maria Torres
Tuxtla Gutiérrez, Mexico
president Wilbur Thayne en
zuster Carel R. Wagner
Winter Quarters, Nebraska
president Robert B en
zuster Rene Harbertson ■

Permanent Studiefonds: het geïnspireerde programma gaat door

Patricia S. Norwood, kerkelijke tijdschriften

Rodrigo Fontt uit Osorno (Chili) heeft de vervulling van een profetie meegemaakt. Zijn leven is precies zo veranderd als president Gordon B. Hinckley zei toen hij drie jaar geleden het Permanent Studiefonds aankondigde (PS).

Een half jaar na de oprichting zei president Hinckley: 'Met vakbekwaamheid kunnen deze jonge mensen boven de armoede uitrijzen die zij en generaties voor hen gekend hebben. Ze zijn al op zending geweest, en nu kunnen ze in de kerk werkzaam blijven. Ze zullen in hun eigen land leiders worden in dit grote werk.' (Zie 'Bukken om iemand anders op te richten', *Liahona,* januari 2002, p. 62.)

Tijdens zijn zending was broeder Fontt een tijd werkzaam in het zendingskantoor, waar hij ondervond hoe het was om administratief werk te doen. Hij genoot ervan, maar in het jaar 2000 – een jaar voordat het Permanent Studiefonds werd aangekondigd – keerde hij terug naar huis, met beperkte vooruitzichten voor de toekomst. Over de hele wereld bevinden veel teruggekeerde zendelingen zich in een soortgelijke situatie. Zij hebben wel het verlangen, maar niet de vaardigheden om uit te stijgen boven de armoedige omstandigheden waarin zij en hun voorouders zich al zo lang hebben bevonden.

Het Permanent Studiefonds is opgericht om jonge mannen en vrouwen te helpen die een opleiding nodig hebben om hun vooruitzichten te verbeteren, maar dat niet kunnen betalen. In het begin was deelname aan het programma beperkt tot vijf landen: Brazilië, Chili, Mexico, Peru en de Filipijnen. Maar dat veranderde toen het werk van het fonds eenmaal goed op gang was. Het is nu ook actief in Argentinië, Bolivia, Cambodja, Colombia, de Dominicaanse Republiek, Ecuador, El Salvador, India, Jamaïca, Mongolië, Paraguay, Zuid-Afrika, Trinidad en Tobago, Uruguay en Venezuela.

President Hinckley meldde dat het fonds na een half jaar al twaalfhonderd jonge heiligen der laatste dagen had geholpen. In oktober 2004 waren dat al meer dan vijftienduizend studenten. De deelnemers hebben een graad of certificaat gehaald, of zijn daarmee bezig, waarmee ze beter een gezin kunnen onderhouden en beter functies kunnen vervullen in de kerk. Dan kunnen ze ook de beloofde zegeningen van het betalen van tiende en andere bijdragen ontvangen.

Zij die een aanvraag indienen, volgen een cursus met de titel 'Voorbereiding op succes'. Tijdens de cursus komen velen van hen erachter dat ze

Bisschop Rodrigo Fontt en zijn gezin plukken de vruchten van het Permanent Studiefonds.

hun doelen kunnen bereiken zonder een lening. Toen broeder Fontt van het programma had gehoord en de cursus had gevolgd, vroeg hij een PS-lening aan, die werd toegewezen. Daarna begon hij aan een studie financiën en administratie. Hoewel hij nu een vrouw en een pasgeboren kind heeft en voltijds werkt om ze te onderhouden, is hij in zijn derde studiejaar. Hij is inmiddels bisschop van de wijk Antillanca in de ring Osorno (Chili).

Bisschop Fontt is slechts één van de velen die hard werken om hun leven te verbeteren. Nu hij een studie volgt, hebben zijn vrouw en hij het gevoel dat ze niet alleen in maatschappelijk opzicht vooruitgaan, maar ook geestelijk. Ze bereiken nu doelen die anders onbereikbaar zouden zijn geweest.

Veel studenten zien hun kansen op werk al verbeteren vóórdat ze hun diploma halen. Sommige grote bedrijven nemen studenten in dienst voordat ze afstuderen, omdat ze hun potentieel inzien. De gemiddelde inkomensstijging van deelnemers in de landen waar het fonds momenteel actief is, bedraagt vierhonderd procent. PS-studenten hebben bovendien de mogelijkheid om geestelijke groei door te maken, daar zij tijdens hun studie deel kunnen nemen aan het plaatselijke instituutprogramma.

Het Permanent Studiefonds heeft nog een ander doel naast jonge heiligen der laatste dagen aan een opleiding helpen. Het PS helpt niet alleen meer dan vijftienduizend studenten, het is ook de duizenden leden over de hele wereld die bijdragen aan het fonds tot zegen.

'Dagelijks, wekelijks komen [er] kleine bijdragen binnen [om] het fonds [op te bouwen]. Al zou deze uitstorting van liefde en opoffering het enige gevolg zijn, dan nog moeten we constateren dat het fonds de geest van opoffering onder de heiligen over de hele wereld heeft versterkt, wat een bijzonder sterke invloed ten goede op ze heeft', aldus ouderling John K. Carmack, directeur van het Permanent Studiefonds. ('Het Permanent Studiefonds – een glimp van hoop', *Liahona,* januari 2004, p. 38.)

Duizenden leden hebben via hun plaatselijke priesterschapsleiders een bijdrage gegeven, die kleine sommen geld krijgen van jeugdwerkkinderen tot veel grotere bijdragen van welvarender gevers. Sommigen hebben zelfs toegezegd maandelijks te zullen bijdragen. Anderen hebben spaargeld opgeofferd, of een reeds lang geplande reis, of een verbetering aan hun huis. De Heer waardeert elk offer.

'Nogmaals vragen we iedereen die dat wil, een bijdrage te geven, klein of groot. Dan kunnen we dit grootse werk uitbreiden waardoor degenen met geloof en latente vaardigheden, als leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen financieel onafhankelijk kunnen worden', aldus president Hinckley. (*Liahona,* januari 2002, p. 62.)

Met behulp van dit geïnspireerde programma laten leden de armoede achter zich, groeien zij in het evangelie, en dragen zij er door hun lening terug te betalen toe bij dat ook anderen een betere toekomst krijgen. Zij zijn het bewijs dat een profetie wordt vervuld. ■

Kerk verschaft hulp na orkaan

In augustus en september 2004 raasden er vier hevige orkanen door het Caribisch gebied en delen van de Verenigde Staten. Huizen en zakenpanden liepen schade op, en er waren bijna 1700 slachtoffers te betreuren. Na de orkanen Charley, Frances, Ivan en Jeanne reageerden de kerk en haar leden snel en boden mensen van alle gezindten hulp. De kerk stuurde meer dan 680 duizend kilo voedsel, 350 duizend hygiënesets en 400 duizend kledingstukken, verdeeld over zeventig vrachten. Leden gaven meer dan 310 duizend manuren hulp bij het opruimen en andere hulpwerkzaamheden.

Orkaan Charley

Op vrijdag 14 augustus beukte orkaan Charley, een orkaan met sterkte vier, in het zuidwesten van Florida tegen de kust met winden tot 290 kilometer per uur. Er vielen ten minste zestien slachtoffers, honderden

raakten gewond, en ongeveer vijftienhonderd mensen raakten hun onderdak kwijt. Miljoenen mensen moesten het tot wel twee weken zonder stroom doen.

Volgens de berichten raakten er geen kerkleden gewond bij deze storm, maar enkelen van hen konden niet meteen terugkeren naar huis. Ten minste zeven kerkgebouwen liepen schade op.

De kerk en haar leden organiseerden snel hulpacties, of namen deel aan hulpacties van derden.

Orkaan Frances

Orkaan Frances volgde luttele weken na Charley en raasde met winden tot tweehonderd kilometer per uur door de Bahama's en Florida. Volgens berichten vonden veertien mensen de dood, maar daaronder waren geen kerkleden. Toen de storm eenmaal Florida bereikte, kwamen meer dan drie miljoen mensen zonder stroom te zitten. Ongeveer 53 duizend mensen zochten hun toevlucht in schuilkelders. Ruim tien kerkgebouwen liepen schade op. De Orlandotempel (Florida) liep geen schade op.

Veel hulpinstanties hadden hun voorraden al uitgeput na orkaan Charley, of waren nog voorraden aan het aanvullen, maar de kerk richtte in een aantal kerkgebouwen in het rampgebied tijdelijke voorraadhuizen voor bisschoppen op. Er werden hulpgoederen uit Utah en Georgia aangevoerd. Er werden ongeveer

Veel gebouwen werden tijdens de stormen door wind en golven vernietigd, waaronder deze woning in Florida.

honderdduizend hygiënesets uitgedeeld onder de getroffen inwoners van het gebied, en kerkleden bleven hulp bieden bij de opruimwerkzaamheden in en rond de staat.

Orkaan Ivan

Op 7 september raasde Ivan, een orkaan met sterkte vier, over het eilandje Grenada. Winden tot 230 kilometer per uur richtten grote schade aan onder negentig procent van de gebouwen op het eiland, of maakten ze zelfs onbewoonbaar. Er vielen ten minste 39 slachtoffers en veertigduizend mensen schuilden in tijdelijke onderkomens.

De storm streek langs de eilanden Barbados, Trinidad and Tobago, en St. Vincent, alvorens op snelheid te komen en Jamaïca als storm met een orkaansterkte categorie vijf te bereiken met winden tot 260 kilometer per uur. In Jamaïca vielen er vijftien slachtoffers en zochten achtduizend hun toevlucht in schuilkelders.

De volgende dag beukte orkaan Ivan op de kusten van de Caymaneilanden. Het middelpunt van de storm kwam vlak langs de kust voorbij. Er vielen twee dodelijke slachtoffers en de helft van de woningen op de eilanden werd onbewoonbaar.

De storm veroorzaakte grote schade in de Amerikaanse staten Alabama en Florida. In de Verenigde Staten werden 52 doden toegeschreven aan Ivan, en de daaruit voortvloeiende tornado's, en meer dan 440 duizend woningen hadden dagenlang geen stroom.

In geen van de getroffen gebieden zijn er zendelingen of leden gewond geraakt.

De kerk en de leden reageerden weer op de behoefte aan hulp. Uit voorraadhuizen voor bisschoppen in Florida, Georgia, Louisiana en Texas werden hygiënesets, blikken en dozen voedsel, en medische goederen gestuurd. En er werden hulpgoederen overgevlogen naar Grenada, Jamaïca en Grand Cayman.

Vrijwilligers van de kerk helpen met het verwijderen van een boom die dit huis in Florida beschadigd had.

In Florida organiseerden priesterschapsleiders een grootschalige vrijwilligersactie. Veel kerkleden reisden honderden kilometers om in de behoeften van leden in het getroffen gebied te voorzien. Kerkgebouwen werden opvanghuizen en/of distributiecentra voor hulpgoederen – niet alleen van de kerk, maar ook van andere hulporganisaties.

Orkaan Jeanne

Het Caribisch gebied had maar weinig tijd om bij te komen van orkaan Ivan, want al gauw sloeg orkaan Jeanne toe. Op 18 september bereikte de storm Haïti, waar de meeste slachtoffers vielen in gebieden die door de stormen getroffen werden.

Volgens de berichten zouden er meer dan 1500 dodelijke slachtoffers zijn en nog eens negenhonderd mensen vermist worden, wat erg veel is voor zo'n klein land op het eiland Hispaniola. Een van de dodelijke slachtoffers was een man van zeventig, die lid van de kerk was. In het gebied dat het zwaarste getroffen werd, waren geen zendelingen werkzaam. Zij waren eerder in het jaar geëvacueerd wegens politieke onrust in het gebied.

Honderdduizenden mensen in de steden Gonaïves, Port-de-Paix en Terre-Neuve werden dakloos. Achthonderd kerkleden moesten hun woning verlaten. De meeste schade werd geleden in Gonaïves, waar tachtig procent van de omgeving nog dagenlang na de storm onder water stond. Volgens de berichten liep het kerkgebouw in die stad onder met water en modder. In de stad Saint-Marc woonden ongeveer 150 leden in tenten naast hun kerkgebouw.

De plaatselijke leiders van de kerk voorzagen in de behoeften van de leden door hulpgoederen en vastengavengeld uit te delen. Er werden zestien pallets met noodgoederen naar Haïti gevlogen. Verder stuurde het Centrum voor humanitaire hulp van de kerk dertien containers van twaalf meter vol kleding, schoenen, dekens en hygiënesets naar de getroffen gebieden.

Het Rode Kruis vroeg hulp van therapeuten om grote aantallen mensen met hun rouwverwerking te helpen. De afdeling welzijnszorg van de kerk stuurde tien therapeuten om mensen die alles kwijt waren geraakt te helpen omgaan met hun omstandigheden en hoop op de toekomst te krijgen.

Na de verwoestingen in Haïti ging de storm richting Florida, waar hij op 26 september aan land ging. Geen enkele staat in de Verenigde Staten is in de afgelopen honderd jaar in slechts één seizoen geteisterd door vier orkanen. Maar Jeanne was de vierde storm in twee maanden die Florida aandeed, na Charley op 13 augustus, Frances op 5 september en Ivan op 16 september.

Veel steden in Florida bevonden zich op de route die de stormen daar namen. Het totale dodental als gevolg van de vier stormen in de VS bedroeg 91. ■

Wereldleiders bezoeken Utah om meer over de kerk te weten te komen

Steeds meer wereldleiders die onze godsdienst in hun land zien groeien, en de humanitaire hulp van de kerk zien, willen meer over de kerk te weten komen. Onlangs brachten twee leiders afzonderlijk een bezoek aan Salt Lake City, waar ze een rondleiding kregen over Temple Square en zich lieten informeren over de kerk.

FOTO MET DANK AAN *CHURCH NEWS*

De vrouw van de president van Chili, Luisa Durán de Lagos, legt in Salt Lake City een bezoek af aan leiders van de kerk.

De president van Kirgizië en zijn vrouw

Askar Akajev en Mairam Akajeva, de president van Kirgizië en zijn vrouw, kregen op 26 september 2004 een rondleiding over Temple Square en woonden een live uitzending van *Music and the Spoken Word* bij. Zij spraken ook met leiders van de kerk.

Tijdens hun verblijf in Utah kregen president Akajev en zijn vrouw eredoctoraten van Utah Valley State College in Orem (Utah). Zij kregen dat eerbetoon wegens hun bijdragen aan de wereldgemeenschap. Het paar heeft bijgedragen tot de bouw van weeshuizen, scholen, en centra voor gehandicapten.

De vrouw van de president van Chili

De vrouw van de president van Chili, Luisa Durán de Lagos, bracht op 21 september 2004 een bezoek aan Salt Lake City om de kerk in eigen persoon te danken voor de grootschalige humanitaire hulp die de kerk in haar land verleent.

Mevrouw Durán de Lagos sprak met het Eerste Presidium en kreeg een rondleiding door het Centrum voor humanitaire diensten. Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen verzorgde de rondleiding en besloot die met een geschenk: een donatie van zeshonderd computers door de Brigham Young University voor schoolkinderen in Chili.

'Ik kwam hier om de kerk persoonlijk te danken voor de hulp die zij ons heeft gegeven', zei ze. 'Wij hebben van de kerk hulp gekregen in de vorm van "Chile Solidario", een programma dat de armste gezinnen in Chili helpt om boven de armoede uit te stijgen.' ■

Satellietuitzending CES-haardvuuravond

Op 6 februari 2005 spreekt ouderling Russell M. Nelseon van het Quorum der Twaalf Apostelen tijdens de eerste CES-haardvuuravond van het jaar, die gehouden wordt in het Marriott Center te Provo (Utah). De bijeenkomst wordt uitgezonden in het Engels, Frans, Portugees en Spaans.

De devotional wordt bovendien vertolkt in andere talen, en een week later uitgezonden, namelijk op 13 februari. Het gaat om de volgende talen: Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Deens, Duits, Fins, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kantonees, Koreaans, Mandarijnenchinees, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Russisch, Samoaans, Tagalog, Thai, Tongaans, Vietnamees en Zweeds. ■

Artikelen gevraagd

Als u een fijne kerstervaring te melden hebt, willen wij daar graag van horen! Hoe bent u dichter tot de Heiland gekomen? Goede daden gedaan? Heeft iemand iets voor u gedaan? Vertel de lezers van de *Liahona* alstublieft over uw ervaringen. Stuur uw ervaringen vóór 15 april 2005 naar: **cur-liahona-imag@ldschurch.org**; of naar: Christmas Experiences, *Liahona,* Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA. Vermeld alstublieft uw naam, adres, telefoonnummer, e-mailadres, wijk en ring (of gemeente en district). ■

Extra ideeën voor de participatieperiode, februari 2005

Jeugdwerkleidsters kunnen de volgende ideeën gebruiken als aanvulling op de participatieperiode in deze uitgave van de Liahona. *Voor de les, de instructies en de activiteit die overeenkomen met deze ideeën, raadpleegt u 'Ik ben een kind van God' op bladzijde K14 en K15 van* De Kindervriend *in deze uitgave.*

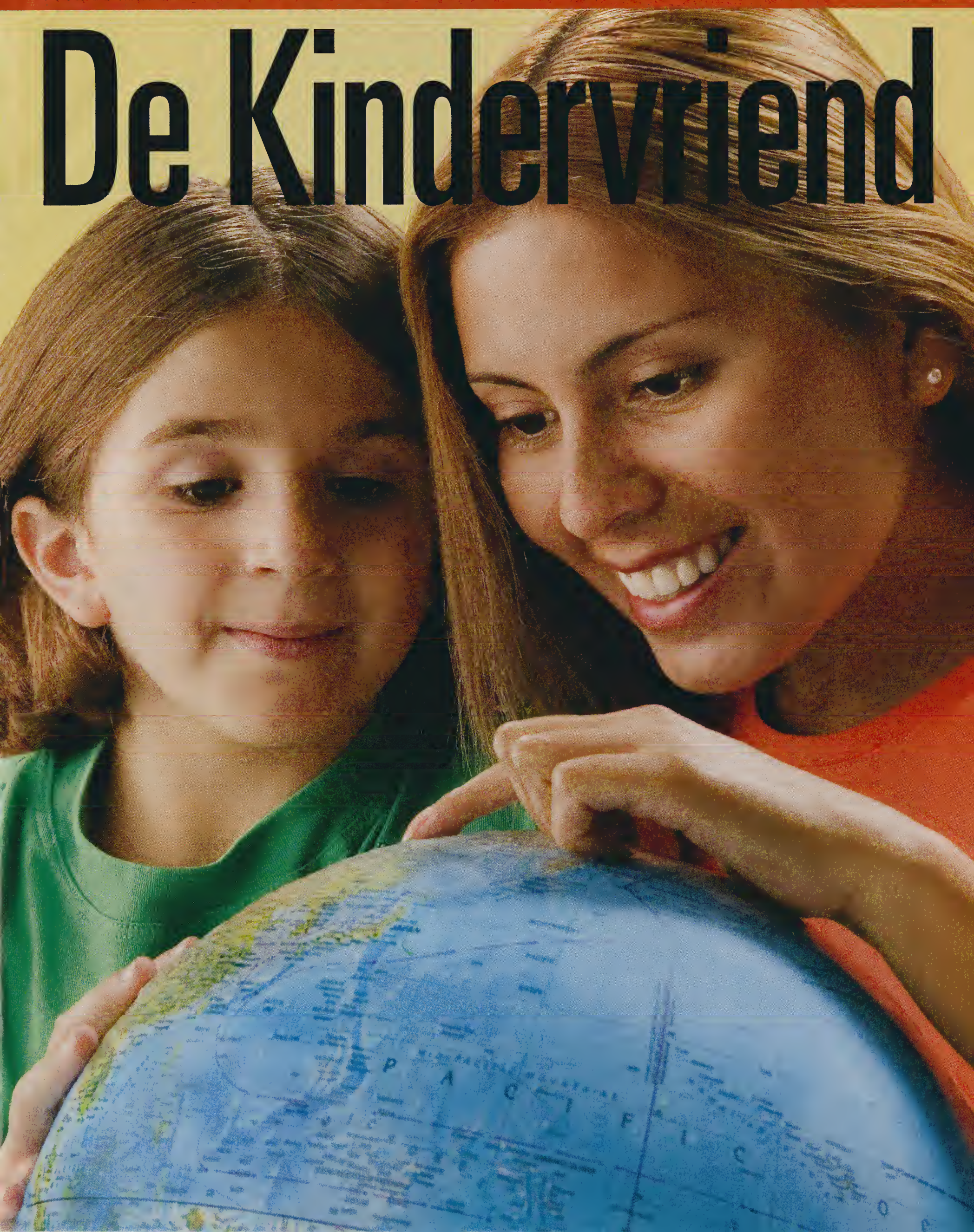
1. Leer de kinderen dat onze hemelse Vader een gezin en een stoffelijk lichaam voor ons heeft geregeld. Het is belangrijk om voor ons lichaam te zorgen en het sterk en gezond te houden. Maak de volgende woordstroken: Beweging, Gezond eten, Rust, Goede hygiëne, Bescherm je lichaam, en Wat je moet vermijden. (Doe er voor kinderen die nog niet kunnen lezen passende plaatjes bij.) Hang de woordstroken aan het bord. Neem in een zak of een doos voorwerpen of afbeeldingen mee van dingen die illustreren wat we moeten doen om goed voor ons lichaam te zorgen. Denk aan soorten voedsel die worden aanbevolen of verboden in het woord van wijsheid (zie LV 89), een stuk zeep, een tandenborstel, een verband, een balletje, een kussen of dekentje, een kam, en platen uit jeugdwerksets packets (1-8, 1-15, 1-37, 1-38, 1-40, 1-41, 1-51, 2-23, 2-27, 2-48). Nodig de kinderen uit om een voorwerp uit de zak of doos te halen, de bijpassende woordstrook te zoeken, en te vertellen waarom het voorwerp van belang is voor onze gezondheid. Illustreer de onderwezen beginselen met liedjes of lofzangen.

Voor oudere kinderen: soms moeten we een moeilijke keuze doen om goed voor ons lichaam te zorgen. Vertel met eigen woorden het verhaal van Daniël die weigert het vlees van de koning te eten (zie Daniël 1). Getuig van de belofte van de Heer in LV 89:18-21. Vertel ook wat er in 'Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren' (zie *Liahona,* april 2001, pp. 30-41) staat over piercings, tatoeages en fatsoenlijke kleding. Nodig de bisschop of gemeentepresident uit om de raad en het gebed van president Hinckley met de kinderen te bespreken.

2. Wij tonen onze liefde voor onze hemelse Vader door zijn geboden te onderhouden. Zeg samen met de kinderen Johannes 14:15 op. Help ze om die tekst uit het hoofd te leren door eenvoudige visuele middelen te laten zien, zoals een uitgeknipt hart (liefde) en een afbeelding van een stenen tafel met de tien geboden. Leer de kinderen dat Jezus zijn liefde voor zijn hemelse Vader liet zien door altijd gehoorzaam te blijven. Laat de plaat 'Jezus bidt in Getsemane' zien (*Evangelieplaten* 227). Laat de kinderen met u meelezen als u het verhaal van Christus in Getsemane vertelt (zie Matteüs 26:36-39). Leg uit dat het niet makkelijk was, maar dat Christus bereid was om te doen wat zijn hemelse Vader van Hem verwachtte om te zorgen dat wij terug konden keren naar onze hemelse Vader en Jezus. Wat heeft onze hemelse Vader ons gevraagd te doen? Laat de kinderen antwoorden. Hang 'Mijn evangelienormen' op (zie *Liahona*, oktober 2004, pp. K8-K9) en bevestig een klein hartje bij elke norm die de kinderen noemen in hun antwoorden. Hang platen 212 tot en met 216 van de set *Evangelieplaten* op (De bergrede, Jezus geneest de blinde, Jezus stilt de storm, Jezus zegent de dochter van Jaïrus, Christus en de kinderen) op het bord. Leg uit dat andere mensen liefhebben en aardig voor ze zijn een manier is om de geboden te onderhouden. Vraag de kinderen wat er op de platen te zien is over Jezus die andere mensen liefhad en hielp. Zing een lied of een lofzang over liefde. Deel papier, potloden en of krijtjes uit aan de kinderen en vraag ze om een briefje of een tekening te maken om naar een zendeling, een militair, een aan huis gebonden zieke, of de bisschop of gemeentepresident te maken. Laat de pianist iets spelen terwijl de kinderen de opdracht uitvoeren. Geef elk kind twee of drie papieren harten mee naar huis. Leg uit dat ze thuis anonieme goede daden kunnen doen en een hart achterlaten als aanwijzing dat ze het deden om hun liefde voor hun hemelse Vader te tonen door de geboden na te leven. ■

VOOR DE KINDEREN • DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • FEBRUARI 2005

De Kindervriend

Wees niet bevreesd

Toen president Hinckley op zending ging, gaf zijn goede vader hem een kaartje waarop vijf woorden stonden: 'Wees niet bevreesd, geloof alleen.'

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Ik ben optimistisch ten aanzien van het werk van de Heer. Ik besef natuurlijk wel, dat we in de wereld te maken hebben met veel ernstige problemen. Ik ben in gebieden geweest waar oorlog woedt en waar haat brandt in het hart van de mensen. Ik zie met schrik hoe de samenleving de goede zeden aan de kant zet. En toch ben ik optimistisch. Ik heb het eenvoudige en absolute geloof dat het goede zal winnen en dat de waarheid zal zegevieren.

Toen ik lang geleden op zending ging, gaf mijn goede vader mij een kaartje waarop vijf woorden stonden: 'Wees niet bevreesd, geloof alleen' (Marcus 5:36).

Ik geloof dat het evangelie van Jezus Christus en de kerk en het koninkrijk van God op aarde zullen zegevieren. De Heer heeft gezegd: 'Dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn' (Matteüs 24:14). Zal dat ooit mogelijk zijn? Ik herinner me iets wat ik beleefd heb, dat aangeeft hoe het mogelijk is.

In Zuid-Amerika ontmoette ik een vrouw die pas lid van de kerk was geworden. Door haar grote liefde voor wat ze gevonden had, was ze er anderen vol vuur over gaan vertellen. In de zeven maanden na haar doop had ze de namen van driehonderd kennissen aan de zendelingen gegeven. Daarvan werden er zestig lid van de kerk.

Jazeker, dit werk vereist offers, inspanning, moed om anderen erover te vertellen en geloof om dat te proberen. Paulus schreef aan Timoteüs: 'Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid.

'Schaam u dus niet voor het getuigenis van onze Here' (2 Timoteüs 1:7–8).

Mijn wens is dat elk lid van deze kerk die woorden ergens ophangt, waar ze elke morgen gezien worden. Zij zouden ons de moed geven om onze mond open te doen; ze zouden ons het geloof geven om het te proberen, zij zouden ons sterken in ons getuigenis van de Heer Jezus Christus. Ik geloof dat er dan meer wonderen zouden gebeuren.

Ik weet dat God leeft, dat Jezus de Christus is, dat dit hun heilig werk is. ●

Uit: 'Wees niet bevreesd, geloof alleen', De Ster, *mei 1996, pp. 2–7.*

ILLUSTRATIE MICHAEL T. MALM

President Boyd K. Packer beter leren kennen

Als je president Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, beter wil leren kennen, moet je de letters bij de voorwerpen op de foto hierboven en de onderstaande hints bij elkaar passen.

___ 1. Hier is president Packer geboren, als vijfde kind in een gezin van tien kinderen.

___ 2. Over zijn jeugd zegt hij: 'Ik dacht dat we arm waren. Later besefte ik dat dat niet waar was.' Hoewel ze hier weinig van hadden bij hem thuis, waren ze rijk aan geloof, getuigenis en liefde voor elkaar.

___ 3. Hij houdt van de natuur en laat dat zien door dieren te schilderen en te snijden, vooral deze vogeltjes.

___ 4. Hij heeft geen zending vervuld, omdat de Tweede Wereldoorlog uitbrak. In plaats daarvan diende hij zijn land door een van deze te vliegen.

___ 5. Hij en Donna Edith Smith zijn op 27 juli 1947 getrouwd.

___ 6. Deze sterke dieren, gebeeldhouwd door zijn zoon, symboliseren het geloof van zijn pioniervoorouders en zijn eigen gezin die samen het 'juk' van de Heiland op zich hebben genomen. (Zie Matteüs 11:29–30.)

___ 7. Hij en zijn vrouw hebben tien kinderen. Ze kochten deze om hun kinderen te leren werken.

___ 8. Deze spullen gebruikte hij als seminarieleerkracht.

___ 9. Een van zijn volwassen zoons zegt dat hij dit vroeg in het huis van zijn ouders ziet branden. Dan weet hij dat zijn vader al wakker is. President Packer schrijft en studeert graag.

___ 10. Hij heeft dit 'de belangrijkste en krachtigste invloed in [zijn] leven' genoemd.

Aangepast overgenomen uit 'Ouderling Boyd K. Packer: discipel van de Meester-Leraar', De Ster, *mei 1987, pp. 10–15.*

FOTO'S JOHN LUKE; PRESIDENT BOYD K. PACKER, BEELDJES VAN VOGELS; KENNETH WM. PACKER, BILL EN ED EN ED D.

Antwoorden: 1F (Brigham City, Utah), 2J, 3B, 4A, 5C (Logantempel), 6I, 7G, 8D, 9H, 10E.

Ik ben een kind van mijn hemelse Vader

Instructies: Lees de zin onder elk plaatje. Kleur daarna de plaatjes. Je kunt deze zinnen en plaatjes gebruiken voor een gezinsavondles of een toespraakje in het jeugdwerk.

1. Ik woonde voor mijn geboorte bij mijn hemelse Vader en Jezus Christus in de hemel.

2. Er werd een mooie aarde voor mij geschapen.

3. Vader in de hemel heeft bijzondere mensen gevraagd om me te helpen en te leiden.

4. Ik kan met mijn hemelse Vader in gebed praten en Hij zal mij antwoord geven.

ILLUSTRATOR: BETH M. WHITTAKER

UIT HET LEVEN VAN PRESIDENT DAVID O. MCKAY

Een onderlegd man

Als jongeman nam David O. McKay een baantje aan om de krant te bezorgen in een mijnstadje. Hij sloot vriendschap met de mijnwerkers en ze waren altijd blij hem te zien.

Goedemiddag, heren.

De reis duurde vijf uur heen en vijf uur terug. Dat gaf David ruimschoots de tijd om boeken te lezen, citaten uit het hoofd te leren en in de Schriften te lezen. Hij leerde graag! Soms nam hij de tijd om te bidden voor een getuigenis.

Jaren later reden zijn broer, zijn zus en hij met een wagen vol met groenten, geweckt fruit, meel, potten en pannen, en kleding naar Salt Lake City om aan de University of Utah te studeren.

ILLUSTRATIES MIKE EAGLE

David besteedde veel tijd aan zijn studie, maar maakte ook tijd vrij om iets leuks te doen. Hij meldde zich aan voor het eerste footballteam van de universiteit.

Hij deed mee aan de verkiezing van klasoudste.

En toen hij afstudeerde bleek hij de beste student te zijn en mocht hij de afscheidsrede houden.

David bleef leren. Toen hij president van de kerk was, gebruikte hij in zijn toespraken citaten die hij onder het paardrijden uit het hoofd had geleerd.

Aangepast overgenomen uit Susan Arrington Madsen, The Lord Needed a Prophet *(1990), pp. 140–141, 143; en Joy N. Hulme,* The Illustrated Story of President David O. McKay *(1982), pp. 17, 24.*

Je zult zelf moeten kiezen

'Ziet, hij, die het eeuwige leven heeft, is rijk' (LV 6:7).

SUSAN B. MITCHELL
Een waar gebeurd verhaal uit een historische bron

Priscilla's opa en oma woonden in een prachtig huis in Liverpool (Engeland). Hoewel Priscilla uit een gezin van negen kinderen kwam en veel neven en nichten had, gaven haar opa en oma Mitchell haar altijd het gevoel dat ze heel bijzonder was. Ze was graag bij opa en oma, die altijd een cadeautje voor haar kochten.

Toen veranderde alles plotsklaps. Er waren zendelingen uit Amerika langsgekomen die haar ouders in het evangelie onderwezen, waarna haar ouders zich lieten dopen. Priscilla en haar broers en zussen waren ook van plan zich te laten dopen. Toen opa daar achter kwam, was hij heel boos.

Priscilla had opa nog nooit boos gezien. Het maakte haar bang. Hij slingerde lelijke woorden naar het hoofd van Priscilla's vader: 'Hezekiah, ik wil jou en je gezin nooit meer zien. Je komt er niet meer in!'

Thuisgekomen gingen ze aangeslagen om de haard zitten. Papa was nog nooit zo verdrietig geweest. En mama bleef maar huilen.

Priscilla was in de war en diepbedroefd. 'Waarom houden opa en oma niet meer van ons?', huilde ze.

Papa probeerde het uit te leggen. 'Opa is tegen onze nieuwe kerk. Hij wil er niets van weten, en hij wil ons niet meer zien als we bij de kerk blijven.' Vader richtte zich op. 'Maar ik weet dat Jezus Christus leeft. Dit is zijn ware kerk. Hij zal ons bijstaan, zo lang we maar al het mogelijk doen om net als Hij te worden.'

Ze probeerden er rustig onder te blijven, maar alles leek in het honderd te lopen. Vader verloor zijn baan als predikant in hun voormalige kerk. Daarom was er weinig geld, hoewel hij nog wel onderwijzer was. Moeder verstelde de kleren, want er was geen geld voor nieuwe. Priscilla probeerde niet te klagen, maar het leven leek er met de dag op achteruit te gaan. Ze wilde naar haar grootouders toe. Als ze maar eens met hen kon praten...

Op een dag werd er op de deur geklopt. Priscilla's hart sprong op van vreugde, maar het waren niet haar grootouders. Oom George en tante Hannah stonden voor de deur met geschenken en een mand levensmiddelen. Priscilla was blij ze te zien, maar ze werd al gauw naar buiten gestuurd, zodat ze met haar ouders konden praten. Het klonk ernstig.

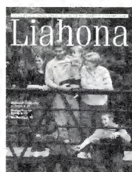
'Priscilla!' Tante Hannah riep haar binnen. 'Hoe zou je het vinden als je bij ons kwam wonen?' Zij hadden geen kinderen en wilden haar adopteren, legde oom George uit. Er was genoeg ruimte voor haar in hun landhuis, en ze zou een betere opleiding krijgen.

'En als jij hier weg bent, blijft er meer over voor je broers en zussen', voegde tante Hannah eraan toe. Priscilla wist dat het haar ouders veel moeite kostte om negen mondjes te vullen. Als ze ging, zouden ze het thuis wat ruimer krijgen.

Vader keek verdrietig naar de deur. Moeder snikte in haar zakdoek. Het was een aantrekkelijk aanbod, maar

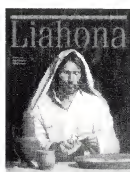
ILLUSTRATIE ROBERT A. MCKAY

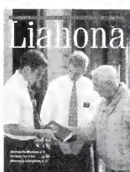

Januari

Februari

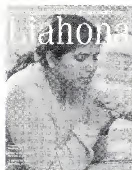

Maart

April

Mei

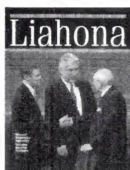

Juni

Juli

Augustus

September

Oktober

November

December

Register Liahona 2004

Dit register bevat lemma's op auteur, op onderwerp (in hoofdletters), en op titel (cursief).
K=*De Kindervriend*
Vanwege het publicatieschema van de algemene conferentie, verschijnt het register voor 2004 in 2005. Wellicht wilt u deze bijlage bij de *Liahona* van december 2004 voegen. In 2004 is de *Liahona* uitgegeven in 46 talen: maandelijks in het Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Italiaans, Japans, Koreaans, Nederlands, Noors, Oekraïens, Portugees, Russisch, Samoaans, Spaans, Tagalog, Tongaans en Zweeds; zes keer per jaar (jan, apr, jun, jul, okt en nov) in het Cebuano, Hongaars, Indonesisch en Thais; vier keer per jaar (apr, mei, okt en nov) in het Bulgaars, Fiji, Pools, Roemeens, Tahitiaans, Tsjechisch en Vietnamees; per kwartaal (jan, apr, jul en okt) in het Cambodjaans, Haïtiaans, Kiribati en Mongools; twee keer per jaar (apr en okt) in het Albaans, Armeens (Oost), Ests, Tamil en Telugu; één keer per jaar (apr) in het Kroatisch, IJslands, Lets, Litouws, Marshallees, Sinhala en Sloveens.

A

B

E

F

G

N

Q

R

S

W

ook wel heel moeilijk. Priscilla pakte haar koffer en nam afscheid van haar familie.

*****

'Dit wordt jouw kamer', zei tante Hannah. Priscilla had altijd met vier zusjes op een kamer geslapen. Nu had ze een kamer alleen en een meid die hem schoonhield.

Ze ging met tante Hannah een paar mooie jurken kopen. Al gauw hing haar kast vol met mooie jurken. Haar oom en tante hielden feestjes voor haar, zodat ze nieuwe vrienden kon ontmoeten. Priscilla had een goed leven, maar ze miste haar familie, en vooral de verhalen van vader als ze om de haard zaten.

*****

Op de morgen van haar tiende verjaardag, maakte Priscilla dansende poppetjes van de bloesem van de stokrozen in de tuin. Ze keek uit naar het feestje dat 's middags zou worden gehouden, hoewel ze wel had gewild dat haar zussen erbij waren geweest.

Plotseling zag ze in de verte een lange, slanke man met een wandelstok aankomen. Priscilla rende naar hem toe.

'Gefeliciteerd, prinses Priscilla', zei vader. Hij tilde haar op en draaide haar in het rond.

'O papa, u bent het niet vergeten!', riep ze uit.

Samen gingen ze naar binnen. Vader pakte een brief uit zijn jaszak. 'Priscilla, oom George en tante Hannah willen jouw officieel adopteren.' Priscilla wist wat dat betekende — ze zou heel veel rijkdom en aanzien erven. Ze zou zich nooit meer om geld zorgen hoeven maken.

'Ik heb nog meer nieuws', zei vader. 'Je moeder, broers, zusters en ik gaan gauw naar Amerika.'

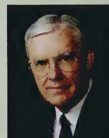
'Kom je dan nog terug?', vroeg Priscilla.

Vader schudde zijn hoofd. 'George en Hannah houden van je. Ze zullen goed voor je zorgen en je zult meer rijkdom en kansen hebben dan ik je ooit kan geven. En het leven in Amerika bij de nieuwe kerk zal heel moeilijk zijn en veel offers vergen.' Vader keek in de ogen van zijn dochter. 'Je zult zelf moeten kiezen, Priscilla.'

Priscilla twijfelde geen moment. Ze rende naar tante Hannah toe en gaf haar een dikke zoen. 'Ik hou van u, tante Hannah, en u zult altijd een plekje in mijn hart hebben', zei ze. 'Maar ik weet dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen waar is. Ik ga met mijn familie naar Amerika en daar word ik gedoopt.'

En dat is precies wat ze gedaan heeft. ●

Susan B. Mitchell is lid van de wijk West Bountiful 3, ring West Bountiful (Utah).

'Door offerande hebben wij een kans om de Heer te laten zien dat wij Hem meer liefhebben dan wat dan ook. Als gevolg daarvan is het leven soms moeilijk, want dit is het proces van vervolmaking waarmee wij voorbereid worden op het celestiale koninkrijk.'

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De wet van offerande', *Liahona*, maart 2002, p. 12.

Het **voorbeeld** van een zuster

OUDERLING MATTHEW COWLEY (1897–1953)
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ik had een moedertje (...) in Nieuw-Zeeland. Ik kende haar van mijn eerste zending toen ik [nog jong] was. In die tijd noemde ze mij haar zoon. Toen ik terugging om te presideren, noemde ze mij haar vader. (...)

Op een keer ging ik bij dit grote kleine vrouwtje langs, zoals ik gewoon was te doen als ik in de buurt was. Ze was toen in de tachtig en blind. Ze hoorde niet bij een gemeente en had alleen contact met de priesterschap als de zendelingen bij haar langskwamen. Maar die waren er toen niet. Die vochten in de oorlog.

(...) Ze was in haar achtertuin en stond bij een vuurtje. Ik stak mijn hand uit en wilde haar neus wrijven [begroeting onder de Maori's]. En toen zei ze: 'Ik kan u geen hand geven, vader.'

Ik zei: 'O, dat beetje vuil aan uw handen is niet erg. Ik wil u graag een hand geven. Heel graag zelfs. Gelooft u mij.'

Ze antwoordde: 'Nog niet.' Toen liet ze zich op haar handen en voeten vallen en kroop naar haar huisje toe. Tegen de muur van het huis stond een schop. Ze pakte die schop vast en kroop een andere kant op, waarbij ze zorgvuldig de maat opnam. Eindelijk bereikte ze een plek en begon met die schop een gat te graven. Ze stuitte op een hard voorwerp. Ze veegde de aarde weg en haalde een glazen pot te voorschijn. Ze opende de pot, stak haar hand erin, nam er iets uit en gaf dat aan mij. Het bleek een [heleboel] Nieuw-Zeelands geld te zijn. (...)

Ze zei: 'Dat is mijn tiende. Nu kan ik de priesterschap van God een hand geven.'

Ik zei: 'Zoveel tiende bent u niet verschuldigd.'

Zij zei: 'Dat weet ik. Nu niet, maar ik betaal een beetje vooruit, want ik weet niet hoe lang het duurt, voordat de priesterschap van God weer langskomt.'

En toen boog ik mij naar voren en drukte mijn neus en voorhoofd tegen die van haar aan, en mijn tranen rolden over haar wangen naar beneden. ●

Conference Report, oktober 1948, pp. 159–160.

Matthew Cowley is in 1945 tot apostel geordend. Als jongeman heeft hij in Nieuw-Zeeland een zending vervuld. Later is hij, tijdens de Tweede Wereldoorlog, teruggegaan als zendingspresident.

ILLUSTRATIE BARBARA KIWAK

Omdat mijn lerares van mij houdt

'Dient elkander door de liefde' (Galaten 5:13).

PATRICIA REECE ROPER
Gebaseerd op een voorval in het gezin van de auteur

Desiree luisterde verbaasd naar haar jeugdwerklerares, zuster Ruiz. Ze kon niet geloven wat zuster Ruiz daar zei. Het leek te mooi om waar te zijn. Desiree keek naar de andere kinderen in de klas. Die leken niet zo verbaasd te zijn als zij was. Uiteindelijk stak Desiree haar vinger op. 'Meent u dat werkelijk, zuster Ruiz? Zou u werkelijk alles voor ons willen doen?' vroeg ze.

'Ja, Desiree.' De vriendelijke blik in de ogen van haar lerares, meer nog dan haar woorden, overtuigde Desiree ervan dat ze het echt meende. Maar Desiree bleef zich toch afvragen of het wel waar was. Misschien zou ze er nog wel achter komen.

Nog geen week later kon Desiree de belofte van haar jeugdwerklerares uittesten. Toen ze thuiskwam van school zag Desiree dat er een briefje op de voordeur hing. Ze haalde het ervan af en liep naar binnen. Toen ze binnen was, bleek er niemand thuis te zijn. Het huis was verlaten. Ze voelde zich omringd door een vreemde, griezelige stilte. Haar nekharen gingen ervan overeind staan.

'Mama, waar bent u?', fluisterde Desiree terwijl er tranen langs haar wangen rolden. Ze gooide haar rugtas op de bank en ging ernaast zitten. Toen zag ze het briefje in haar hand, ze opende het. Ze herkende het handschrift van haar moeder, maar de letters zaten aan elkaar vast. Haar moeder was vergeten dat ze geen schuinschrift kon lezen.

'Ik wil alles voor je doen, omdat ik van je hou.' Desiree moest denken aan de woorden van haar jeugdwerklerares. Ze las dan wel geen schuinschrift, ze kon wel gedrukte letters en cijfers lezen. Ze zou het telefoonnummer van zuster Ruiz kunnen opzoeken en haar bellen.

Toen zuster Ruiz hoorde dat Desiree met een

ILLUSTRATOR APRYL STOTT

probleem zat, zei ze dat ze er aan kwam. Voor Desiree leek het eeuwen te duren, voordat zuster Ruiz er was, maar in werkelijkheid was het maar tien minuten, wat snel was, omdat zij in een andere stad woonde.

Desiree gooide de voordeur open en rende naar de straatkant toen ze zuster Ruiz uit haar auto zag stappen. In tranen gaf ze het briefje dat haar moeder had achtergelaten aan haar jeugdwerklerares.

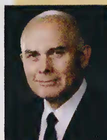
Zuster Ruiz las het briefje en glimlachte. 'Hier staat dat je mama bij je oma aan een gewatteerde deken werkt.'

Desiree herinnerde zich opeens dat haar moeder haar gezegd had na school naar oma's huis verderop in de straat te komen. Ze had haar eraan willen herinneren met het briefje, maar had vergeten het in blokletters te schrijven.

'Wil je dat ik je naar je mama toebreng?', vroeg zuster Ruiz.

Desiree schudde haar hoofd. Ze keek op naar zuster Ruiz. 'U bent helemaal hier naar toe komen rijden om een briefje te lezen. Dank u.'

Zuster Ruiz glimlachte, en Desiree zag dat de tranen haar in de ogen stonden. 'Het was niets, Desiree. Ik wil alles voor je doen.'

'Liefde voor God en liefde voor zijn kinderen is de meest hoogstaande reden voor het dienen van onze medemens.'

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Evangelieonderwijs', *Liahona*, januari 2000, p. 96.

'Voor mij was het heel wat', zei Desiree.

Zuster Ruiz gaf Desiree een pakkerd. 'Daar ben ik blij om.'

Desiree keek naar beide kanten voordat ze de straat overstak en naar het huis van oma liep. Zuster Ruiz bleef staan kijken of ze veilig aankwam. Toen reed ze weg.

'Waar bleef je zo lang?', vroeg Desirees moeder toen ze binnenkwam. 'Ik begon mij zorgen te maken.'

'Ik ben te weten gekomen dat een jeugdwerklerares helemaal naar mijn huis komt om een briefje te lezen.'

'Waarom heb je het zelf niet gelezen?', vroeg Desirees moeder.

'Omdat ik geen schuinschrift kan lezen.'

De mond van moeder viel open van verbazing. 'Ik heb er niet bij nagedacht, Desiree. Het spijt me dat je je lerares moest bellen.'

'Geeft niet', grinnikte Desiree. 'Mijn lerares zei dat ze het met liefde voor me deed, omdat ze van me houdt.' ●

Patricia Reece Roper is lid van de wijk Leamington in de ring Delta (Utah).

ILLUSTRATOR APRYL STOTT

Ik ben een kind van God

'Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn' (Romeinen 8:16).

MARGARET LIFFERTH

Heb je ooit een baby'tje vastgehouden? Heb je je ooit afgevraagd waar baby's waren, voordat ze werden geboren? Heb je je ooit afgevraagd waar jij woonde, voordat je werd geboren? Het Eerste Presidium legt op bladzijde één van het boekje *Geloof in God* uit: 'Jij bent een kind van God. Hij is je hemelse Vader. Hij heeft je lief en heeft het beste met je voor.'

Hoe kun je weten dat onze hemelse Vader van je houdt? Onze aardse ouders tonen hun liefde door ons van eten en onderdak te voorzien. Ook leren zij ons hoe we het goede kunnen kiezen. Onze hemelse Vader heeft ons veel gegeven, dat ons er elke dag aan herinnert dat Hij van ons houdt: de prachtige aarde, de Schriften, de levende profeten, en een thuis. En het beste van alles is dat Hij Jezus Christus heeft gestuurd. Dankzij Jezus Christus kunnen we, als we het goede kiezen, terugkeren bij onze hemelse Vader.

President Gordon B. Hinckley heeft ons gezegd dat we onze liefde voor onze hemelse Vader kunnen tonen door met Hem te praten in gebed en zijn geboden te onderhouden. Als we dat doen, belooft president Hinckley ons het volgende: 'Hij zal over je waken, zal je leiden en beschermen. Hij zal je zegenen in je werk op school en in het jeugdwerk. Hij zal je thuis zegenen en dan word je een betere jongen of een beter meisje. (...) Vergeet nooit, lieve jonge vrienden, dat je echt een kind van God bent, dat iets van zijn goddelijke aard heeft geërfd, een kind waar Hij van houdt, en dat Hij wil helpen en zegenen' ('Jij bent een kind van God', *Liahona,* mei 2003, p. 119).

Lijst met kroon voor een kind van God

Maak een lijst met een kroon om je eraan te herinneren dat je een kind van God bent. Haal pagina K15 uit de *Liahona* en plak hem op stevig papier. Plak een spiegeltje of een foto van jezelf in de lijst. Knip de lijst en de kronen uit en snijd de sleuven op de lijst in. Vul de regel op de kronen in. Bevestig elke maand een nieuwe kroon op de lijst door de tabs aan de kroon in de sleuven van de lijst te schuiven.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Laat de kinderen de volgende zinnetjes uit het boekje Geloof in God *(binnenzijde vooromslag) uit het hoofd leren: 'Ik weet dat mijn hemelse Vader van mij houdt. Ik kan altijd en overal tot mijn hemelse Vader bidden. Ik probeer altijd aan Jezus Christus te denken en Hem te volgen.' Kies een verhaal uit de Schriften over gebed uit, bijvoorbeeld, Nephi met zijn broers op het schip (zie 1 Nephi 18) of Daniël in de leeuwenkuil (zie Daniël 6). Laat de kinderen het verhaal eerst naspelen met gebruik van eenvoudige kostuums of naamplaatjes op en bespreek daarna het beginsel gebed. Laat de kinderen de zinnetjes nogmaals uit het hoofd opzeggen. Laat elke klas zachtjes hun lievelingsverhaal uit de Schriften over gebed bespreken. Laat elke klas een kind uitkiezen dat een verhaal over gebed aan het hele jeugdwerk vertelt.*

2. Leg uit dat keuzes maken een belangrijk onderdeel van dit leven is. Ons recht om te kiezen wordt keuzevrijheid genoemd. Wanneer we onze keuzevrijheid gebruiken om het goede te kiezen, volgen we Jezus Christus en kunnen we bij Hem en onze hemelse Vader terugkeren. De Schriften leren ons hoe we het goede kunnen kiezen. Hang een plaat van Jezus met een tienstappenpad dat naar Hem leidt op, met een papieren kind aan het eind van het pad. Geef elke klas een stuk papier in de vorm van een verkeersbord met een van de volgende verwijzingen erop: Exodus 20:8; Matteüs 19:18; 2 Nephi 32:9; Mosiah 13:20; 3 Nephi 12:34; LV 42:21; LV 42:27; LV 51:9; LV 89:7–8; LV 119:4. (Sommige klassen kunnen meerdere borden krijgen.) Laat de klassen de verwijzingen opzoeken en op het bord noteren aan welk beginsel we ons moeten houden. Hang de 'verkeersborden' op. Zorg voor een paar praktijkgevallen, waarin de kinderen een beslissing moeten nemen om een van de 'verkeersborden' te gehoorzamen. Bijvoorbeeld: 'Je hoort iemand iets lelijks over een vriend zeggen. Wat doe je?' Laat de kinderen reageren en beweeg daarna het papieren kind langs het pad naar de plaat van Christus toe. ●

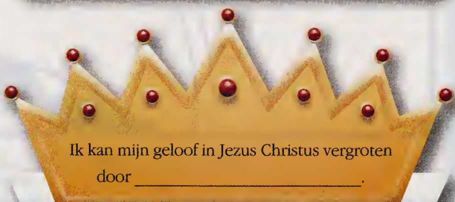

NB: *als u deze pagina's niet uit dit tijdschrift wilt verwijderen, kunt u deze activiteit kopiëren, overtrekken, of van het internet afdrukken via* **www.lds.org.** *Klik voor het Engels op 'Gospel Library'. Klik voor andere talen op de wereldkaart.*

ILLUSTRATIE THOMAS S. CHILD

Kun je de cijfers 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 vinden?

ILLUSTRATIE ADAM KOFORD

In het nieuws

Externe uitgever geeft commerciële editie van Boek van Mormon uit

174 jaar lang heeft de wereld het Boek van Mormon gekregen door de inspanningen van leden en zendelingen. In november 2004 is Doubleday, een uitgeverij in New York, de eerste grote externe uitgeverij geworden die een officiële commerciële editie van het boek uitgeeft.

Volgens ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen had het Eerste Presidium toestemming gegeven voor de nieuwe editie, omdat zij van mening waren dat het grote publiek op die manier makkelijker aan het boek zou kunnen komen in boekwinkels op luchthavens, in andere winkels en op websites.

'De nieuwe editie maakt gebruik van de geautoriseerde tekst, dus het is niet nodig om deze nieuwe editie te kopen', aldus ouderling Eyring. 'Maar veel leden vinden deze nieuwe editie misschien een ideaal cadeau voor vrienden die geen lid van de kerk zijn.'

De nieuwe editie met hard kaft is zo ingericht dat het makkelijker te lezen is voor mensen buiten de kerk. De vele verwijzingen, index en voetnoten die wél in de edities staan die de kerkleden gebruiken, staan er niet in. Het boek bevat wél een zeven pagina's tellende gids om lezers die de kerk en haar leringen niet kennen wegwijs te maken.

Sinds de eerste druk in het Engels in 1830 is het Boek van Mormon in 72 talen vertaald. De Deense editie was in 1851 de eerste vertaling. In nog eens 32 talen zijn selecties uit het boek verschenen. ■

Regionaal nieuws

Aankondiging van de nieuwe Nederlandse tripelcombinatie

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen heeft een nieuwe Nederlandse vertaling van de tripelcombinatie gepubliceerd, op aanwijzing van de Raad van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf. Deze nieuwe uitgave bevat het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde. In de brief met de aankondiging spoort het Eerste Presidium de Nederlandstalige leden aan om 'een exemplaar van deze nieuwe uitgave aan [te] schaffen en het [te] gebruiken in hun studie, zowel persoonlijk als in gezinsverband, en in hun kerkelijke taken.'

Het Eerste Presidium heeft vastgesteld dat als de leden gebedvol in de Schriften studeren en anderen eruit onderwijzen, hun getuigenis zal groeien, hun kennis zal toenemen, hun liefde voor hun gezin en anderen groter zal worden, en dat zij eerder geneigd zullen zijn om hun naaste te helpen en meer kracht zullen ontvangen om verleiding te weerstaan en waarheid en deugd te verdedigen.

Kenmerken van de nieuwe uitgave

De nieuwe uitgave bevat verschillende sterke hulpmiddelen, die nieuw zijn voor de Nederlandstalige leden. Ze maken de Schriften toegankelijker en bruikbaarder.

Opschriften van hoofdstukken en afdelingen

Het opschrift van een hoofdstuk in het Boek van Mormon en de Parel van grote waarde vormt een samenvatting van het hoofdstuk. In de Leer en Verbonden heeft elke afdeling twee opschriften. De ene geeft de historische achtergrond, de andere een samenvatting van de inhoud van de afdeling.

De Gids bij de Schriften

Heel handig in de nieuwe uitgave is ook de Gids bij de Schriften, te vinden achterin het boek. Er is de thematische gids (onderwerpen op alfabet). Elk onderwerp bevat een gedetailleerde definitie of beschrijving, meestal gevolgd door een lijst van belangrijke tekstverwijzingen naar alle vier standaardwerken. Vele ingangen hebben ook kruisverwijzingen naar aanverwante onderwerpen.

De thematische gids wordt ook gepubliceerd als onderdeel van de nieuwe uitgave van het Boek van Mormon, die identiek is aan het Boek van Mormon in de tripelcombinatie.

Er zijn overzichten in de gids die de lezer de relatie van de schriftuurlijke boeken onderling duidelijk maken. Bijvoorbeeld, onder de ingang 'chronologisch overzicht' vindt u een tijdlijn die de gebeurtenissen in verschillende schriftuurlijke boeken met elkaar verbindt.

De andere hulpmiddelen in de Gids bij de Schriften zijn: selecties uit de Bijbelvertaling van Joseph Smith, kaarten en plaatsnamenregisters, foto's en beschrijvingen van historische plaatsen uit de Schriften.

Voetnoten

De voetnoten verwijzen naar andere teksten in de Schriften en naar de Gids bij de Schriften (GS). De voetnoten worden aangegeven met kleine letters in superscript. Het eerste voetnootsymbool in een vers is de letter *a*, daarna volgen *b, c* en zoveel letters als er nodig zijn. In het volgende vers begint de alfabetische volgorde opnieuw.

Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf dragen verantwoording voor vertalingen

De Heer heeft het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf het rentmeesterschap van de Schriften gegeven. Daarom hebben zij richtlijnen opgesteld die moeten waarborgen dat de leer zoals vastgelegd in de Engelse versie van de Schriften nauwkeurig wordt weergegeven in elke vertaling. In die richtlijnen staat dat de vertaling de woorden, frasen, zinsbouw, idiomen en literaire stijl van de oorspronkelijke schrijvers moet volgen.

Aangezien de profeet Joseph Smith ongebruikelijke woorden en frasen in zijn Engelse vertaling heeft opgenomen, als gevolg van het letterlijk weergeven van de oorspronkelijk tekst, hebben het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf voorgeschreven dat elke vertaling van het werk van de profeet hetzelfde moet weergeven. Op die manier bewaart de vertaling het nauwkeurigst de ware betekenis van wat de Heer in de oorspronkelijke taal geopenbaard heeft.

Het gehele proces van vertaling en publicatie is uitgevoerd onder de inspiratie van de Heer en op aanwijzing van de Raad van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf. De laatste controle van de vertaling is uitgevoerd door goede leden bekend met de leer van de kerk en geroepen op aanwijzing van de president van het Quorum der Twaalf. Deze 'revisoren' waren in Nederland en België woonachtige leden met Nederlands als moedertaal.

Het gebruik van de nieuwe uitgave

In 1981 werden er op aanwijzing van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf nieuwe inleidingen geschreven voor de Engelse uitgaven van het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde, eveneens nieuwe opschriften van hoofdstukken en afdelingen, en nieuwe voetnoten. Ook werd er een nieuwe index samengesteld. De nieuwe uitgave van de Nederlandse tripelcombinatie is gebaseerd op die Engelse uitgave van 1981.

Na de publicatie van de uitgave van 1981 van de Engelse Schriften

heeft ouderling Boyd K. Packer tijdens de algemene conferentie van oktober 1982 gezegd:

'Met het verstrijken der jaren, zullen deze Schriften opeenvolgende generaties van trouwe christenen opleveren, die de Heer Jezus Christus kennen en het verlangen koesteren Hem te gehoorzamen.

'De oudere generatie is zonder deze samengevoegde Schriften grootgebracht, maar een andere generatie groeit nu op. De openbaringen zullen aan hen worden ontvouwd zoals in de gehele geschiedenis van de wereld nog nooit is voorgekomen.'

Zowel de hulpmiddelen in de nieuwe uitgave als haar geïnspireerde vertaling zullen ertoe bijdragen dat de lezer de Heer beter zal leren kennen. Om ten volle te genieten van de zegen van de nieuwe uitgave dienen de leden een exemplaar van deze nieuwe uitgave aan te schaffen en het te gebruiken in hun studie, zowel persoonlijk als in gezinsverband.

President Gordon B. Hinckley heeft ons aangeraden: 'Lees de Schriften. Je zult geen getuigenis van het Boek van Mormon krijgen als je het Boek van Mormon niet leest. Je zult geen getuigenis van de Leer en Verbonden krijgen als je de Leer en Verbonden niet leest. Geloof krijg je door te drinken uit de fontein van de eeuwige waarheid.' (*Liahona*, augustus 1998, p. 16.) ■

Geschiedenis en opzet van de nieuwe vertaling van de Schriften

In 1986 werd er in verschillende Europese talen, waaronder het Nederlands, begonnen aan de hervertaling van de Schriften, onder auspiciën van de vertaalafdeling van de kerk in Frankfurt. Het Nederlandse project begon op 6 januari 1986, op 11 augustus 2004 werden de allerlaatste correcties in de drukproeven ingestuurd en op 25 augustus 2004 gaf het leidinggevend priesterschapscomité toestemming om te drukken. De Duitse vertaling, gepubliceerd in 2003, en de Tsjechische, gepubliceerd in 2004, zijn veel later begonnen en hebben dus veel minder tijd in beslag genomen. Ook de Noorse vertaling, gepubliceerd in 2003 en de Deense, te publiceren in 2005, hebben minder tijd in beslag genomen. Waarom moest het Nederlandse project zo lang duren?

Alle schriftuurvertaalprojecten in Europa werden in 1992 overgenomen door de toen pas opgerichte afdeling schriftuurvertaling in Salt Lake City. Alleen de Nederlandse vertaling was toen al klaar om gepubliceerd te worden. Het was niet een herziening van de bestaande vertaling, maar een geheel nieuwe. De nieuwe afdeling in Salt Lake City stelde op aanwijzing van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf nieuwe richtlijnen op en schreef allerlei hulpmiddelen voor schriftuurvertalers en herzag de bestaande. Bovendien zou elke toekomstige tripelcombinatie (Boek van Mormon, Leer en Verbonden en Parel van grote waarde) ook de zogenaamde Gids bij de Schriften bevatten, zo'n 300 bladzijden aan hulpmiddelen, namelijk: onderwerpen op alfabet, passages uit de Bijbelvertaling van Joseph Smith, chronologie, landkaarten en foto's bij de kerkgeschiedenis, landkaarten en foto's bij de Bijbel. De onderwerpen op alfabet, ofwel de thematische gids, beschrijven en definiëren geselecteerde leerstellingen, beginselen, figuren en plaatsen die voorkomen in alle vier standaardwerken. Tevens worden er bij elk onderwerp belangrijke tekstverwijzingen gegeven. Na een echte concordantie is dit wat er het dichtste bij komt. Ook werd de schriftuurlijke tekst van nieuwe voetnoten voorzien, waarbij ook naar de Gids bij de Schriften verwezen wordt.

De Nederlandse vertaling was toen net voltooid, als enige van de groep die in 1986 begonnen is. Ze werd getoetst aan de nieuwe richtlijnen en toen is besloten om ze eerst een nieuwe bewerking te laten ondergaan en daarna de Gids bij de Schriften te vertalen. Het werk is vanaf dat moment voor het grootste deel door vrijwilligers in deeltijd verricht, hetgeen ook de lange duur van

het project verklaart. De positieve kant van deze gebeurtenissen is dat de Nederlandse vertaling uitermate veel zorg en aandacht heeft gekregen.

Gevolgde richtlinjen

De opdracht luidde: zo *letterlijk* mogelijk vertalen zodat de tekst die de profeet Joseph Smith met goddelijke inspiratie heeft geschreven zo *nauwkeurig* mogelijk wordt weergegeven. De leiders van de kerk achten *betekenis* belangrijker dan *stijl*. Het mes van deze opdracht snijdt naar twee kanten! De lezer zal ervaren dat bepaalde verzen begrijpelijker zijn geworden, andere daarentegen beslist niet. Letterlijk vertalen betekent immers:

Wat vaag is in het Engels, moet ook in het Nederlands op diezelfde manier vaag zijn. Wat dubbelzinnig is in het Engels, moet ook in het Nederlands op diezelfde manier dubbelzinnig zijn. Er is voor gewaakt dat er geen eigenzinnige interpretaties van de vertaler insluipen en dat er niets wordt weggelaten of toegevoegd. De vertaling moet zo min mogelijk een storende factor zijn bij het lezen van de Schriften. Een ieder die leest, moet zich door de Geest laten leiden.

Onvolmaaktheden in het Engels mogen niet gladgestreken worden in het Nederlands. Een anakoloet (een niet-lopende zin) in het Engels moet een anakoloet in het Nederlands opleveren.

Eigenaardigheden in het Engels die te verklaren zijn vanuit het origineel waarvan Joseph Smith heeft vertaald, moeten ook in het Nederlands behouden blijven. In vaktermen heet dat: het doorschemeren van de brontekst. Voorbeelden zijn Hebraïsmen zoals *en het geschiedde,* stijlfiguren zoals chiasma's en uitdrukkingen zoals *een rivier van water, een altaar van stenen, een droom dromen, voedsel doden.*

Het werk van teams

Het is wellicht interessant om te weten dat het vertaalteam, want het is natuurlijk een teaminspanning geweest, heeft bestaan uit een vertaler, een taalkundige revisor, een leerstellige revisor, proeflezers en enkele leescomités. In de loop van de tijd hebben verschillende broeders en zusters de verschillende taken vervuld. Alle voorstellen tot verbetering werden steeds met de grootste zorgvuldigheid overwogen en besproken. Het is wonderlijk hoe alle teamleden groeiden in hun taak en leerden om op een open, zinnige en opbouwende manier samen te werken. Dat vergde vaak nederigheid. Er gold slechts één doel: de kwaliteit van het product.

Het is ook een geweldige steun geweest dat er bij de afdeling schriftuurvertaling in Salt Lake City op meerdere niveaus mensen waren die de vragen die in de loop van de tijd over de te vertalen tekst rezen, konden beantwoorden. Wanneer de vraag op één niveau niet kon worden beantwoord, werd die aan de broeders van het volgende niveau voorgelegd, enzovoorts. Dat kon eindigen bij het Eerste Presidium, hetgeen tot twee keer toe gebeurd is.

De hulp, steun en controle vanuit de afdeling schriftuurvertaling in het hoofdkantoor van de kerk is zeer intensief geweest. Toen de vertaling min of meer haar vaste vorm had gekregen, werden geselecteerde gedeeltes in alle vier de ringen voorgelegd aan verschillende leden, die aan de hand van een reeks vragen hun mening en eventuele suggesties naar voren konden brengen. Het vertaalbureau van de kerk in Oss heeft in de laatste twee jaar van het project ook nog enkele controles uitgevoerd, namelijk op het gebied van spelling en grammatica.

De tripelcombinatie en de Bijbel

Het toeval wil dat er in oktober 2004 een nieuwe bijbelvertaling verschenen is onder auspiciën van het Nederlands Bijbelgenootschap: de interconfessionele NBV-Bijbel. De afkorting staat voor *Nieuwe Bijbelvertaling*. Het is een Bijbel in 'natuurlijk Nederlands'. Men heeft 'brontekstgetrouw' en 'doeltaalgericht' gewerkt, hetgeen het vertaalteam van de tripelcombinatie ook heeft gedaan, maar naast deze overeenkomsten zijn er ook grote

verschillen van aanpak. De geïnteresseerde lezer kan zelf een oordeel vormen.

Hoe betrouwbaar en leesbaar die nieuwe Bijbel ook moge zijn, de kerk heeft sinds jaar en dag de NBG-Bijbel als officiële Bijbel aangehouden, en zonder grondig onderzoek en officiële besluitvorming komt daar geen verandering in. De NBG-Bijbel is een halve eeuw oud en qua stijl traditioneel, dat wil zeggen, aansluitend bij vroegere vertalingen. Bij de nieuwe tripelcombinatie heeft men getracht het taalgebruik zoveel mogelijk bij de NBG-Bijbel aan te sluiten en, zoals hierboven uitgelegd, is het principe van zo letterlijk mogelijk vertalen gevolgd. Illustratief is de vertaling van de veelvuldig voorkomende, niet meer gangbare frase 'and it came to pass'. In de huidige vertaling is het ter wille van de leesbaarheid gewoon weggelaten. In modern Nederlands zou het letterlijk 'en het gebeurde' zijn. In de NBG-Bijbel, en dus nu ook in de nieuwe tripelcombinatie, is het 'en het geschiedde'.

De nieuwe vertaling van de tripelcombinatie vertoont geen breuk met de bestaande vertaling. Dat was ook niet de bedoeling. Het vertaalteam heeft bewust het goede van de bestaande vertaling gehandhaafd en aansluiting gezocht bij de NBG-Bijbel. De nieuwe spelling is gevolgd. Ouderwetse woorden en frasen zijn zoveel mogelijk vermeden, zoals niet meer gebruikelijke naamvallen. Er zijn maar weinig nieuwe termen te signaleren. *Priestcraft* is *priesterlisten* geworden, *interest* in LV 119 *opbrengst* en *presidency* in de betekenis van 'presiderende raad' *presidium*. De titel *Savior* is vertaald met *Heiland* of *Redder*, dus niet met 'Zaligmaker'. Ook 'zaligheid' komt niet voor, want *salvation* is met *heil* vertaald, dus is *plan of salvation* nu *heilsplan*. 'Zalig' in de religieuze zin van 'behouden' of 'gered' wordt door de meeste mensen niet meer zo begrepen of aangevoeld. Verder is *plan of happiness* met *plan van geluk* vertaald. Behalve de eerste twee zijn de genoemde termen al sinds jaar en dag gebruikt in alle andere publicaties van de kerk, dus niet echt nieuw. De tempelnamen hebben een gemoderniseerde spelling gekregen doordat het koppelteken is komen te vervallen, b.v. Salt Laketempel, Nauvootempel, dus ook Den Haagtempel.

Twee uitvoeringen

Er zullen twee uitgaven zijn: een met slappe zwarte kaft en een met zwartlederen kaft. De afmetingen zijn 21,0 bij 13,4 cm; de uitgave met de lederen kaft enkele millimeters meer vanwege de uitstekende randen van de kaft. De Nederlandse tripelcombinatie ziet er vrijwel net zo uit als de in december 2003 verschenen Duitse tripelcombinatie. De catalogusnummers en prijzen zijn: 34744 120 voor de uitvoering met slappe kaft (€ 7,70) en 34404 120 voor de uitvoering met lederen kaft (€ 20,45).

Broeders en zusters, het is nu een uitgelezen gelegenheid om onze stukgelezen exemplaren van de standaardwerken met een dankbaar hart terzijde te leggen, om met frisse moed de markeerstiften ter hand te nemen, lievelingsverzen in te kleuren en belangrijke notities opnieuw aan te brengen. ■

Ellen Hoppen en Poul Stolp

Tentoonstelling Dode-Zeerollen trekt bijna 2000 bezoekers

Van 8 tot en met 22 september 2003 waren replica's van de beroemde Dode-Zeerollen te zien in het kerkgebouw van Haarlem. Deze reizende tentoonstelling werd samengesteld en gesponsord door de kerk in samenwerking met de Brigham Young University en de Foundation of Ancient Research and Mormon Studies (FARMS). Verschillende wetenschappers van deze instellingen zijn betrokken geweest bij de vertaling van de 2000 jaar oude teksten die bij de oever van de Dode Zee zijn gevonden.

Een bijzondere tentoonstelling

Voor de leden in de wijk Haarlem was het een grote verrassing dat zij de gelegenheid kregen een tentoonstelling over de Dode Zeerollen en de makers ervan te huisvesten. Wat maakte deze tentoonstelling zo uniek?

Allereerst werd er in de wereld algemeen aangenomen dat er maar één oertekst van het Oude Testament was. De vondst van de eerste rollen in grotten bij Qumran in 1947 bracht daar verandering in. Het waren kopieën van alle boeken van het Oude Testament (met uitzondering van het boek Esther).

Het vertalen en in veel gevallen bij elkaar zoeken van de fragmenten van de 2000 jaar oude joodse teksten bleek een gigantische klus. Slechts een handjevol geleerden had toegang tot de originelen; omdat de vertaling lang op zich liet wachten, werden allerlei complottheorieën gelanceerd. In 1990 kreeg professor Emanuel Tov de leiding van het project. Hij nodigde wetenschappers van de BYU uit mee te werken, omdat zij speciale vaardigheden bezaten (o.a. digitaal maken van hebreeuwse teksten). Dit zorgt voor wereldwijde erkenning.

Verschillende oude verslagen

De leden van de kerk hebben altijd al belangstelling voor oude godsdienstige verslagen gehad. Zij zijn zich bewust van de waarde ervan; zij weten dat God zijn woord aan alle volken bekendmaakt (zie 2 Nephi 29:12) en verwachten veel overeenkomsten tussen de oude kronieken. Van de antieke Joodse teksten op dierenhuid en zelfs op koper(!) is het maar een kleine stap naar de koperen en gouden platen die de basis vormden voor het Boek van Mormon. De bezoekers van de tentoonstelling kregen hierdoor een beter begrip van het feit dat wij als christelijke kerk toch geloven dat er meer schriftuur is.

Tenslotte was het een eerbetoon aan de joodse schrijvers die door de eeuwen heen zo nauwgezet Gods woord hadden doorgegeven. Er zijn opvallend weinig fouten gemaakt, zoals we op de rol die het boek Jesaja bevatte met eigen ogen konden zien. Dit heeft ons nader gebracht tot de Joodse gemeenschap. Extra leuk was het in dit verband dat de duizendste bezoeker een orthodox Joods gezin bleek te zijn.

Uniek ook was de kunsttentoonstelling van Lika Tov, die 'toevallig' in Nederland bleek te zijn in dezelfde periode. Haar collagrafiën ontstonden door het werk van haar man, professor Emanuel Tov.

Grote belangstelling

Dankzij de goede publiciteit hebben bijna 2000 mensen de tentoonstelling bezocht. Naast mondreclame hebben vooral een artikel in *De Telegraaf* en berichten in diverse regionale kranten en kerkblaadjes mensen ertoe aangezet de tocht naar Haarlem te ondernemen.

Enkele van de bijna tweeduizend bezoekers van de tentoonstelling over de Dode-Zeerollen.

Leden in gesprek met bezoekers.

Door veel mensen is er hard gewerkt, zowel vóór als tijdens de tentoonstelling. Het was in elk opzicht de moeite waard. In het gastenboek stonden lovende woorden. Het zendingsechtpaar Chamberlain, dat meereist met de rollen, was laaiend enthousiast over de steun van de leden in Nederland. Zij willen allen die hebben bijgedragen aan het succes hartelijk bedanken. ■

Ineke den Hollander

Kort nieuws

Dienstbetoon in een (schoenen) doosje

Al enkele jaren doen veel leden van verschillende ringen mee met Operatie Schoenendoos, een dienstbetoonproject dat georganiseerd wordt door De Barmhartige Samaritaan en Edukans. Jong en oud werken mee om dozen mooi te versieren met papier of met tekeningen en vervolgens te vullen met spulletjes waar een kind in een ver land blij mee is. Het gaat dan om schoolspulletjes, zoals potloden, pennen en papier, wat toiletartikelen en een speeltje of een knuffeltje. Bij de doos wordt een envelop gedaan met 4 euro voor de verzendkosten. De dozen gaan naar kinderen die veel tekortkomen. In een groot aantal wijken en gemeenten worden dozen verzameld en ingeleverd voor verzending naar Azië, Afrika of het Midden-Oosten. Het doel voor het afgelopen jaar was 220.000 schoenendozen.

Presidium ring Apeldoorn gewijzigd

In november 2004 is het presidium van de ring Apeldoorn gewijzigd. Dennis Hulleman, die raadgever van zowel president Westra (de vorige ringpresident) als president Brandenburg is geweest, is ontheven als raadgever in het ringpresidium. Thies de Jonge, tot dan toe tweede raadgever in het ringpresidium, is geroepen als eerste raadgever. De nieuwe tweede raadgever is Richard Linschoten uit de wijk Apeldoorn. Voor zijn roeping in het ringpresidium was hij lid van de Hoge Raad van de ring Apeldoorn.

Artikelen voor kerknieuws inzenden

We nodigen de lezers van de *Liahona* hierbij nogmaals uit om te schrijven over leuke, interessante en opbouwende activiteiten in hun ring, wijk of gemeente en over inspirerende persoonlijke ervaringen. Het hoeven niet altijd lange artikelen te zijn: in deze rubriek *Kort nieuws* worden ook berichten van een paar regels geplaatst. Het adres van de redacteur van *Regionaal nieuws* vindt u elke maand voorin de *Liahona* en op pagina 16 van *Kerknieuws* (in de rubriek *In het zendingsveld*). Inzenden per e-mail is ook mogelijk; het adres: **nieuws@liahona.nl** – koppelingen naar dit adres zijn tevens te vinden op de Nederlandse website van de kerk **www.kerkvanjezuschristus.nl** en de website van *Kerknieuws* **www.liahona.nl.**

Ook foto's zijn bijzonder welkom. Als u foto's inzendt, wel graag aangeven wat er op de foto's te zien is. Stuur van foto's bij voorkeur een goede afdruk op fotopapier of, als het digitale foto's zijn, een afbeeldingsbestand met hoge resolutie. Veel lezers zullen blij zijn te zien wat er in hun land in de kerk gebeurt. ■

In het zendingsveld

■ **ARMENIË**

Mathea van Drogen
Armenia Yerevan Mission
c/o P.O. Box 30150
Salt Lake City,
UT 84130-0150, USA
(uitsluitend brieven op briefpapier; geen foto's, kaarten of andere post)

■ **BELGIË/NEDERLAND**

Jeffrey Kleijweg
Zendingsgebied Brussel: België/Nederland
87, Blvd. Brand Whitlock
B–1200 Brussel

■ **CANADA**

Stefan Caers
Betty Muntinga
Canada Montreal Mission
1320 Boulevard Graham
Suite 110, Ville Mont-Royal
Quebec H3P 3C8
Canada

■ **GROOT-BRITTANNIË**

Ilona Klein
Jord Riekwel
Richard Stahl
England Birmingham Mission
187 Penns Lane
Sutton Coldfield
West Midlands
B76 1JU
Engeland

Patrick Speksnijder
Rik Brouwer
Tim Navarro
England London Mission
64-48 Princes Gate
Exhibition Road
South Kensinton
London SW7 2PA
Engeland

Laurence Gfeller
Kjelld Buysse
Kenny-Boy Verwaard
England Leeds Mission
Lister House, Lister Hill
Horsforth, Leeds
Yorkshire
LS18 5AZ
Engeland

Richard Otto
England Manchester Mission
Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham
Cheshire WA14 1NU
Engeland

Kevin Verdegem
Scotland Edinburgh Mission
51 Spylaw Road
Edinburgh EH10 55BP
Schotland

■ **INDONESIË**

Raymond Ng
Indonesia Jakarta Mission
Jalan Senopati No. 115
Kebayoran Baru
Jakarta 12190, Indonesia

■ **IVOORKUST**

Rainier Gfeller
Ivory Coast Abidjan Mission
06 B.P. 1077, Abidjan 06
Ivory Coast, West Africa

■ **JAPAN**

Catherine Kleijweg
Japan Tokyo South Mission
1-7-7 Kichijoji Higashi-Cho
Musashino-shi
Tokyo 180-0002, Japan

■ **VERENIGDE STATEN**

Derk Jan Aukema
Arizona Tempe Mission
1871 E Del Rio Dr, Tempe
Arizona 85282-2822
USA

Christiaan Noot
Arizona Tucson Mission
1840 East River Rd. Ste 102
Tucson, Arizona 85718
USA

Peter Erkamp
Illinois Chicago Mission
3295 N Arlington
Heights Ste 108
Arlington Heights
Illinois, 60004–1588, USA

Martin Kleijweg
Utah Provo Mission
2500 N University
Ave Ste 100, Provo
Utah 84604, USA

■ **WEST-INDIË**

Jan Reijnders
Zendingsgebied West-Indië
P.O. Box 2932
Paramaribo
Suriname

Danny Ng
Rinaldo Kasanwidjojo
Daniel Witte
West Indies Mission
P.O. Bag 543
Valsayn, Trinidad
West Indies

Nieuwe zendeling

Naam:	Melina Neophytou
Wijk:	Apeldoorn
Zendingsgebied:	België (Nederland)
Opleidingscentrum:	Preston (Engeland)
Aanvang zending:	21 juli 2004

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingscentrum, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier of langer) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

Nieuwsredactie *Liahona*
Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland

Foto's liefst in een envelopje of tussen kartonnetjes opsturen; niet met lijm, plakband, nietjes of paperclips vastmaken!

Familieleden van zendelingen

Als het zendingskantoor van het zendingsgebied waar uw familielid op zending is, verhuist, geef dan a.u.b. het nieuwe adres door aan de nieuwsredactie. Anders blijft het oude (en dus verkeerde) adres op deze bladzijde staan. Ook als iemand al van zending terug is, maar nog vermeld staat op deze bladzijde, kunt u dat doorgeven aan de redactie.

25782 120 EUROPE WEST AREA (DUTCH)

Verheug u in uw kennis van de Godheid

Kies met een gebed in uw hart de teksten en leringen uit deze boodschap die aansluiten bij de behoeften van de zusters die u bezoekt. Vertel over uw eigen ervaringen en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

Geschiedenis van Joseph Smith 1:17: 'Toen het licht op mij rustte, zag ik twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten. (...) Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*'

Wat weten wij over de aard van de Godheid?

President Gordon B. Hinckley: 'Ik geloof in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon Jezus Christus, en in de Heilige Geest. Ik ben in de naam van deze drie gedoopt. Ik ben in de naam van deze drie gehuwd. Ik heb geen enkele twijfel over hun bestaan en hun individualiteit. (...) Het grootste wonder van alle is dat Zij Zich in ons interesseren, en dat wij de hoofdzaak van hun grote zorg zijn. Ze zijn voor ons allen bereikbaar. We benaderen de Vader door de Zoon. Hij is de bemiddelaar voor de troon van God. Het is geweldig dat we de Vader in de naam van de Zoon kunnen aanspreken. Ik getuig van deze grote, voortreffelijke waarheden. En dat doe ik door de gave en de macht van de Heilige Geest' ('De Vader, de Zoon, en de Heilige Geest', *De Ster,* maart 1998, pp. 8–9).

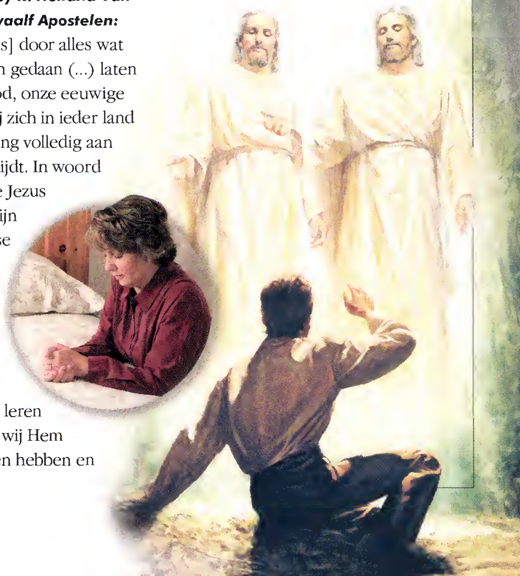
Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen: '[Joseph Smiths] ervaring heeft het bestaan van God de Vader, God de Zoon, en God de Heilige Geest duidelijk gemaakt. Aldus kwam de kennis op aarde dat drie Personen de grote raad van het heelal vormen, en Zich als drie verschillende Personen aan de mensheid hebben geopenbaard, afzonderlijk van elkaar (...). De Heilige Geest (...) is een persoon van geest. De Heilige Geest is een getuige van de Vader en van de Zoon, en getuigt van de andere leden van de Godheid' ('De geloofsartikelen', *De Ster*, juli 1998, pp. 26–27).

Hoe kan onze kennis van de Godheid onze band met Hen hechter maken?

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Christus [heeft ons] door alles wat Hij heeft gezegd en gedaan (...) laten zien wie en wat God, onze eeuwige Vader, is en hoe Hij zich in ieder land en in iedere bedeling volledig aan zijn kinderen toewijdt. In woord en daad probeerde Jezus de ware aard van zijn Vader, onze hemelse Vader, te openbaren en duidelijk te maken. Hij heeft dat onder andere gedaan omdat wij in alle bedelingen God beter moeten leren kennen, waardoor wij Hem intenser lief kunnen hebben en vollediger kunnen gehoorzamen' ('De grootheid Gods', *Liahona*, november 2003, p. 70).

Anne C. Pingree, tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium: 'Als verbondsvrouwen in de kerk moeten wij allen een duidelijk begrip hebben van de natuur en de taken van de leden van de Godheid. Kunnen bidden tot Vader in de hemel, die ons kent en van ons houdt; kunnen vertrouwen op Jezus Christus als onze Heiland en Verlosser; en kunnen voelen dat de Heilige Geest, die van de Vader en de Zoon getuigt, ons gezelschap houdt en ons leidt, schenkt ons vrede en vreugde in deze roerige tijden.'

Ether 12:41: '[Ik wil u] aansporen die Jezus [...] te zoeken, opdat de genade van God de Vader, en ook van de Heer Jezus Christus, en van de Heilige Geest, die van Hen getuigt, in u zal zijn en voor eeuwig in u zal verblijven.' ■

DEL PARSON, *HET EERSTE VISIOEN*; FOTO JOHN LUKE, GEËNSCENEERD

Een les voor mijn leraar

PRINCE IHENKORO

Een paar jaar geleden waren een paar jongens uit de gemeente en ik van een kerkactiviteit op weg naar huis. We stonden aan de kant van een verlaten weg op de bus te wachten. Toen zagen we in de verte een auto aan komen. De auto stopte en de chauffeur bleek mijn voormalige leraar, meneer Enemor te zijn. We hadden elkaar al een paar jaar niet gezien. Hij was duidelijk blij om mij te zien en riep uit: 'Ihenkoro, dat is lang geleden. Je bent groot geworden.'

Dat hij voorbijkwam had veel weg van een wonder, want we hadden al een paar uur geen auto voorbij zien komen. En het scheelde ook in busgeld. Meneer Enemor reed weg en vroeg na een tijdje: 'Waar komen jullie vandaan?'

Ik antwoordde: 'Van de kerk.'

Hij zei: 'Hé, wat goed. Ik wou dat iedere jongere naar een kerk ging. Dan zou het goed gaan met dit land.' Toen vroeg hij: 'En naar welke kerk ga je?'

'De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen', zei ik.

'Mormoon? Ben je mormoon?'

Ik zei ja.

Hij zei: 'Dat is geen kerk. Ik heb erover gehoord.' Hij zette zijn auto aan de kant en zei dat we uit moesten stappen. Dat deden we.

Met een glimlach om mijn lippen zei ik tegen hem: 'Dank u, meneer, voor de lift. Ik weet dat u op zekere dag uw getuigenis over deze kerk zal geven.' Hij reed weg, en we moesten nog anderhalf uur wachten voordat er een bus langskwam.

Ik wilde een goede zendeling

ILLUSTRATIES: GREGG THORKELSON

zijn en wist dat ik daar een offer voor moest brengen. We brengen allemaal offers voor iets van waarde. Onze Heiland liet dat zien toen Hij zijn leven offerde voor onze zonden.

Ik wilde het evangelie in meneer Enemors leven brengen. Daarom ging ik bij hem langs. Hij liet me niet eens binnen, maar ik liet een paar brochures en een tijdschrift van de kerk achter.

Maanden daarna kreeg ik een brief van hem. Daarin schreef hij: 'Wil je me alsjeblieft vergeven voor wat ik die avond gedaan heb. Ik ben je een excuus schuldig. En ik wil je bedanken. Mijn hele gezin is nu lid van de kerk waar ik eens tegen was. Ik ben nu een heilige der laatste dagen.'

De familie Enemor gaat naar de kerk in Abuja (Nigeria). Zij zijn aan elkaar verzegeld in de tempel. Ik krijg af en toe nog steeds een brief van hem en hij schrijft dan: 'Ik dank je dat je me naar het licht hebt geleid.'

Wij voorzien in ons levensonderhoud met wat wij krijgen, maar wij bouwen een leven op met wat wij geven. Wij kunnen het evangelielicht in andermans leven brengen. Ze zullen wellicht vergeten wat je zei en deed, maar ze vergeten niet het gevoel dat je bij ze teweegbracht. Ga en geef ze een goed gevoel met het licht van het evangelie. Ik ben uitermate gezegend voor het kleine offer dat ik toen bracht om het evangelie in iemands leven te brengen die eerst niets van mijn geloof moest hebben. ■

Prince Ibenkoro is momenteel werkzaam in het zendingsgebied Accra (Ghana).

Door mijn kerklidmaatschap liep ik een lift naar huis mis, maar daardoor kreeg een goed man wel het evangelielicht in zijn leven.

FOTO'S BRADLEY SLADE

De weg terug: stoppen met porno

RORY C. REID

De Heer zal u te hulp komen als u met uw pornoverslaving wilt breken.

Pornografie wordt steeds populairder en toegankelijker. Velen denken dat het geen kwaad kan. De leiders van de kerk blijven ons echter waarschuwen voor het vernietigende karakter van pornografie. President Gordon B. Hinckley heeft gewaarschuwd: 'Laat u niet in met de grote, schrikwekkende stortvloed aan pornografie die over de aarde spoelt. Een paar mensen verrijken zich ermee, vele anderen raken eraan verslaafd en vernietigen zichzelf. Blijf er bij weg.'[1]

Jammer genoeg heeft niet iedereen de raad van onze profeet ter harte genomen, waardoor ze verstrikt zijn geraakt in dit obscene materiaal. Ze ondervinden dat pornoverslaving, zoals veel andere verslavingen, heel moeilijk te breken is.

Maar het is wel mogelijk. In mijn praktijk als psychotherapeut heb ik een groot aantal cliënten met een pornoverslaving onder behandeling. Daardoor heb ik een aantal overeenkomsten ontdekt bij hen die hun verslaving wisten te breken. De volgende suggesties, zeker niet allesomvattend, zijn bedoeld om enige richting en mogelijk een beginpunt te bieden voor ieder die wil stoppen met pornografie.

Het probleem toegeven

Veel mensen stellen hun probleem als onbeduidend voor, omdat zij zich ervoor schamen. De Heer verwacht echter dat we onze overtredingen aan Hem bekennen. (Zie Psalmen 32:5; Alma 38:14; 39:13; LV 5:28.) Zo'n bekentenis is eigenlijk een oefening in eerlijkheid, daar we datgene aan onszelf toegeven wat God allang duidelijk was. Verwikkeling in pornografie dient ook te worden besproken met de partner (en voor jongeren met de ouders) en de bisschop en gemeentepresident.

Veel mensen die porno bekijken, verzwijgen dat voor hun partner, omdat ze bang zijn dat hun huwelijk op de klippen zal lopen. Toch blijkt uit onderzoek dat de

Iemand die verstrikt raakt in pornografie, zal tot de ontdekking komen dat zij tot zelfzucht, isolement en geheimzinnigheid leidt. Maar met wilskracht en de hulp van de Heer kan iemand breken met een pornoverslaving.

meeste huwelijken standhouden als beide partners bereid zijn samen aan de problemen te werken. Soms ziet iemand af van een bekentenis, omdat hij bang is dat zijn partner dat niet aankan. Meestal is dat niet meer dan een excuus om de reactie van de partner en de andere gevolgen van zijn gedrag te ontlopen. Daardoor blijven zij zich stiekem bezondigen aan pornografie. Maar oneerlijkheid in een relatie kan net zo schadelijk zijn als pornografie, en veel partners komen er na verloop van tijd toch achter. Iemand die door porno in de problemen is geraakt, zal eerder op steun van de partner kunnen rekenen als hij zijn probleem bekent en om hulp bij het genezingsproces vraagt.

Zelfs als iemand zijn of haar daden geheim weet te houden, zijn onze geheimen bekend aan God. Jakob heeft gezegd: 'Want Hij weet alle dingen, en er is niets of Hij weet het' (2 Nephi 9:20).

Iemand die het probleem eerlijk toegeeft, ervaart dat de vrijgekomen energie waarmee eerder een geheim in stand werd gehouden nu een gevoel van bevrijding teweegbrengt. Ook zijn er veel partners die aangaven dat zij, hoe pijnlijk de bekentenis van de ander ook voor hen was, in zekere zin opgelucht waren, omdat ze inzagen dat hun achterdocht niet ingegeven werd door hun eigen onzekerheid. Als iemand in alle eerlijkheid aan het bekeringsproces begint, kan de verzoening de zondelast wegnemen. En door de verzoening kan de een de kracht opbrengen om de ander vergiffenis te schenken voor het geschonden vertrouwen.

Verzoening aannemen

In het Hebreeuws is het basiswoord voor *verzoenen kafar*, een woord dat 'bedekken' betekent.[2] Daarom geeft het woord *verzoening* aan dat Christus zonden kan bedekken, kan 'uitdelgen' door zijn barmhartigheid, op voorwaarde van bekering. (Zie Handelingen 3:19.) Dankzij dit proces kunnen zonden 'wit worden als sneeuw' (Jesaja 1:18).

De tegenstander probeert daarentegen pornoverslaafden ertoe te brengen hun zonden te verbergen, te bedekken, en zo het bekeringsproces te hinderen en de ware genezingsbron onbereikbaar te maken. Daarmee voegen zij de zonde van oneerlijkheid toe aan de zonde van pornografie, 'en zo bedriegt de duivel hun ziel en voert hij hen bedachtzaam ter helle' (2 Nephi 28:21).

Het verhaal van Adam en Eva illustreert hoe Satan ons

Dankzij de verzoening kan Christus onze zonden bedekken en uitdelgen als we ons bekeren. Daardoor kunnen onze zonden 'wit worden als sneeuw'.

tot slaaf probeert te maken. Adam en Eva overtraden een van Gods geboden, waarna Satan inwerkte op hun schuldgevoel en hen zei dat ze zich moesten bedekken en verbergen. Evenzo probeert Satan ons, wanneer we vergissingen begaan, af te keren van God. Maar een engel zei Adam dat hij zich moest 'bekeren en God voor eeuwig aanroepen in de naam van de Zoon' (Mozes 5:8). Adam en Eva leerden hun angst en schaamte te veranderen in geloof en vertrouwen. Evenzo moet iemand met een pornoprobleem zijn vrees en schaamte veranderen in geloof en vertrouwen in de Heer en zijn verzoening.

Als we de verzoening aannemen, belijden we onze zonden en onderwerpen we ons aan de gevolgen van onze keuzes. Als we zelf proberen ons zondig gedrag te bestraffen door onszelf schuld of schaamte op te leggen, proberen we onszelf onrechtmatig het gezag van de Heiland toe te eigenen. De Heiland heeft het recht van genade en het recht van oordeel. Ons recht is het om ons hart aan God te onderwerpen en zijn genade en gerechtigheid, gebaseerd op goddelijke wetten, te accepteren. Hoewel we geen recht hebben op barmhartigheid, kunnen we er wel voor in aanmerking komen dankzij de genade van God en ons gebroken hart en onze verslagen geest. De grote hartsverandering, die een zoon of dochter van God reinigt van ongerechtigheid, is een gave die voortvloeit uit geloof en vertrouwen in Hem en uit de kracht van zijn verzoening. Verlossing van zonde is een proces dat naar alle waarschijnlijkheid tijd vergt, maar uiteindelijk zullen we weten, doordat de Geest die zekerheid overbrengt op onze ziel, dat we vergiffenis voor onze zonden hebben gekregen.

Bewustwording

Koning Benjamin heeft deze wijze raad gegeven: '[Let op uzelf], en op uw gedachten en op uw woorden en op uw daden' (Mosiah 4:30). Iemand die wil breken met pornoverslaving, dient zich bewust te worden van de patronen en zwaktes in zijn of haar leven en in welke situaties hij of zij op pornografie terugvalt.

Een man besefte dat hij, telkens als hij te maken kreeg met negatieve emoties, aan zijn psychische nood probeerde te ontsnappen door in pornografie te vluchten. Dit nieuwe inzicht leidde ertoe dat hij in stilte om hulp bad als hij een negatieve emotie voelde opkomen, om de situatie aan te kunnen en zich te verzetten tegen zijn vluchtneigingen.

Uit een verhaal uit het Boek van Mormon leerde deze man hoe de Heer hem bij zijn probleem kon helpen. Het viel hem op dat de volgelingen van Alma, toen zij in slavernij waren, van de Heer de belofte kregen dat Hij hun lasten zou verlichten (zie Mosiah 24:14); Hij beloofde hun niet dat Hij al hun lasten zou wegnemen. Evenzo verwachtte deze man niet van de Heer dat Hij een eind maakte aan al zijn negatieve emoties, maar wel dat hij hulp kreeg om daar op een gezonde manier mee om te gaan.

Door diep na te denken over onze manier van leven, worden we ons bewust van onszelf, vooral als we daar in een oprecht gebed om vragen.

Aanpassingen

Wil iemand breken met pornoverslaving, dan moet hij bereid zijn om verregaande aanpassingen in zijn gedrag of mentaliteit aan te brengen. Vaak zijn pornoverslaafden 'gevoelloos geworden' (1 Nephi 17:45; Moroni 9:20). Ze moeten weer leren contact maken met hun gevoelens en met God, nederig zijn, en vertrouwen. De rol van de Heilige Geest is van het grootste belang in deze onderneming. Hij kan iemand 'een grote verandering' van hart helpen krijgen, waardoor hij geneigd is 'om voortdurend goed te doen' (Mosiah 5:2; Alma 5:12, 14; zie ook Alma 5:26).

WAT IS PORNOGRAFIE?

De wettelijke, academische en andere definities van pornografie verschillen nogal, maar in praktische zin is pornografie alle visuele of schriftelijke media die opzettelijk de seksualiteit willen prikkelen. Als een medium niet bedoeld is te prikkelen, maar niettemin bij iemand seksuele gevoelens oproept, dan is dat voor die persoon pornografie.

Als u zich afvraagt of iets pornografie is, dan wijst die vraag erop dat het u niet lekker zit. Dat is al genoeg reden om het materiaal te mijden.

Hulp kan ook komen van mensen om ons heen. Volgens president Spencer W. Kimball (1895–1985) werkt de Heer vaak door anderen om zijn rechtvaardige doelen te verwezenlijken.[3] Met de hulp van een bisschop of gemeentepresident, familieleden, en een bekwame therapeut kan iemand met succes een pornoverslaving overwinnen. De oude spreuk gaat nog steeds op: God helpt wie zichzelf helpt. En er wordt van ons verwacht dat we de hulpmiddelen die ons ter beschikking staan, gebruiken.

Een andere noodzakelijke aanpassing is hernieuwde toewijding aan dagelijkse schriftstudie. Iemand die zich regelmatig vergast aan de woorden van Christus kan daar grote kracht uit putten. In het boek Alma staat dat het woord 'krachtiger uitwerking op het gemoed van het volk had dan het zwaard of iets anders' (Alma 31:5). En Nephi zei tegen zijn broers: 'Wie ook naar het woord Gods luisterden en zich eraan vasthielden, zouden nimmer verloren gaan; evenmin konden de verzoekingen en brandende pijlen van de tegenstander hen overweldigen en verblinden om hen weg te voeren naar de ondergang' (1 Nephi 15:24).

De kracht van het woord komt in ons leven tot uiting als we de beginselen naleven die we door onze schriftstudie leren. Als we ons uiterste best doen, zal de Heer ons de kracht schenken die we nodig hebben om onze rechtschapen verlangens te verwezenlijken. Hij sluit ons in zijn hart zoals wij zijn woord in ons hart sluiten.

Ook zullen we ervoor moeten kiezen onze ervaringen anders te interpreteren. Onze manier van denken veranderen is wellicht het moeilijkste wat we moeten doen. Iemand zeggen niet meer aan pornografie te denken is in wezen paradoxaal. Om niet aan iets te willen denken, moet je weten waaraan je niet wil denken, en dus moet je denken aan datgene waaraan je niet wil denken.

Veel mensen die hun verslaving hebben overwonnen, zeggen dat het makkelijker voor ze was om zich te concentreren op positieve bezigheden die niet samengaan met het bekijken van pornografie, dan krampachtig te proberen pornografie uit hun denken te bannen. Als iemand zich bijvoorbeeld voorneemt om eerlijker te zijn, dan zal die persoon vaak moeten nadenken over eerlijkheid. Wat we dus willen vermijden met deze strategie is dat men zo gefixeerd raakt op het niet willen denken aan pornografie, dat men juist aan pornografie gaat denken — waardoor men zich mogelijk weer overgeeft aan pornografie.

Ik geef mensen vaak de suggestie om eerlijk na te denken over hun verleidingen. Iemand die dat deed, besefte dat de vrouwen die in pornografisch materiaal staan afgebeeld, zich zo in het echt nooit zouden gedragen. Hij ontdekte dat de beelden die hij zag, met computereffecten mooier waren gemaakt dan ze in werkelijkheid waren. Ook kwam hij erachter dat sommige acteurs eerst hun gevoelens verdoven met sterkedrank of drugs, voordat ze doen waarvoor ze betaald worden. Doordat deze man eerlijk was in zijn benadering en porno tot haar ware proporties terugbracht, verloor zij haar aantrekkingskracht aanzienlijk. Het lukte hem om beter onderscheid te maken tussen goed en kwaad. (Zie Genesis 3:5; Mozes 4:11.)

Verantwoordelijkheid aanvaarden

Veel mensen vergoelijken hun gedrag met uitspraken als 'Mijn oog viel erop', 'Ik dacht er niet bij na', 'Het ging per ongeluk'. Volwassen zijn wil zeggen dat we verantwoordelijk zijn voor ons gedrag. We zijn bereid om

BEKERING: EEN REINIGINGSPROCES

'Satan probeert ons ervan te overtuigen dat zonden voor anderen verborgen kunnen blijven. Toch zorgt hij dat ze in de beschamendste omstandigheden aan het daglicht komen. Zijn doel is Gods kinderen in gevangenschap te brengen. Aan al zijn verleidelijke, betoverende verlokkingen ligt de vernietiging van het individu ten grondslag. (...)

'Ga naar uw bisschop. Hij zal u uitleggen hoe u zich kunt bekeren en u erbij helpen. Als u bidt en daarnaar handelt, zult u naar anderen worden geleid die u zullen steunen. Bekering is een reinigingsproces. Het is moeilijk maar er komt een eind aan; een heerlijk einde met vrede en verkwikkende vergeving en het wonder van een nieuw begin.'

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Vrij zijn van zware lasten', *Liahona*, november 2002, p. 87.

veranderingen in onze omstandigheden aan te brengen die de kans dat we de fout in gaan, verkleinen. Iemand die bijvoorbeeld moeilijk weerstand kan bieden aan pornografie op internet, zal er geen bezwaar tegen hebben dat zijn of haar computer van een filter wordt voorzien, dat de deur open blijft als hij of zij de computer gebruikt, of dat het beeldscherm zo wordt geplaatst dat iedereen die langsloopt er zicht op heeft.[4] Hij of zij vermijdt situaties die te veel verleiding met zich meebrengen.

Velen die met hun pornoverslaving wilden breken, waren gebaat bij positieve bezigheden die niet samengaan met het bekijken van pornografie.

Overweeg het verhaal van koning David, die 'ten tijde, dat de koningen plegen ten strijde te trekken (...) in Jeruzalem [bleef]' (2 Samuel 11:1). Hij had bij zijn leger moeten zijn, maar in plaats daarvan 'wandelde [hij] op het dak' en zag dat Batseba zich aan het baden was. (Zie 2 Samuel 11:2.) Hij beging de fout om toe te geven aan zijn lusten. Evenzo behoort iemand die gevoelig is voor pornografie, elke situatie die hem mogelijk in de problemen brengt, uit de weg te gaan.

Met de verslaving breken

Pornoverslaafden dienen één aspect van hun zonden te begrijpen dat niet vaak ter sprake komt: zonde en lust geven wel degelijk tijdelijk genot. Als dat niet zo was, konden ze ons ook niet verleiden. President Hinckley erkende dat iemand die pornografisch materiaal bekijkt, daar genot in kan vinden. Hij voegde eraan toe: 'Maar het zal u vernietigen.'[5] Vernietiging kan maanden, zelfs jaren, duren, maar vernietigen doet het. Toen Mormon de goddeloosheid van zijn volk overdacht, zei hij dat 'de Heer hun niet altijd zou toestaan behagen te scheppen in zonde' (Mormon 2:13).

Genoeg vertrouwen in God stellen om pornografie op te geven, is wellicht een van de belangrijkste stappen die men neemt op het pad van bekering. Maar daar draait het om bij bekering — een verandering in hart en hoofd, en de bereidheid om gedrag op te geven dat in tegenspraak is met Gods wil. Met een dergelijke opgave wordt de tijdelijke bevrediging vervangen door de permanente voldoening die men vindt in een gezonde, betekenisvolle huwelijksrelatie, door een nauwe band met God, en door het zelfrespect dat voortvloeit uit een rechtschapen levenswijze.

Er is hoop

Er is hoop voor iemand met een pornoverslaving! Hij kan ermee stoppen, maar hij moet het dan wel echt willen, en wilskracht en doorzettingsvermogen tonen. Hij wint de strijd niet door God te bevechten, maar door zich aan God over te geven, zodat zijn wil 'geheel opgaat in de wil van de Vader' (Mosiah 15:7). Sommige veldslagen levert u in de stille binnenkamers van uw ziel, waar alleen u zich bewust bent van de kleine overwinningen op de weg naar genezing.[6] Uw verlangen om te stoppen met pornografie is rechtvaardig, en de Heer steunt u daarin, op voorwaarde dat u uw deel doet. ■

Rory C. Reid is lid van de wijk Pilgrims Landing 3 in de ring Lehi-Jordan River (Utah).

NOTEN

1. 'Selections from Addresses of President Gordon B. Hinckley', *Ensign*, maart 2001, p. 65.
2. Zie Russell M. Nelson, 'De verzoening', *De Ster*, januari 1997, p. 34.
3. Zie *The Teachings of Spencer W. Kimball*, Edward L. Kimball (red.), 1982, p. 252.
4. Zie M. Russell Ballard, 'Laat uw stem horen', *Liahona,* november 2003, pp. 16–19.
5. 'Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren', *Liahona*, april 2001, 37.
6. Zie David O. McKay, Conference Report, oktober 1954, p. 83; zie ook Ezra Taft Benson, 'In zijn voetspoor', *De Ster,* februari 1989, p. 3.

Aanvullend leesmateriaal: 'Gevaar! De valstrik van pornografie mijden', Liahona, *oktober 2002, pp. 12–17; Thomas S. Monson, 'Pornografie — de dodelijke bacillendrager',* Liahona, *november 2001, pp. 2–6.*

HET GEZIN VERSTERKEN

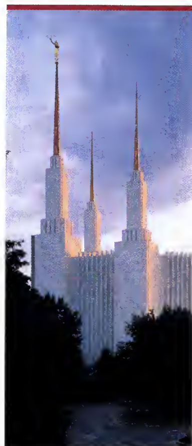
OP WEG NAAR VOLMAKING

Een serie artikelen ter ondersteuning van uw studie en gebruik van 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld.'

'In het voorsterfelijke leven kenden en aanbaden de geestzonen en -dochters God als hun eeuwige Vader, en aanvaardden zijn plan waardoor zijn kinderen een stoffelijk lichaam konden krijgen en aardse ervaringen konden opdoen om vooruitgang te maken op weg naar volmaking en om uiteindelijk hun goddelijke bestemming als erfgenaam van het eeuwige leven te verwezenlijken. Het goddelijk plan van geluk maakt het mogelijk dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan.'[1]

Het voorsterfelijk leven is de sleutel

Als we ons doel op aarde willen begrijpen en ons goddelijk potentieel willen bereiken, moeten we begrijpen dat we voor onze

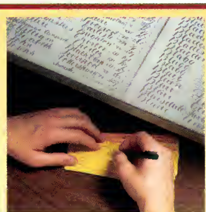

geboorte als geestkinderen bij onze hemelse Vader woonden. President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft gezegd: 'Als we de leer van het voorsterfelijk leven begrijpen, beseffen we dat we kinderen van God zijn en dat we bij Hem woonden voordat we geboren werden. Dan weten we dat dit leven een proeftijd is, dat het leven niet bij de geboorte begonnen is noch bij de dood zal ophouden. Dan begint het leven zin en een doel te krijgen, zelfs met alle chaos die de mens hier weet te creëren.'[2]

De zegen van een stoffelijk lichaam

In ons voorsterfelijk leven verheugden we ons in de kans om naar de aarde te gaan, een

stoffelijk lichaam te krijgen en ervaring op te doen. We wisten dat dit de enige manier was, waarop we net zo volmaakt als onze Vader in de hemel konden worden en uiteindelijk het soort leven genieten dat Hij leidt — eeuwig leven. President Joseph Fielding Smith (1876–1972) heeft uitgelegd: 'Er is niets dat heiliger gehouden dient te worden dan het verbond, dat de geesten van mensen, het nageslacht van God in de geest, in staat stelt hun intrede in deze wereld te doen en een sterfelijk lichaam op zich te nemen. (...) Dat was de zwaarste straf ooit, die werd uitgesproken over Lucifer en zijn engelen. Nooit meer een lichaam hebben, in alle eeuwigheid niet, is de zwaarste van alle vloeken. Deze geesten kunnen geen vooruitgang maken, hebben geen hoop op opstanding of eeuwig leven. (...) Een geest kan niet volmaakt worden zonder een lichaam van vlees en been. Het lichaam en de geest worden samen tot de onsterfelijkheid en de heilszegeningen gebracht. Op geen enkele andere manier dan door de geboorte in dit leven en de opstanding, kunnen geesten gelijk onze hemelse Vader worden.'[3]

Deze verzegeling van generaties gebeurt niet automatisch. We hebben tot taak de gegevens van onze voorouders op te zoeken en de verzegelbevoegdheid plaatsvervangend voor hen in het huis des Heren aan te wenden.

In geloof wandelen

Hoewel sommige geestkinderen van God alleen maar een lichaam hoeven te krijgen, om daarna naar zijn tegenwoordigheid te worden teruggeroepen, komt de rest van ons om verschillende andere redenen naar aarde: om geloof te ontwikkelen, om christelijke kwaliteiten te ontwikkelen, ondanks tegenspoed, en om beproefd en getoetst te worden. President Marion G. Romney (1897–1988), eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft verklaard: 'Dit sterfelijk leven, waarin we ons nu bevinden, is een noodzakelijke stap op onze opwaartse weg. Teneinde volmaakt te kunnen worden, moesten we ons voorsterfelijke thuis verlaten en naar de aarde komen. Tijdens de overplaatsing kwam er een sluier voor onze geestelijke ogen, waardoor we ons ons voorsterfelijk leven niet meer kunnen herinneren. In de hof van Eden kregen wij van God onze keuzevrijheid en daarna kwamen wij er, als het ware, alleen voor te staan tegenover de krachten van goed en kwaad, zodat we getoetst konden worden — om te zien of we, in geloof wandelend, ons grote potentieel zouden waarmaken door "alles [te] doen wat de Heer, hun God, [ons] ook zal gebieden" (Abraham 3:25).'[4]

Eeuwige gezinsrelaties

Als we het hebben over ons eeuwig potentieel bereiken, dan is onze eeuwige Vader ons ideaal. Wie het eeuwige leven beërven, betreden die hoge en heilige sfeer in de gehuwde staat, als echtpaar dat is verzegeld door de macht van het priesterschap, en genieten daar relaties die over het graf voortduren. De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Dezelfde betrekkingen die hier onder ons bestaan, zullen ook daar onder ons bestaan, maar zullen dan gepaard gaan met eeuwige heerlijkheid, een heerlijkheid die wij nu niet genieten' (LV 130:2). Hoewel we ons vast en zeker zullen verheugen in de eeuwige omgang met boezemvrienden, zijn de betrekkingen die voor ons de meeste betekenis hebben, de gezinsrelaties die verzegeld zijn in het huis van de Heer door middel van de priesterschapsverordeningen.

Die verzegeling gebeurt niet automatisch. We hebben tot taak de gegevens van onze voorouders op te zoeken en de verzegelbevoegdheid plaatsvervangend voor hen in het huis des Heren aan te wenden. President Brigham Young (1801–1877) heeft gezegd: 'Wij zijn geroepen (…) om de natiën der aarde te verlossen. Onze voorouders kunnen niet tot volmaking komen zonder ons; wij kunnen niet tot volmaking komen zonder onze voorouders. Deze keten in het heilige priesterschap moet er zijn; hij moet worden gesmeed van de laatste generatie die op aarde leeft terug tot vader Adam, om allen terug te brengen die kunnen worden verlost en die een plaats kunnen krijgen waar ze eeuwig heil en heerlijkheid in een der koninkrijken kunnen ontvangen.'[5]

Het is een enorme zegen om in deze bedeling te leven. We weten af van ons voorsterfelijk bestaan en onze keuzes daar, we begrijpen het doel van dit leven, we hebben het priesterschap en de tempelverordeningen waarmee een gezin kan worden verzegeld, en we hebben de middelen om dit werk verder uit te breiden. De vraag van de profeet Joseph Smith is zeker van toepassing: 'Zullen wij niet voorwaarts gaan in zo'n groot werk?' (LV 128:22). ■

NOTEN

1. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, oktober 2004, p. 49.
2. 'The Mystery of Life', *Ensign*, november 1983, p. 17.
3. Conference Report, oktober 1965, pp. 27–28.
4. 'Prayer Is the Key', *Ensign*, januair 1976, p. 2.
5. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 310.

Zouden we wel gaan?

Michael T. Richie

Een paar jaar geleden waren een groepje vrienden en ik van plan om twee dagen de bergen in te trekken. We hadden behoorlijk wat ervaring met kamperen, waren bekend met het gebied dat we op het oog hadden en onze uitrusting was op de meeste situaties voorbereid. We zouden er echter spoedig achter komen dat onze uitrusting en ervaring, zonder de leiding van de Heilige Geest, ons geen goed hadden gedaan.

Een paar dagen vóór de tocht was het onbewolkt en een gemiddelde temperatuur. Onze plaats van bestemming was Mount Chocorua in de White Mountains van New Hampshire. Hoewel de bergen hier niet zo hoog zijn als in andere streken, zijn ze toch behoorlijk steil, en daar komt nog bij dat New England berucht is om zijn onvoorspelbare weersveranderingen.

Eén dag voor ons vertrek begon het te regenen. Normaal gesproken lag ik daar niet wakker van; het had wel vaker geregend op onze trektochten. Maar deze keer had ik echter een angstig voorgevoel. Ik raadpleegde het weerbericht — lichte regen, dat was alles. En toch voelde ik mij er niet gerust onder. En terwijl ik mij klaarmaakte om naar bed te gaan, in mijn schriften las en bad, werd dat gevoel almaar sterker.

Ten slotte liep ik naar mijn rugzak om er mijn kaart van het gebied uit te halen. Toen ik Mount Chocorua op de kaart vond, nam mijn onrustige gevoel alleen nog maar toe. Het was zo'n intens gevoel dat ik er over dacht om de tocht af te blazen, maar dat voelde ook niet goed aan. Ik vond een andere berg die op ons lijstje bergen stond en voelde me gelijk stukken beter. Na erover gebeden te hebben, voelde ik me een stuk geruster. Wel vroeg ik me af of mijn vriend Glenn niet teleurgesteld zou zijn. Hij had zoveel voorbereiding in deze tocht gestoken.

Toen we allemaal bij het vertrekpunt waren gearriveerd, vertelde ik mijn vrienden waar ik mij zorgen over maakte. Tot mijn opluchting hadden twee anderen hetzelfde gevoel gekregen.

De volgende ochtend regende het nog steeds. Toen we allemaal bij het vertrekpunt waren gearriveerd, vertelde ik mijn vrienden waar ik mij zorgen over maakte. Tot mijn opluchting hadden twee anderen hetzelfde gevoel gekregen en Glenn was meer dan bereid om een andere berg te beklimmen. Daarna baden we en vroegen de Heer over ons te waken en of wij de juiste keuzes mochten maken. We voelden ons goed over de nieuwe plannen en gingen op weg.

Hoewel het bleef regenen, verliep

ILLUSTRATIE DANIEL LEWIS

onze rit ernaar toe en de bergtocht zonder problemen. Na de avondmaaltijd hield het op met regenen, de wolken braken en we zagen een schitterende zonsondergang. We doken met een goed gevoel in onze slaapzak.

Midden in de nacht werden we uit onze slaap gewekt door zwaar onweer dat bijna de hele nacht duurde. Hoewel de regen, de wind en de bliksem fors waren op onze plek, hadden we niet het gevoel dat we gevaar liepen. Het weerlicht was naar het oosten veel heviger waar het, vanuit mijn positie, in een bepaald gebied bijna elke seconde bliksemde en wel een uur lang. Blij dat ik daar niet was, viel ik weer in slaap. De rest van de tocht was nat, maar er deden zich geen ongelukken voor en we genoten volop.

Een paar dagen later was ik op een barbecue van het instituut. En de vrienden met wie ik de tocht gemaakt had, waren er ook. Toen Glenn arriveerde had hij een eigenaardige blik in zijn ogen. Hij liet ons een stukje lezen uit een gids over de White Mountains. Daarin stond dat Mount Chocorua dan wel niet zo hoog is als de omliggende bergen, maar dat hij door zijn ligging en doordat hij bijna onbegroeid is, een van de gevaarlijkste bergen in Noord-Amerika was, omdat de bliksem er zo vaak insloeg. En het gebied waarboven we zoveel bliksemschichten hadden gezien bleek het gebied rond de Chocorua te zijn.

We waren ongelooflijk dankbaar dat we door de Heilige Geest waren gewaarschuwd om niet die berg te beklimmen. ■

Michael T. Richie is lid van de wijk Scituate, ring Providence (Rhode Island, VS).

Clown Jazmín en de sabbat

Marcela Colaberardino de Mitillo

Toen mijn man er een paar jaar geleden bijna een derde in salaris op achteruit ging, moest ik wel voor extra inkomen gaan zorgen.

Ik had voor mijn twee kinderen vaak verjaarsfeestjes georganiseerd — waarvoor ik mij verkleedde als clown, spelletjes deed en poppenkast speelde — en kennissen hadden al een paar keer eerder gezegd dat ik daar mijn werk van moest maken. En nu was de tijd aangebroken om die suggestie in praktijk te brengen.

Ik begon posters op te hangen in de buurt. Niet lang daarna had de clown Jazmín haar eerste opdracht.

Maar het ging niet van een leien dakje. In het eerste halfjaar kreeg ik alleen maar opdrachten om op zondag een partijtje te verzorgen. Het leek wel of iedereen een clown op zondag wilde! Ik had de Heer mijn woord gegeven dat ik nooit op zondag zou werken, maar het was wel frustrerend dat ik zoveel werk moest afslaan in een tijd dat ik het zo hard nodig had.

Op een keer klopte zelfs het stadsbestuur bij mij aan om me in te huren voor de viering van de Dag van het kind, die ook op zondag plaatsvond. Ik zou er goed aan verdienen, maar ik kon mijn belofte niet breken. Mijn vrienden zeiden dat mijn bedrijfje nooit van de grond zou komen als ik geen werk op de sabbat accepteerde, maar ik wilde de Heer niet teleurstellen. In deze bijzonder moeilijke tijd bleef ik de beloftes in gedachte houden die de Heer doet aan wie de sabbat heiligt. (Zie LV 59:9–13.)

Er ging wat tijd overheen, maar de zaken begonnen beter te lopen. En nu, een paar jaar later, heb ik veel werk op zaterdag en doordeweeks. Ik heb zelfs een paar klanten zover weten te krijgen dat ze hun partijtje van de zondag naar de zaterdag hebben verschoven.

Aanvankelijk had ik me afgevraagd of ik wel zou slagen, omdat zoveel mensen de zondag als een gewone dag zagen. Maar nu begrijp ik dat de Heer ons zal helpen als we Hem laten zien dat we zijn geboden willen onderhouden en ons deel willen doen. ■

Marcela Colaberardino de Mitillo is lid van de wijk Roque Sáenz Peña, ring Río Cuarto (Argentinië).

Een onverwachte ontmoeting

Naam bekend bij de redactie

Het was een grijze, regenachtige dag — heel ongebruikelijk voor het zuiden van Californië. Mijn man en ik hadden met onze ring net een drukbezochte begiftigingsdienst bijgewoond. Hij had de regen getrotseerd en was de auto gaan halen, terwijl ik in het voorportaal van de tempel bleef schuilen.

Toen ik daar zachtjes met een lid uit mijn wijk stond te praten, werd ik benaderd door een zuster die ik niet kende. Ze was kletsnat en je kon zien dat ze gehuild had. Ze legde uit dat ze per ongeluk haar autolichten aan had gelaten en dat ze nu met een lege accu stond. Ze herkende ons van de tempeldienst — zij was de enige in de dienst die niet uit onze ring kwam — en vroeg zich af of we misschien een startkabel hadden die ze kon lenen.

Terwijl we zo met elkaar stonden te praten, bleef ze me indringend aankijken en zei opeens: 'Ben jij niet Cathy West?' (Namen zijn gewijzigd.)

Verrast riep ik uit: 'Dat is mijn meisjesnaam!'

Daarop zei ze: 'Ik ben Diane Cody Hart, het kleine zusje van Anne Cody.'

Anne Cody — de naam sloeg in als een bom. Ik had Anne jaren geleden voor het laatst gezien. Dertig jaar eerder en duizenden kilometers van hier, was Anne mijn jeugdvriendin geweest — en mijn schakel met de kerk. Mijn moeder, zusters en ik waren lid van de kerk, maar mijn

Voordat ze wegreed, omhelsde Diane en ik elkaar terwijl de regen zachtjes op ons neerviel. 'Ik voel me niet eenzaam meer', fluisterde ze.

vader niet. Niemand in het gezin was actief. Anne nam me altijd mee naar de kerk en de jongevrouwen en betrok me bij de kerkactiviteiten. In die beslissende jaren bleef ik alleen actief, omdat Anne mijn vriendin was en niet zozeer omdat ik een getuigenis van de kerk had.

Die ragfijne draad met de kerk hield me op de been toen mijn ouders besloten te gaan scheiden. Die draad zorgde ervoor dat ik mijn vader zover kreeg dat hij naar de kerk ging en de zendelingenlessen ging volgen. Mijn band met de kerk werd beter toen mijn vader lid werd en mijn ouders hertrouwden. Zij was het anker in mijn roerige tienerjaren.

En altijd was daar het voorbeeld en de vriendschap van Anne. Toen zij besloot naar de Brigham Young University te gaan, wilde ik niet achterblijven, dus ging ik ook. In die tijd kreeg ik dankzij goede vrienden en deelname aan de kerkactiviteiten een stevig getuigenis.

Toen kregen we in het tweede jaar van mijn studie, thuis onverwachts met een tragische gebeurtenis te maken. Mijn oudste zus, die al jaren met neerslachtigheid kampte, benam zichzelf van het leven. In die moeilijke tijd putten wij veel troost uit onze pas hervonden getuigenis.

Later ontmoette ik een teruggekeerde zendeling en we besloten in de tempel te trouwen. De dag vóór mijn huwelijk, ontvingen mijn ouders hun begiftiging en werden wij — inclusief mijn overleden zuster, plaatsvervangend — als gezin verzegeld. Anne's rustige invloed had niet alleen mij maar ook mijn familie de zegeningen van de kerk gebracht.

Ik omhelsde Diane en sprak mijn waardering uit voor de vriendschap en het voorbeeld van haar zus. Toen mijn man voorreed, bleken we geen startkabel te hebben, maar hij stond erop om met Diane naar een nabijgelegen winkelcentrum te gaan om er een te kopen.

Diane en ik wachtten in de auto terwijl mijn man naar binnen ging om een startkabel te kopen. Ik vroeg Diane naar haar familie. Ze vertelde dat ze die avond allemaal tegelijk een tempeldienst hadden bijgewoond — Anne in Chicago, Diane in San Diego en hun ouders in Reno — omdat er plaatsvervangend gewerkt werd voor haar jongere broer, die een jaar eerder overleden was. Diane was alleen naar de tempel gekomen om deze voor haar speciale dienst bij te wonen, terwijl haar man op hun drie kinderen paste.

Ik kneep even in haar hand en vroeg waaraan haar broer gestorven was. Ze begon te huilen en fluisterde dat haar broer — met wie ze een heel nauwe band had gehad — een eind aan zijn leven had gemaakt. In tranen vertelde Diane hoe eenzaam ze zich had gevoeld, zelfs in een drukke begiftigingsdienst, toen ze aan de dood van haar broer dacht.

Ik vond het bijzonder dat we wij elkaar juist vanavond hadden ontmoet en zag de hand van de Heer daarin. Begeleid door het ritmische getik van de regen op het autodak, vertelde ik haar over de zelfmoord van mijn zus jaren daarvoor en hoe wij als gezin daar mee om waren gegaan. Ik hield haar hand vast en zei dat ik begreep waar ze doorheen ging, totdat mijn man korte tijd later met een startkabel terugkwam.

We gingen terug naar de tempel en mijn man wist Diane's auto aan de praat te krijgen. Voordat ze wegreed, omhelsden Diane en ik elkaar terwijl de regen zachtjes op ons neerviel. 'Ik voel me niet eenzaam meer', fluisterde ze.

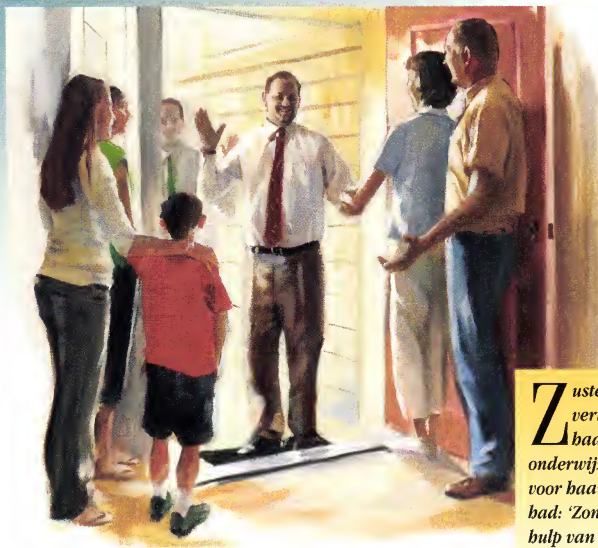
Terwijl Diane uit het zicht verdween, verbaasde ik mij over de goedheid van onze hemelse Vader. Hij had mij in contact gebracht met een van zijn dochters die de troost nodig had die ik haar kon geven. En Hij had me de unieke kans geboden om iets terug te doen aan een lieve vriendin die mij dertig jaar eerder zo goed had geholpen. ■

Hij diende mij lang voordat hij mij kende

José Salvador Yanez López

Ik heb mij in februari 1992 in Comayaguela (Honduras) laten dopen. Na in El Salvador een zending te hebben vervuld, ging ik in San Pedro Sula (Honduras) wonen. Daar kreeg ik kennis aan Brenda, een mooie jonge vrouw die pas negen dagen terug van zending was. Een paar maanden later traden we in de Guatemala-Stadtempel in het huwelijk.

We gingen in de wijk Fesitranh in Honduras wonen, en niet lang daarna werd ik als eerste raadgever in de bisschap geroepen. In een vergadering van het leidinggevend priesterschapscomité meldde de

bisschop dat een van de leden van de wijk, broeder Fidel Durón, naar een andere wijk in de ring ging verhuizen. Hij zei dat broeder Durón altijd voor iedereen klaar stond en dat elk lid van de wijk hem vast wel ergens dankbaar voor was.

Broeder Durón hielp iedereen, of het nu om een stroomstoring ging, metselwerk, een gebarsten waterleiding, of een nachtelijk ritje naar het ziekenhuis. Hij beperkte zijn diensten niet tot de kerkleden, maar hielp ook zijn buren en kennissen zoveel mogelijk. Iedereen mocht hem graag en respecteerde hem. De bisschop vroeg ons een lijstje te maken met alle leden die wel eens door broeder Durón waren geholpen. Dan zouden we bij elkaar komen om hem voor al die onbaatzuchtige hulp in het zonnetje te zetten.

Ik dacht bij mijzelf: ik zou niet weten waar ik hem voor moet bedanken. Ik was nog maar kort in de wijk en had een paar keer een praatje met hem gemaakt. Ik vond hem sympathiek, maar volgens mij had hij nog nooit iets voor mij gedaan waarvoor ik hem dankbaar moest zijn.

Een tijdje later werd ik geroepen als lid van de hoge raad en toegewezen aan de wijk López Arellano, de wijk waar broeder Durón nu ter kerke ging. Op een keer was ik in deze wijk in de zondagsschool en de leerkracht vroeg of er iemand was die gezegend was door toedoen van iemand anders.

Ik zat toevallig links van zuster Adela Rosa de Santos. Ze begon te vertellen hoe de man rechts van haar, broeder Durón, haar huisonderwijzer was geweest toen zij en haar gezin pas lid van de kerk waren. Ze zei hoe zeer ze gesterkt waren door zijn onbaatzuchtige daden en hoe zeer hij hen tot zegen was geweest. Ze besloot met de woorden: 'Zonder de hulp van broeder Durón zou ik hier nu niet zijn.'

Ik kon mijn oren haast niet geloven. Zuster Adela's dochter, Suyapa, was de zendelinge die vijf jaar eerder bij mij aan de deur was geweest, en nu was ik lid van de kerk en gezegend met de grootst mogelijke zegeningen. Ik was op zending geweest, had mijn tempelverordeningen ontvangen en had nu de glorierijke hoop op een eeuwig gezin.

Zuster Adela vertelde dat haar huisonderwijzer veel voor haar gedaan had: 'Zonder de hulp van broeder Durón zou ik hier nu niet zijn.'

Op dat moment drong het tot mij door dat een nederig man twintig jaar daarvoor, trouw aan zijn plicht tot naastenzorg, onwetend tot het welzijn van mijn ziel had bijgedragen. Dat vervulde mij met ongekende blijdschap en met liefde voor mijn broeder, Fidel Durón. Ik had gedacht dat ik broeder Durón geen dank verschuldigd was. Maar nu stond ik wat mij betreft bovenaan het lijstje dat we van de bisschop hadden moeten opstellen.

Die speciale activiteit voor broeder Durón is nooit gehouden, omdat hij weer terug verhuisde naar de wijk Fesitranh. Nu zijn we vrienden voor het leven. Ik kan zoveel bedenken waar ik Jezus Christus dankbaar voor ben, en ook broeder Durón, voor de liefde die hij twintig jaar eerder toonde, zonder dat hij mij kende. ■

José Salvador Yanez López is lid van de wijk Fesitranh, ring Fesitranh (Honduras).

LAAT JE NIET FOPPEN

HOE VERMOMD OOK, ZONDE BLIJFT ZONDE. BLIJF ERBIJ WEG. (ZIE LV 50:3; MOZES 4:4.)

FOTO JOHN LUKE

De geest van openbaring

OUDERLING M. GONZALO SEPÚLVEDA
Gebiedszeventiger
Gebied Chili

Als we mediteren over een situatie die ons zorgen baart, God vurig om hulp bidden en ons houden aan zijn geboden, zal openbaring ons toevloeien.

Lang geleden had ik een ervaring met persoonlijke openbaring die blijvende indruk op mij heeft gemaakt. Ik was net afgestudeerd en werkte voor een uitstekend bedrijf. Alles leek op rolletjes te gaan voor mij, maar toch had ik het ondefinieerbare gevoel dat er iets ontbrak. En ik zat met vragen waar ik gewoon geen antwoord op had. Ik had niet gedacht dat de uitnodiging van mijn vriend Imable om de mormonen eens te ontmoeten, ertoe zou leiden dat ik antwoord op mijn vragen zou krijgen — of, sterker, dat het mijn leven zo ingrijpend zou veranderen.

Toen Imable en ik op de bewuste zondag in augustus 1974 bij de mormonen binnenkwamen, werden we enthousiast door de kerkleden — vooral de jongeren — begroet, alsof we oude vrienden waren. We luisterden naar een spreker die groot geloof had in wat hij ons vertelde. Toen hij klaar was, was ik verbaasd van het warme gevoel dat ik van binnen had.

Twee dagen later zat ik bij een van de leden thuis naar de zendelingen te luisteren. Helaas stonden mijn ouders niet toe dat de zendelingen bij ons over de vloer kwamen. Ze gingen al naar een kerk en een andere godsdienst vonden ze niks. Ik begreep hun gevoelens, maar toch wilde ik voor mezelf weten of het waar was, ongeacht de gevolgen. Dus vorste ik het in mijn gedachten uit (zie LV 9:8) en bad God om wijsheid en inzicht.

Op de dag dat de zendelingen mij over het eerste visioen vertelden, getuigde de Heilige Geest krachtig dat de profeet Joseph Smith de Vader en de Zoon echt had gezien. Ik zei tegen ouderling Dennis Lamb: 'Het is waar! Ik weet dat het waar is!'

Die avond volgde ik de raad van de zendelingen op om mijn hart voor God uit te storten en Hem te vragen of het Boek van Mormon ook waar was. En weer ervoer ik dat vredige en vreugdevolle gevoel. Ik was dankbaar voor het nieuwe leven dat de Heer mij door middel van de zendelingen aanbood. Mijn verstand en hart werden verlicht 'door de Geest der waarheid' (LV 6:15), en ik wist in mijn hart dat ik een goddelijke Vader had, die van ons houdt en zijn hand naar ons uitstrekt door middel van zijn dienstknechten.

De zegeningen lieten niet lang op zich wachten. Twee jaar na mijn doop, lieten mijn jongste zus en broer zich door mij dopen. En een jaar later ging ik aan de slag als zendeling in het zuiden van Chili. Mijn moeder liet zich dopen terwijl ik op zending was, en mijn vader liet zich door mij dopen toen ik weer thuis

was. Mijn twee zussen en broer vervulden ook een eervolle zending. Een paar maanden na mijn thuiskomst, ontmoette ik mijn lieve vrouw, Adriana. We werden in de tempel aan elkaar verzegeld. We zijn gezegend met drie kinderen, die in het verbond zijn geboren. Dit alles gebeurde, omdat ik luisterde naar de zachte influisteringen van de Geest, die tot mij getuigde van de profeet Joseph Smith en de herstelde kerk. Wat ben ik dankbaar voor persoonlijke openbaring!

Ik was net afgestudeerd en werkte voor een uitstekend bedrijf. Maar ik had het ondefinieerbare gevoel dat er iets ontbrak.

De noodzaak van wijsheid

De profeet Joël heeft drieduizend jaar geleden de laatste dagen in een visioen gezien en over openbaring gesproken. De Heer verklaarde bij monde van hem dat er op een geestelijke droogte een tijd zou volgen, waarin 'Ik mijn Geest zal uitstorten op al wat leeft en uw zonen en uw dochters zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen; uw jongelingen zullen gezichten zien' (Joël 2:28). Dezelfde tekst werd op Pinksteren door de apostel Petrus geciteerd, toen zo'n drieduizend zielen zich lieten dopen. (Zie Handelingen 2:17, 41.) En die tekst werd ook door de engel Moroni aangehaald toen hij de profeet Joseph Smith bezocht. (Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:41.)

ILLUSTRATIE GLEN S. HOPKINSON

We zien tegenwoordig veel angst en verwarring, geweld en corruptie in de samenleving. En dat komt deels doordat men niet vertrouwt op de arm des Heren en niet weet dat men door persoonlijke openbaring wijsheid kan opdoen.

Wijsheid was het enige dat koning Salomo wilde hebben: 'Geef mij thans wijsheid en kennis, dat ik voor dit volk kan uitgaan en ingaan, want wie zal dit grote volk van U kunnen richten?' (2 Kronieken 1:10.)

En het is wijsheid dat ons overvloedig wordt aangeboden, gelet op Jakobus 1:5: 'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden.' De profeet Joseph Smith zocht naar wijsheid en kreeg openbaring, en het gevolg daarvan was dat hij diepzinnige kennis aan het licht bracht.

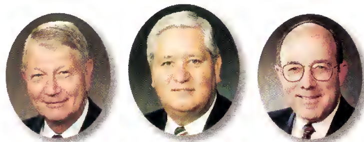
Persoonlijke openbaring en wijsheid

Als we wijsheid nodig hebben, kan persoonlijke openbaring ons die geven. Doorgaans komt zij in de vorm van zachte influisteringen en indrukken. Als we mediteren over een situatie die ons zorgen baart, God vurig om hulp bidden en ons houden aan zijn geboden, zal openbaring ons toevloeien en zullen we een licht voor anderen zijn.

Dit weet ik: als wij de Heer Jezus Christus en zijn leringen in geloof en met een bekeerlijk hart volgen, zal Hij ons bijstaan met 'de geest van openbaring' (LV 8:3) — zelfs in tijden van angst en twijfel — en zullen we worden gezegend. ■

HET LERARENQUORUM

Dit is het tweede van een reeks artikelen over priesterschapsquorums en hun doelen. De Presiderende Bisschap spreekt zich uit over lerarenquorums.

Hoe kan het quorum een jongeman geestelijk sterker maken, vooral gedurende de cruciale jaren in het lerarenquorum?

Bisschop H. David Burton (boven, middenin), presiderende bisschop: Het is van groot belang dat onze jongeren de kans krijgen om de Geest in de kerk te voelen. Denk u eens in wat het voor een jongeman betekent om met zijn leeftijdgenoten in een leslokaal, of waar ook, in nederig gebed neer te knielen. Dit gebruik kan een groot verschil maken voor jongemannen.

Bisschop Richard C. Edgley (links), eerste raadgever in de Presiderende Bisschap: En wat er gebeurt als ze neerknielen voor een quorumlid dat ziek is, is afgedwaald of problemen heeft. Dan ontstaat de broederschap die er onder de jongens hoort te bestaan. Op deze leeftijd hebben hun vrienden grote invloed op hun leven. We zien graag dat ze vrienden in het quorum hebben met wie ze geestelijke ervaringen hebben, aan wie ze steun hebben, en met wie ze een broederband kunnen opbouwen.

Bisschop Burton: Dat een quorumadviseur opbelt om te informeren naar het welzijn van het quorumlid is goed. Maar het is veel beter als zijn quorumpresident opbelt of langskomt.

Denk u eens in wat het voor een jongeman betekent om nederig met zijn leeftijdgenoten voor een ander quorumlid in gebed neer te knielen.

Welke taken (zie LV 20:53–55) hebben jullie vroeger als leraar in de Aäronische priesterschap gekregen?

Bisschop Keith B. McMullin (rechts), tweede raadgever in de Presiderende Bisschap: Ik herinner me nog goed dat ik voor het eerst op huisonderwijs ging met een broeder uit Scandinavië die gebrekkig Engels sprak. Hij belde me op en ik moest mijn best doen om hem te kunnen volgen. Hij nodigde me bij hem thuis uit. Hij was al wat ouder, een goede heilige der laatste dagen, en mijn senior collega. Hij liet me binnen en zei met een zwaar accent: 'Laten we een gebed hebben.' We knielden neer en baden. In die tijd waren gezinsgebeden bij mijn ouders thuis alleen voor

FOTO'S MATTHEW REIER, GEËNSCENEERD

Een jongeman zal de juiste richting kiezen als hij uit een gezin komt, waarin geregeld gebeden wordt.

speciale gelegenheden — we hadden niet elke dag gezinsgebed. Mijn huisonderwijscollega stelde het gebed voor mij in een heel ander daglicht. Ik dacht bij mijzelf: huisonderwijs is echt belangrijk, en gebed is een belangrijk onderdeel van huisonderwijs. En natuurlijk leerde ik hoeveel gebed kan betekenen.

Bisschop Burton: Ik weet nog goed hoe bang ik was toen ik voor het eerst op huisonderwijs ging. Mijn collega was een minderactieve Melchizedeks-priesterschapsdrager, maar hij ging trouw op huisonderwijs. Als we bij de leden thuis kwamen, was deze stoere, nogal potig uitziende man de zachtmoedigheid en mildheid zelve, en hij stond er altijd op dat we met het gezin in gebed neerknielden. Hij was een goed mens, die mij — een jonge leraar — bijbracht hoe je huisonderwijzer moest zijn.

U hebt gezegd dat het belangrijk is dat jongeren de leiding in het quorum nemen. Wat voor rol speelt de volwassen leider in een quorum?

Bisschop Edgley: De bisschap vervult een belangrijke taak. Daar begint het mee. De raad die president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gegeven, spreekt mij aan. Hij zei: praat met je raadgever die verantwoordelijk is voor de diakenen en zeg hem dat hij ervoor zorgt dat iedere diaken leraar wordt. Praat ook met je raadgever die verantwoordelijk is voor de leraren en zeg hem dat hij ervoor zorgt dat iedere leraar priester wordt. En als bisschop zeg je: ‘Ik neem de priesters voor mijn rekening. Ik zorg ervoor dat alle priesters het Melchizedeks priesterschap ontvangen.’ Het werkt echt; het is eerder gedaan.

Met de hulp van een toegewijde collega kan een leraar leren dat huisonderwijs belangrijk is en dat gebed een belangrijk onderdeel van huisonderwijs is.

Met welke problemen heeft een leraar in deze tijd te maken, en hoe kunnen we ervoor zorgen dat ze stand houden?

Bisschop Edgley: Een jongen van deze leeftijd wil vrij zijn. Hij kijkt hoever zijn ouders daarin mee willen gaan; hij verkent zijn grenzen. Dat is een van de redenen dat het lerarenquorum erop dient toe te zien dat zijn vrijheden binnen de juiste vriendenkring en in het juiste milieu vallen.

Bisschop McMullin: Een jongeman in de leeftijd van 12 t/m 15 staat in zekere mate open voor invloeden van buitenaf. Jongelui van deze leeftijd zullen eerder geneigd zijn om over een patriarchale zegen na te denken; ze zullen eerder geneigd zijn om over het Boek van Mormon na te denken. Dit is een cruciale periode.

Bisschop Burton: Jong geleerd is oud gedaan. Als er in een gezin steevast gezinsavond wordt gehouden, aan schriftstudie wordt gedaan, en als er geregeld gezinsgebed wordt gehouden, dan is dat een groot voordeel. Ouders moeten al het mogelijke doen om daarin het goede voorbeeld te geven. Dat is de beste verzekeringspolis die ze kunnen hebben. ■

EEN **LERAAR** IN HET **PRIESTERSCHAP**

PAMELA REID

Toen het gezin van Darron Moller naar de wijk East Coast Bays in de ring Auckland-Harbour (Nieuw-Zeeland) verhuisde, kreeg Darron Scott Cobbett, een leraar in het Äaronisch priesterschap, als huisonderwijscollega toegewezen.

'Ik kende Scott Cobbett niet, en toen ik vroeg hoe hij er uitzag, kreeg ik te horen dat ik maar moest uitkijken "naar iemand die langer is dan jij". Ik zag hem al snel', herinnert Darron zich.

Scott (15) is raadgever in het quorumpresidium leraren en is, evenals Nephi, een van zijn helden in het Boek van Mormon, fors van gestalte. Ook heeft hij met Nephi gemeen dat hij vastbesloten is de geboden van de Heer na te leven.

'Op school luister ik wel eens naar klasgenoten die elkaar feliciteren met het doen van iets dwaas, en dan denk ik: ik ben zo blij dat ik dat niet doe', zegt Scott. 'Ik wist al heel jong dat zulke zaken niet goed zijn, en omdat ik weet wat de gevolgen zijn, is het niet moeilijk om het niet te doen.'

Als lid van het lerarenquorum, dat verantwoordelijk is voor het klaarzetten van het avondmaal, kreeg Scott op zekere zondag met een onvoorziene situatie te maken: er waren niet genoeg avondmaalsbekertjes voor de hele wijk.

'Ik vond het heel vervelend, omdat we onze plicht verzaakt hadden', zegt Scott. 'We namen ons voor dat de leraren in het vervolg hun zaakjes beter op orde zouden hebben, en dat heeft ertoe geleid dat het quorumpresidium een uur voor aanvang van de avondmaalsdienst een presidiumvergadering houdt om te zien of alles voor het avondmaal gereed is en om de komende weken te plannen. Ik vind de orde in de kerk prachtig. Als er orde is, hoef je je geen zorgen te maken.'

Darron is tot de ontdekking gekomen dat zijn collega, Scott, een geheel nieuwe dimensie toevoegt aan zijn roeping van huisonderwijzer. 'Ik heb mij voorgenomen maandelijks al onze gezinnen te bezoeken, en met Scott als collega is dat geen probleem. Hij belt me op om te vragen of ik de afspraken heb gemaakt. En toen hij de eerste keer de les gaf, vroeg hij me iets eerder te komen, zodat hij me kon uitleggen wat hij had voorbereid. Zelfs de kleine kinderen luisterden naar hem.'

En wat vindt Scott van zijn roeping als huisonderwijzer? 'Ik vind het leuk om met broeder Moller op huisonderwijs te gaan. Als twee leraren samen gingen, zouden we niet genoeg weten. Maar als je met iemand gaat die ouder is, hoor je standpunten van verschillende leeftijdsgroepen. Soms is het eng om maar aan een paar mensen les te geven. Je weet gewoon niet wat ze er van vinden. Maar het is fijn als ze luisteren.' ■

Pamela Reid is lid van de wijk Birkenhead, ring Auckland-Harbour (Nieuw-Zeeland).

FOTO'S ROSALYN WHITE

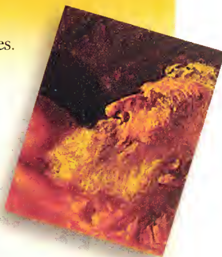
Wist je?

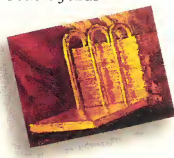
WIE BEN IK?

Held uit het Boek van Mormon

Lees de aanwijzingen over mij en bedenk wie ik ben. Ontdek meer informatie over mij aan de hand van de schriftverwijzingen onderaan.

1. Ik stam van Lehi af.
2. Op elfjarige leeftijd ging ik met mijn vader naar een grote stad in het zuiden.
3. In mijn tienerjaren was er veel oorlog en geweld.
4. Toen ik vijftien was, verscheen de Heer aan mij.
5. Ik ben een discipel van Jezus Christus.
6. Als tiener was ik erg 'groot van gestalte' voor mijn leeftijd.
7. Vanaf mijn zestiende was ik legeraanvoerder en won enkele veldslagen.
8. Toen ik ouder werd, verkondigde ik, tussen de oorlogen met de Lamanieten door, het evangelie aan mijn volk, de Nephieten, maar zonder veel succes.
9. Na jaren weigerde ik nog langer legeraanvoerder te zijn.
10. Ik schreef een boek waarin ik duizend jaar geschiedenis samenvatte.
11. Jaren later kwam ik terug op de beslissing om geen legeraanvoerder te zijn.
12. Ik heb brieven aan mijn zoon geschreven.
13. Ik heb de mensen in de laatste dagen krachtig gewaarschuwd.
14. Ik heb God gebeden dat mijn broeders Jezus Christus mogen leren kennen.
15. Ik ben gedood in een oorlog met de Lamanieten.

De antwoorden zijn te vinden in Woorden van Mormon 1:8; 3 Nephi 5:13, 20; 29–30; Mormon 1:6, 8–12, 15–16; 2; 3; 5:1; 8:3; Moroni 8–9.

Tip voor leidinggevenden: houd je aan je doelen

Je zou je een paar doelen op het gebied van leiderschap kunnen stellen, bijvoorbeeld een betere leider worden in de kerk, op school of in de gemeenschap. Je kunt je voornemen je spreekvaardigheid te verbeteren, je bezigheden beter te plannen en na te komen, of een beter leven te leiden, zodat je voorbeeld in positieve zin opvalt.

Schrijf je doelen op en hang ze ergens op waar je ze geregeld ziet, en neem je voor om minstens eenmaal per week iets aan je doelen te doen.

Jonge alleenstaanden in Groot-Brittannië

De jonge alleenstaanden in Groot-Brittannië kunnen weer tegen een stootje na de grootste conferentie voor jonge alleenstaanden ooit op de Britse Eilanden gehouden, in Manchester om precies te zijn. Het weekend werd door ruim 540 jonge mensen uit Engeland, Ierland, Schotland, Wales en een paar andere landen bezocht.

De jonge alleenstaanden trokken zich het welzijn van anderen aan door mee te doen aan een humanitair project. Ze sorteerden en verpakten gedoneerde kleding en verfden 250 schoolborden. Ook maakte de groep een park in Wythenshawe schoon.

Maar er werd niet alleen gewerkt. De jonge alleenstaanden hadden een dansavond, voerden een toneelstuk op, en luisterden naar sprekers, onder wie ouderling W. Craig Zwick, toen nog eerste raadgever in het gebiedspresidium Europa-West, die hen adviseerde wat ze moesten doen om tegen een stootje te kunnen. 'Dit is de sleutel', zei hij. 'Trek de hele wapenrusting Gods aan.' (Zie Efeziërs 6:11–17.)

ARNOLD FRIBERG, *MORMON NEEMT AFSCHEID VAN EEN EENS GROTE NATIE* [DETAIL]

De *Liahona* bevordert onderling begrip

Ik ben de voorzitter van een klein genootschap in Italië dat zich inzet voor interconfessioneel begrip. Zo nu en dan hebben we met de heiligen der laatste dagen samengewerkt en dat is ons zeer goed bevallen.

Dankzij een van uw leden ontvang ik nu al een paar jaar het tijdschrift *Liahona*. Ik ben van mening dat dit tijdschrift niet alleen voor uw leden is, maar voor iedereen die uw kerk beter wil leren begrijpen.

Ik heb fragmenten uit artikelen van president Gordon B. Hinckley, president Thomas S. Monson en anderen gelezen en aan anderen doorgeven. Eén artikel dat mij zeer aansprak was 'Het krentenboompje' van ouderling Hugh B. Brown. (Zie *Liahona,* maart 2002, p. 22.)

Ook wil ik mijn oprechte waardering uitspreken jegens James A. Toronto voor zijn prachtige artikel 'Hoe heiligen der laatste dagen Mohammed zien'. (Zie *Liahona*, juni 2002, p. 30.) In dit artikel wordt naar mijn mening met respect geschreven over de waarheden van een ander geloof. Ik heb er echt van genoten.

Ik hoop dat de Heer zijn liefde zal blijven uitstorten op alle mensen in deze moeilijke tijden.

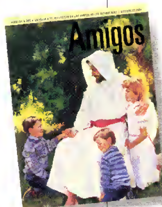
Pasquale Cardinale,
Rome

Dankbaar voor *De Kindervriend*

Mijn dank voor een geweldig blad dat het goede nieuws brengt aan alle leden van de kerk en andere gelovigen. Ik ben in het bijzonder dankbaar voor *De Kindervriend*. Elk nummer bevat perfecte hulpmiddelen, waarmee we de kinderen in het evangelie kunnen onderwijzen, een belangrijke taak. We gebruiken het blad elke zondag in het jeugdwerk.

Olga Lozano de González,
wijk Azteca,
ring Monterrey-Moderna (Mexico)

Kracht in moeilijke tijden

Ik wil mijn oprechte dank uitspreken voor de makers van de *Liahona* zowel als de mensen die hun verhaal erin plaatsen. Het tijdschrift is mijn onafscheidelijke metgezel vanaf mijn eerste maand als lid van de kerk. Ik heb er leiding en kracht in moeilijke tijden uit geput. Ook ben ik herinnerd aan mijn plichten (zie Mosiah 1:17) door de artikelen van de algemene autoriteiten.

Milthon Osciel Escobar Pelicó,
gemeente Nuevo Palmar,
ring San Felipe (Guatemala)

Luister naar de profeet

De boodschappen in de *Liahona* geven me meer begrip van het doel van het leven. Het tijdschrift is mijn gids; ik blijf er door op het enge en smalle pad dat naar het eeuwige leven leidt. (Zie 2 Nephi 31:18.) Ik lees graag welke raad onze hemelse Vader ons bij monde van de profeten geeft. Ik weet dat president Gordon B. Hinckley onze profeet is. Laten we de *Liahona* lezen en gehoor geven aan zijn raad.

Andre Tshamola,
gemeente Luputa,
zendingsgebied Kinshasa (Democratische Republiek Kongo)

Een geestelijk kompas

Ik ervoer grote vrede en troost toen ik de boodschap, 'De weg van de Meester' van president Thomas S. Monson in het januarinummer las, omdat ik er zoveel van mijzelf in herkende. Zijn boodschap bevestigde het belang van levende profeten, die ons op koers helpen blijven. De Heer biedt ons veel hulp door het geestelijke kompas dat wij kennen als de *Liahona*.

Jonathan Santacruz,
wijk La Tabona,
ring Caracas-Palo Verde (Venezuela)

Al Rounds, *Memory Grove*

Gezicht op de Salt Laketempel in de vroege winter na de inwijding op 6 april 1893, vanaf een vredig punt ten noordoosten van de tempel vlakbij wat men nu Memory Grove noemt.

4 *Als we anderen betrekken bij ons kerkwerk, voelen ze zich gewaardeerd en stellen ze zich eerder open voor de Geest.*

Anderen betrekken bij onze naastenzorg is een van de zeven suggesties voor zendingswerk door leden. Zie 'Zeven lessen uit ons zendingswerk', p. 16, voor de andere zes.

DUTCH
4 02259 82120 5